

கற்றது கைம்மன்னளு
கல்லாதது உலகளவு
நியூ செஞ்சரியின்

2நடுநல்நூலாகம்

மாத தெழு

திருவள்ளுவராண்டு 2049
மலர் - 11 இதழ் - 6 - செப்டம்பர் - 2019

ஆசிரியர்
த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு
எஸ். சண்முகநாதன்
தி.ரெத்தினசபாபதி
அ.கணேசன்
அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி
ஜி. சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு
நூ. சரிதா

நியூ செஞ்சரி வாசகர் சங்கம்
பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005
16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,
இராய்ப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in
இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி திதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00
ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
சந்தா தொகையை
New Century Reader's Sangam
என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலாகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலாகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்
உங்கள் நூலாகம்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எண்டே,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்..... 04

காலனி அரசின் கொள்கை

மேல்மட்ட ஒழுக்கம் கீழ்மட்ட ஒழுங்கீனம்
பாக்டர் ச.நுரேந்திரன்..... 13

தமிழில் பைபிள்

அ.கா.பெருமாள்..... 17

வரலாற்றை வடிவமைத்த மனிதர்கள்

சி.ஆர்.ரவீந்திரன்..... 21

தமிழ் - அன்றும் இன்றும்

ஆர்.மகாதேவன்..... 27

அண்ணா பெரியார் ஜீவா

உதயை மு.வீரையன்..... 32

யதார்த்த மனிதர்களின் மேன்மையைப்

புனைவாக்குகிற எழுத்துக்கள்
மதுரை சரவணன்..... 39

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியமும்

பதிப்பகங்களும்
சுகுமாரன்..... 43

இன்னொரு மிளிர்க்கிற கல்

கா.வசந்தஜோதி..... 51

புதுப்பிக்கும் புத்தக வாசிப்பு

மு.கோபி சரபோஜி..... 53

கோலாகல ஸ்ரோடு புத்தகத் திருவிழா

ஆர்.விஜயசாமி..... 57

பதிப்பாசிரியர் உ.வே.சா.

முனைவர் இரா.வெங்கடேசன்..... 61

பகிரவு

ஸட்டிஸ் ஸார்க்களே...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

A Priest's Encounter With Revolution AN AUTOBIOGRAPHY

JOSEPH VADAKKAN

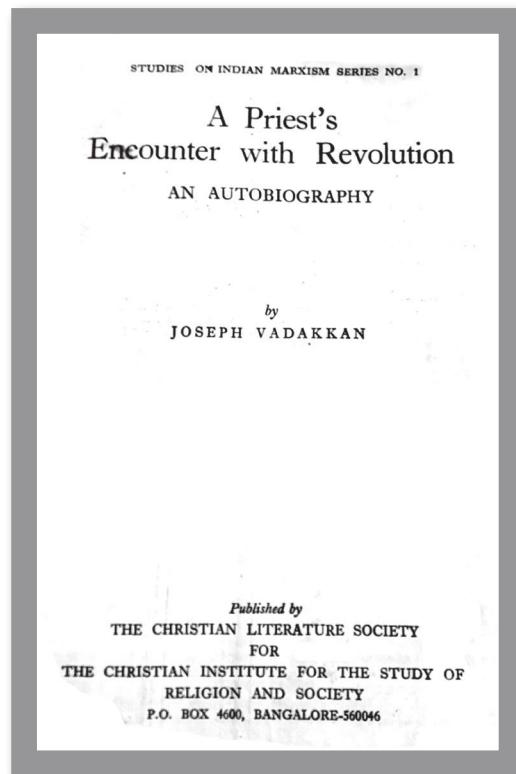
The Christian Literature Society

என்றே குதிப்பும் கிதப்பும்

(இரு கத்தோலிக்கக் குருவின் சுயசரிதை)

ஜோசப் வடக்கன்

1957 ஆவது ஆண்டில் இந்தியாவின் இரண்டாவது பொதுத்தேர்தல் நடந்து முடிந்தது. இத் தேர்தலின் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டதும் கேரளமாநிலத்தின் தேர்தல் முடிவு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்தியாவில் மட்டுமின்றி உலக அளவிலும் கூட சிலருக்கு மகிழ்ச்சியும் சிலருக்கு அதிர்ச்சியும் ஏற்படுத்துவதாக இம் முடிவு அமைந்தது. “இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி” என்ற பெயரில் அப்போது ஒரே கட்சியாக இயங்கிவந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது இத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியைவிட அதிக எண்ணிக்கையில் வெற்றிபெற்று கேரளமாநிலத்தின் ஆளுங்கட்சியானது. வாக்குச் சீட்டின் வாயிலாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்று ஆட்சியமைக்கும் உரிமையைப் பெற்றதென்பது புதிய நிகழ்வாகவும் புதிய வரலாறாகவும் உலகெங்கிலும் பார்க்கப்பட்டது. தோழர் ச.எம்.எஸ்.நம்புதிரிப்பாட்டை முதலமைச்சராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்து வந்த கம்யூனிஸ்ட் அரசை, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து வெளியேற்றும் முயற்சியில் எவ்விதக் கூச்சமும் இன்றி காங்கிரஸ் கட்சி ஈடுபடலாயிற்று. இந்தியாவின் பிரதமராக

வினங்கிய நேரு, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த அவரது. மகள் இந்திராகாந்தி ஆகியோரின் ஆதரவும் வழிகாட்டுதலும் இம் முயற்சிக்கு இருந்தது. ஆரோக்கியமான அரசியல் செயல்பாட்டில் ஓரங்கட்டப் படவேண்டிய சாதியம் மதவாதம் என்ற இரண்டையும் அரவணைத்துக் கொள்வதில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லை.

கேரள அரசுக்கெதிரான போராட்டங்களை நடத்துவதற்காக “விமோசன சமிதி” என்ற அமைப்பை உருவாக்குவதில் காங்கிரஸ் கட்சியின் பங்களிப்பு குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவிற்கு இருந்தது. கேரளத்தின் வலுவான சாதிகளுள் ஒன்றாக வினங்கிய நாயர் சாதியினரின் “நாயர் சேவா சங்கம்” இப்போராட்டத்தில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டது. இவ் அமைப்பின் தலைவராக வினங்கிய மன்னத் பத்மநாபன் விமோசன சமிதியின் முக்கிய தலைவராகச் செயல்பட்டார். சாதியவாதத்தலைமையை நாயர் சேவாசங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது போல் மதவாதத்தலைமையை, கேரளமாநிலக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை ஏற்றுக்கொண்டது. அகில இந்திய அளவிலான கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் ஆசிர்வாதமும் கேரளக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்கு இருந்தது. கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் அதிகார மையங்களில் இருந்த பேராயர்கள், ஆயர்கள், குருக்கள். துறவிகள், துறவினிகள் (கன்னியாஸ்திரிகள்) என்போர் தேவாலய எல்லையைக் கடந்து தம் மந்தையின் ஆடுகளை வீதிக்கு அழைத்துவரும் செயலில் துடிப்புடன் ஈடுபட்டனர்.

விமோசன சமிதி நடத்திய இப்போராட்டத்தில் பங்குபெற்ற தேவாலயக் குருக்களில் ஒருவர் வடக்கன் பாதிரியார். இவரது முழுப்பெயர் ஜோசப் வடக்கன் என்பதாகும். போராட்டக் களத்தில் ஃபாதர் வடக்கன் என்று இவரது பெயர் சற்று உரக்கவே ஒலித்தது.

இவரது தன்வரலாற்று நூல் மலையாள மொழியில் “என்றே குதிப்பும் கிதப்பும்” என்ற தலைப்பில் 1973 இல் வெளியாகியுள்ளது. பின்னர் இதன் சுருக்கப்பதிப்பு 1974 இல் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியுள்ளது. இச்சுருக்கப் பதிப்பே இங்கு அறிமுகம் ஆகிறது. இச் சுருக்கப்பதிப்புக்கு சீர்திருத்தக் கிறித்தவசபையின் போதகரான கே.சி.ஆபிரகாம் முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அதில், ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வட்டாரத்திலும் அரசியல் வட்டாரத்திலும் பிரச்சினைக்குரிய ஒருவராகவே ஃபாதர் வடக்கன் இருந்துள்ளார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன்

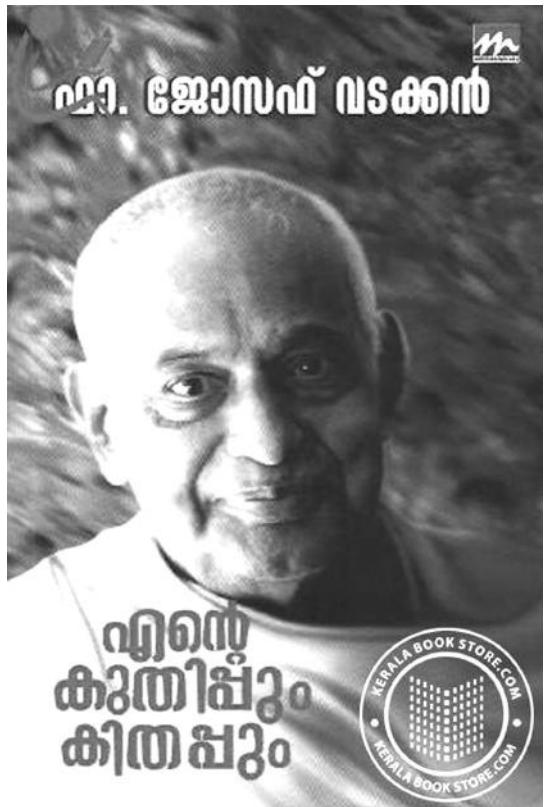
இவரது கிறித்தவமானது வறுமை என்ற கொடிய பாவத்திற்கு எதிராகப் போராடும் ஏழைகளின் கிறித்தவம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. நவீனகால கேரள அரசியலில் செயல் ஆற்றல் கொண்டவராக இருந்துள்ளார் என்றும் பாராட்டியுள்ளார்.

தன்மதிப்பீடு

போதகர் ஆபிரகாமின் முன்னுரையில் இடம் பெற்றுள்ள இக்கருத்துக்களுடன் ஒத்துப் போவதாக நூலின் தொடக்கத்தில் சில செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பொதுவெளியில் தம்மைக்குறித்து நான்குவிதமான கருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருந்ததாக, ஃபாதர் வடக்கன் கூறுகிறார். அதன்படி

- அவர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்
- கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பாளர்
- கத்தோலிக்கத் குரு
- கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் அழுத்தமான விமர்சகர்

ஃபாதர் வடக்கனின் வாழ்க்கைப்பயணம் பல்வேறு அனுபவங்களை உள்ளடக்கியது. கத்தோலிக்கத் தேவாலயத்தின் பலி பீட உதவியாளர் (பீடத்துணைவர்), பத்திரிகை போராடும் பையன், கிராமப்பள்ளி ஆசிரியர், தேவாலய உதவியாளர், விடுதலைப்போராட்டக் காலத்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் ஊழியர், உள்ளூரளவிலான தொழிற்சங்கவாதி, நாடக ஆசிரியர், குடும்பச்சமைகளைச் சுமப்பவர், குருத்துவப்பள்ளியின் உயரிய காத்திரமான சகோதரர், உழைப்பாளி மக்களின் பத்திரிகையாளன் எனப் பல்வேறு படிநிலைகளை அவர் கடந்து

வந்துள்ளார். பொதுவாகக் கூறினால் எதைப்பற்றியும் எவரைப்பற்றியும் விமர்சனம் செய்பவராக ஒன்றுக்கொன்று முரணான குணாம் சங்கள் கொண்டவராக அவர் வாழ்ந்துள்ளார்.

പിരപ്പുമ் കുമ്മേയമുമ്

தற்போதைய கேரளத்தின் திருச்சூர் மாவட்டத்திலுள்ள பழைய மலபார் பகுதியின் பழையூர் தேவாலயத்துக்கு ஏற்ததாழ 20 கி.மீ தொலைவிலுள்ள பொய்யக்காவூர் என்ற கிராமத்தில் 1919 அக்டோபர் முதல் நாளன்று இட்டுக்குறு, குஞ்சிலா இணையரின் மகனாகப் பிறந்தவர்.

ஏழு குழந்தைகளை இவரது தாய் பெற்றெலுத்தார். இவர்களில் மூவர் குழந்தைப்பருவத்திலேயே இறந்துபோயினர். எஞ்சிய நால்வரில் இவரே முத்தவர். இவரது 12ஆவது வயதில் தாயும் அடுத்த ஆண்டில் தந்தையும் இறந்துபோயினர். அநாதைகளாகிப்போன நான்கு குழந்தைகளையும் பாட்டி வளர்த்தார். ஏழாம் வகுப்புவரைதான் இவரால் படிக்க முடிந்தது. தனது 14ஆவது வயதில் தேவாலயம் நடத்திவந்த பள்ளியில் ஆசிரியரானார். 12 ஆண்டுகள் வரை அவரது ஆசிரியப்பணி தொடர்ந்தது.

பள்ளியில் பயிலும்போது படிப்பில் ஆர்வம் கொண்டவராக மட்டுமின்றி நடிப்பிலும்

மேடைப்பேச்சிலும் ஆர்வம்கொண்டு அவற்றில் பரிசு பெறுபவராகவும் விளங்கினார். இவரைக் கல்லூரிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற தந்தையின் எண்ணம் நிறைவேறாமல் போய்விட்டது. இருப்பினும் தமது 45ஆவது வயதில் கனடாவிலுள்ள பிரான்சிஸ் சவேரியர் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றார்.

இவரது தாயும் பாட்டியும் இவரைக் குருவாக்கவெண்டுமென்று விரும்பினர். ஆனால் இவர் குருவாவதைக் காணாமலேயே இருவரும் இறந்து போயினர். இவரது தாய் காலமாகி 24 ஆண்டுகள் கழித்து நெய்யக்காவு தேவாலயத்தில் குருவாக தனது முதல் வழிபாட்டை நிகழ்த்தியபோது இதை எண்ணி, குழந்தையைப்போல் கண்ணீர் விட்டு அழுதார்.

சிறு வயதிலிருந்தே மேடைப்பேச்சில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தையும் அதை அவர் வெளிப்படுத்திய முறையையும் விரிவாகக் கூறிச்செல்லும் இவர் பின்னர் தமது பேச்சுக் களம் விரிவடைந்ததையும் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

പേര്‌സൂക്കാല

‘தொலைத்துரக் கிராமங்களில் வாழ்ந்த கிராம மக்கள் கேட்கும் சொற்பொழிவென்பது தேவாலயங்களில் ஆற்றப்படும் மறையுரைதான்.’

‘இது கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்களில் குருக்களால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்டது. அரசியல்வாதிகள் சொற்பொழி வாற்றும் மேடைகள் கிடையாது.’ சிறுவனாக இருந்தபோதே பேச்சுக் கலையில் தமக்கு ஆர்வம் இருந்ததாகவும், தேவாலயத்தில் பங்குக்குரு ஆற்றிய மறையுரையை அப்படியே மீண்டும் நிகழ்த்திக் காட்டியதாகவும். அண்டைவீட்டுக்காரர்களும் உறவினர்களும் பார்வையாளர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச் சிறுவயது மேடைப்பேச்சு அனுபவம்தான் அவரது நாற்பது ஆண்டு பொதுவாழ்க்கையில் குறைந்தது பத்தாயிரம் பொதுக்கட்டங்களில் பேசும் ஆற்றலை வழங்கியது. தேர்தல்கள், மக்கள் இயக்கங்கள் நிகழும் போது நாளென்றுக்கு இருபது அல்லது மூப்பது கூட்டங்களில் உரையாற்றியுள்ளார்.

கேரளத்தில் மட்டுமின்றி இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களிலும் அய்ரோப்பா, அமெரிக்கா, தாலாந்து, மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலும் இவரது சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.

நேரு, தேபர், அசோக்மேத்தா, கிருபாளினி, எஸ்.கே.பாட்டில், பனம்பள்ளி கோவிந்தமேனன்,

ச.எம்.எஸ்.நம்புதிரிபாட், ஏ.கே.கோபாலன் போன்றோருடன் மேடையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பையும் இவரது சொற் பொழிவாற்றல் இவருக்கு வழங்கியது.

இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் உரையாற்ற நேர்ந்தாலும் குறிப்புகள் எவ்வயும் இவர் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அவ்வாறு குறிப்பெடுப்பதானது ‘கங்கையாற்றின் நீரோட்டப் பெருக்கைத் தடுக்கும் அணைகளுக்கு ஒப்பானவை’ என்கிறார்.

‘இசைக்குறிப்புகளின் துணையுடன் பறவைகள் பாடுவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட திசையை நோக்கியே வண்ணத்துப்பூச்சிகள் பறக்கின்றன. விரும்பிய திக்கை நோக்கியே நீரோடைபயணிக்கும். ஒரு சொற் பொழிவானது தூறலாகத் தொடங்கி பெருங்காற்றுதனும் இடியுடனும் கூடிய பெருமழையாக மாறவேண்டும். பேச்சு என்ற கலையானது மனிதரின் உள்ளத்தைத் தீண்டவேண்டும்.’

‘தன்னலவாதிகள் மிகுந்த சமூகத்தில் நேர்மையும் உண்மையும் கொண்ட சொற் பொழிவானது நண்பர்களைவிட எதிரிகளை உருவாக்கும் தன்மையது. கல்லேயோநகர் தொடங்கிகல்வாரிமலை வரை யேசுவின் சொற் பொழிவு அனுபவங்கள் இத்தகையதுதான். உரையாற்றுபவனின் நாவானது கூர்மையான முனையைக் கொண்ட வாருங்கு ஒப்பானது. கேட்பவர்களை இரு பிரிவுகளாக்கும். உரையை விரும்பியவர்கள் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள். அதை விரும்பாதவர்கள் உரையாற்றியவருக்கு எதிரான எதிர்ப்பில் முனைப்புடன் ஒன்று சேர்வார்கள்.’

போராட்ட குணம்

அவரது ஆசிரியப்பணியில் பொருளாதார அடிப்படையில் சுரண்டலுக்கு ஆளானதையும் அவர் பதிவு செய்துள்ளார். மாதம் ஒன்றுக்கு அரசால் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட ஊதியம் 9 ரூபாய். ஆனால் அவர் பணியாற்றிய பள்ளியின் தாளாளரான பங்குத்தந்தை 9 ரூபாய்க்கு கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு 5 ரூபாய்தான் ஊதியமாக வழங்குவார். இது அப்போது பரவலாக நடைமுறையில் இருந்ததாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பள்ளிகளின் தாளாளர்கள் ஈவு இரக்கமற்று அதிகார போதையில் திளைத்தவர்களாக இருந்தனர் என்பது அவரது வெளிப்படையான கருத்தாக உள்ளது. எவ்விதக் காரணமுமின்ற பணியிலிருந்து ஆசிரியர்களை நீக்குவதில்

மகிழ்ச்சியடைபவர்களாக பள்ளிகளின் தாளாளர்கள் இருந்தனர். தனது 12 ஆண்டு ஆசிரியப் பணியில் இருமுறை பணிநீக்கத்திற்கு ஆளாகியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆசிரியர் அமைப்பில் அவர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டதே இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

சி.ஜே.வர்க்கீஸ் என்பவர் 1937- 38 வாக்கில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் தேர்தலில் போட்டியிட்டார். அவருக்கு ஆதரவாக இவர் தேர்தல் பணியாற்றினார். பள்ளியின் தாளாளராக விளங்கிய பங்குத்தந்தை வர்க்கீசுக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட நீதிக்கட்சியின் வேட்பாளருக்கு ஆதரவாக வாக்குச் சேகரித்தார். தேர்தலில் காங்கிரஸ் வேட்பாளரான வர்க்கீஸ் வெற்றி பெற்றார். இதனால் ஆத்திரமுற்ற பள்ளியின் தாளாளரான பங்குக்குரு இவரை வேலைநீக்கம் செய்தார். வெற்றி பெற்ற வர்க்கீஸ் கல்வி அமைச்சராக ஆன நிலையில் அவரது ஆதரவு இவருக்கு இருந்தது. எனவே வேறுவழியின்றி இவரைப் பணியில் அமர்த்தினர்.

அடுத்து தாம் கையெழுத்திடும் ஊதியத்தொகை முழுவதையும் தரும்படி வலியுறுத்தி ஊதியப் பட்டியலில் கையெழுத்திட மறுத்தார். தலைமையாசிரியரும் பள்ளியின் தாளாளரும் ஓரணியாக நினற போதிலும் தமது முழு ஊதியத்தையும் பெறுவதில் இவர் வெற்றி பெற்றார்.

ஆசிரியப்பணியில் கிடைக்கும் ஊதியத்தால் மட்டுமே தம் குடும்பத்தை நடத்தமுடியாத நிலையில் ‘மாத்ரூபமி’, ‘கோமதி’, ‘தி இந்து’ ஆகிய நாளிதழ்களுக்கு முகவரானார். பத்திரிகை கட்டுக்களைப் பெறுவதற்காக நாள்தோறும் 10 கி.மீ தொலைவிலிருந்த கஞ்சாணி என்ற ஊருக்கு நடந்தே சென்று வந்தார். பத்திரிகைகளை விநியோகித்துவிட்டு காலை 9 மணியளவில் தனிப்பயிற்சி நடத்த ஒரு வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டு 10 மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் சென்றுவிடுவார்.

பள்ளிக்கூடப்பணி முடிந்ததும் தொழிற்சங்கம், ராட்டைக் கழகம், காங்கிரஸ் இயக்கம் தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தார்.

காந்தியும் நேருவும் இவரை ஈர்த்த தலைவர்கள் ஆனார்கள். கதராடை அணிவதில் இவருக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. காங்கிரஸ் எதிர்ப்பைப் பின்னர் மேற்கொண்டபோதுகூட கதர் அணிவதை இவர் நிறுத்தவில்லை.

மது குறித்த பார்வை

அதே நேரத்தில் மதுஅருந்துவதற்கு எதிரான காந்தியின் கருத்துகளை இவரால் பின்பற்ற

நியூசெஞ்சரியின்

நால்தாலும்

முடியவில்லை. ஆசிரியப்பணியில் இருந்தபோது நண்பர்களுடன் மது அருந்தும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. இரண்டு வருடங்கள் வரை இது நீடித்தது. பின்னர் அவர் அதனை அறவே விட்டுவிட்டார்.

1961ல் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு பயணம் செய்தபோது சில சமூக நிகழ்வுகளில் மது அருந்துவதை மேற்கொண்டார். 1963லும் இது தொடர்ந்தது. 1964-65ல் கண்டாவில் இருந்தபோது முதல்முறையாக ‘ரம்’ குடித்தார். காலை நேரத்தில் அதிகளவில் பணி பெய்யும்போது பேராசிரியர்கள்கூட மாணவர்களுக்கு ‘ரம்’ வழங்கினர். அவ்வப்போது மது அருந்துவது என்பதை ஒரு கெட்ட பழக்கமாக மேற்கு நாடுகளில் கருதுவதில்லை. இவரை விருந்தினராக ஏற்றுக்கொண்ட கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் கார்டினல்கள், ஆயர்கள், உயர் பதவிகளில் இருந்த குருக்கள் ஆகியோர் உணவு உண்ணும்போது விஸ்கி, ஓயின் ஆகியனவற்றைப் பரிமாறினார்கள். ரகசியமாக மது அருந்துவதில் உள்ள மகிழ்ச்சியை அறியாதவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். ரோம் நகரில் பயின்றுவந்த குரு மாணவர்கள் அனைவருக்கும் ஓயின் வழங்குவது வழக்கம்.

தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பியதும் மது வழங்குவதிலும் அருந்துவதிலும் உள்ள ஆர்வம் தொடர்ந்தது. இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்கள் வரை குடிப்பதை நிறுத்திவிட்டு மீண்டும் அதனைத் தொடர நேரிட்டது. இதற்காக, சயகட்டுப்பாடு அற்றவர் என்று தமிமைக் கருதமுடியாது என்று கூறும் ‘ஃபாதர் வடக்கன், நண்பர்களின் கூட்டுறவோடு மது அருந்துவது என்பது நெருக்கடியான சூழல்களிலிருந்து விடுவிப்பதாகவும் நல்ல உறக்கத்தைத் தூண்டுவதாகவும் இருந்தது என்கிறார். மூன்று சோர்வின்றி வழக்கமான பணியில் ஈடுபடும்போது மது தேவைப்படுவதில்லை என்பதும் அவரது கருத்தாக உள்ளது. மது அருந்தும் வேட்கையானது சில பலவீனங்களுக்கு வழிகோலும் என்பதையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

மூன்று அல்லது நான்கு முறை எல்லை தாண்டி அவர் மது அருந்தியுள்ளார். ஆயினும் இந்த ஆபத்திற்கு ஆட்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் அவர் விழிப்புடனேயே இருந்துள்ளார். அதே நேரத்தில் இறக்கும்வரை மதுவைத் தொடமாட்டேன் என்று உறுதிமொழி எதையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்கிறார். உறுதிமொழி எடுப்பது என்பது கடினமான ஒன்றல்ல. அதைப் பின்பற்றுவதுதான் மிகவும் கடினமானது என்பது அவரது கருத்தாகும்.

திருமண மறுப்பு

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் குருக்கள் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய அடிப்படை விதிமுறைகளில் ஒன்று திருமண மறுப்பு (celibacy). இதுகுறித்த தமது கருத்துகளை அவர் வெளிப்படையாகப் பகிர்ந்துகொண்டுள்ளார். திருமண மறுப்பு தொடர்பான விதிமுறைகளைக் குருவாகும் முன்னர் தாம் மீறியதாகவும் இதை தன் ஆன்மீக வழிகாட்டிகளிடம் ஒத்துக்கொண்டதாகவும் கூறும் இவர், குரு மாணவராக இருந்தபோதும் குருவான பின்னரும் திருமண மறுப்பு தொடர்பான விதிமுறைகளைத் தாம் மீறியதில்லை என உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

திருமண மறுப்பு என்பது கத்தோலிக்கத் குருக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாய விதிமுறையாக இன்றி விருப்பத்திற்குரிய ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பது இவரது கருத்தாக உள்ளது. இவ்வறுதிமொழியை ஏற்றுக்கொண்ட கத்தோலிக்கக் குருக்கள் சிலர் அதை மீறியதைத் தாம் அறிந்துள்ளதாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இது தொடர்பான விதிமுறைகளை கட்டாயமாக்காமல் அதனை குருக்களின் விருப்பத்திற்கு உரியதாக ஆக்கிவிடவேண்டும் என்பதும் குடும்ப வாழ்வை மேற்கொள்ள விரும்புவரை திருமணம் செய்ய அனுமதிப்பதுடன் அவர்கள் குருக்களாகத் தம் பணியைத் தொடர அனுமதித்து ஊக்கப்படுத்தவேண்டும் என்பதும் இவரது கருத்தாக உள்ளது.

அரசியல் ஆங்வம்

‘ஃபாதர் வடக்கனின்’ இளமைப்பருவத்தில் மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றிருந்த இயக்கமாக காங்கிரஸ் கட்சி விளங்கியது. காந்தியின் தனிப்பட்ட தாக்கம் இக்கட்சியில் மேலோங்கி இருந்தது. காந்தியின் கருத்துக்கள் ‘காந்தியம்’ என்ற பெயரில் ஒரு கோட்பாட்டுத் தகுதியைப் பெற்றிருந்தன. விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திய காங்கிரஸ் கட்சியினால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் காந்தியம் குறித்த எதிர்மறையான கருத்துகளும் இவரிடம் இடம் பெற்றிருந்தன.

பொருளாதாரம் குறித்த காந்தியின் பார்வையானது காந்தியத்தின் பலவீனமான பகுதி என்பதே இவரது கருத்தாகும். ராட்டைக் கழகத்தில் இவர் வகுப்புகள் நடத்தியபோது ராட்டையின் பயன்பாடு எந்த அளவுக்கு பொருளாதாரத் தீர்வை வழங்கும் என்பதில் இவருக்கு அய்யப்பாடு இருந்தே வந்தது. காந்திய இந்தியாவை விட

மார்க்சிய இந்தியா குறித்த சிந்தனையே அவரது அடிமனதில் இருந்து வந்தது. ஆனால் அப்போது கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உருவாகவில்லை. 1928ல்தான் உருவானது.

சோசலிச் சிந்தனை உடையவர்கள் ஒரு தனிக்குழுவாக, ‘காங்கிரஸ் சோசலிஸ்டுகள்’ என்ற பெயரில் காங்கிரஸ் கட்சியில் செயல்பட்டு வந்தார்கள். ஜெயப்பிரகாஷ், லோகியா, அச்சுத பர்வர்த்தன், நரேந்திர தேவ், அசோக் மேத்தா, ஈ.எம்.எஸ்., ஏ.கே.கோபாலன் ஆகியோர் காங்கிரஸ் சோசலிஸ்டுகளாக செயல்பட்டு வந்தனர். விவசாய சங்கங்களையும் தொழிற்சங்கங்களையும் இவர்கள் உருவாக்கினர். இளைஞர் இயக்கங்களும் மாணவர் இயக்கங்களும் சோசலிச் அணியை ஆதரித்தன.

இக்குழுவின் சார்பில் பிரபாதம் (விடியல்) என்ற பெயரில் மலையாள மொழியில் பத்திரிகை ஒன்று வெளியானது. இதன் ஆசிரியராக ஈ.எம்.எஸ் நம்புதிரிபாட்டும் நிர்வாகியாக ஏ.கே.கோபாலனும் இருந்தனர். இப்பத்திரிகை நிறுவனத்துடன் இவருக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. சவக்காடு, மெட்டிகா என்ற இரண்டு கிராம நிர்வாகப் பகுதிகளில் இப்பத்திரிகையை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் பணியை ஏ.கே.கோபாலன் இவரிடம் வழங்கினார். இவரும் அதை ஏற்றுச் செயல்பட்டார். வெளித் தோற்றத்தில் காந்தியவாதியாகவும் உண்மையில் சோசலிஸ்டாகவும் இவரது அரசியல் வாழ்க்கை நிகழத் தொடங்கியது.

மார்க்சிய ஆதரவாளராக இருந்தபோதிலும் கத்தோலிக்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையை இவர் கைவிடவில்லை. இது ஒரு முரணாக்கக் காட்சியளித்தாலும் இவரது மனிதநேய உணர்வும் உண்மையான கிறித்தவம் என்பது குறித்த இவரது மதிப்பீடும் இம் முரண்பாடு வளர்ச்சியற்று பகையுணர்வாகாது பார்த்துக்கொண்டன.

எந்த ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றுபவர் ஆனாலும் இயக்கத்தைச் சார்ந்து செயல்படுபவர் ஆனாலும் அவர்களிடம் காணப்படும் ஒரு பொதுவான இயல்பு விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் தாம் சார்ந்துள்ள இயக்கத்தை அல்லது அமைப்பை பார்க்க மறுப்பது. அப்படியே பார்த்தாலும் அதை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளாமல் மறைப்பது ஃபாதர் வடக்கனிடம் இதற்கு நேர்மாறான பண்பு மேலோங்கி இருந்துள்ளது.

கத்தோலிக்கர்கள் சிலரிடமும் திருச்சபை அதிகாரிகள் சிலரிடமும் இடம் பெற்றிருந்த மனிதநேயமற்ற செயல்பாடுகளை இந்நாலின்

“ டாக்ஸிய

ஞாயின்றி
காக்ஸிய இடியு
கொஞ்சவர்களை
காஸ்டிரஸ்
கோட்டைஸ்டிக்
இருந்துள்ளன் ,”

தொடக்கத்தில் துணுக்குச் செய்திகளாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இவை அனைத்தையும் ஒன்றாக்கிப் பார்க்கும்போது அவரது தன்சமய விமர்சனப் பார்வை வெளிப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக அவர் பதிவு செய்துள்ள பின்வரும் செய்திகளைக் குறிப்பிடலாம்.

தன் சமய விமர்சனம்

தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆட்பட்ட பெண்ணொருத்தி ரவிக்கை அணிந்து குடை பிடித்துக்கொண்டு தெருவில் நடந்து சென்றுள்ளார். இவை இரண்டு செயல்களும் தடை செய்யப்பட்ட செயல்களாக இருந்தன. இத்தடையை மீறியமைக்காக கிறிஸ்தவ நிலப்பிரபு ஒருவர், ஒரு பெண்ணை அடித்ததை இவர் நினைவு கூருகிறார்.

‘நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் குடியானவரையோ குடிசை போட்டு இருப்பவரையோ வெளியேற்றும் அதிகாரம் நிலப்பிரபுகளுக்கு இருந்தது. ஏழையைச் சுரண்டும் உரிமை பணக்காரனுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் அடித்தள ஜாதியினரை நோக்கச் செய்யும் உரிமை உயர்ஜாதியினருக்கும் இருந்தது. ஒரு தேங்காய் குறைந்தாலும்கூட ஈவு இரக்கமின்றி குடியானவர்களை அடிக்கும் இல்லாமிய, கிருஸ்தவ நிலப்பிரபுக்கள் இருந்தனர்.’

ஏழையான ரோமன் கத்தோலிக்கக் குடும்பம் ஒன்றில் பசியாலும் நோயாலும்

பாதுக்கப்பட்ட குழந்தையொன்று இறந்துபோனது. பீடித்தொழிலாளியான தன் நண்பர் ஒருவருடன் சென்று இறந்த குழந்தையின் உடலை மொய்க்கும் ஈக்களையும் ஏறுப்புகளையும் விரட்டியவாறு இரவு முழுவதும் கணவிழித்திருந்தார்.

குழந்தையின் உடல் அடக்கத்துக்கு பங்குக்குருவரவேண்டும் என்றால் அவருக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டும். இறந்த குழந்தையின் உடலைச் சமந்துசெல்ல உதவுபவருக்கும் பணம் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அக்குழந்தையின் விதவைத்தாயிடம் பணம் இல்லை.

உதவிசெய்ய யாரும் இல்லாத நிலையில் தான் வேலை பார்த்துவந்த பள்ளியிலிருந்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே புறப்பட்டு வந்து சவப்பெட்டியைத் தாமே சமந்தவாறு கல்லறைக் தோட்டத்திற்குச் சென்றார். அவருடன் பணியாற்றியவர்களும் மாணவர்களும் அங்குக் காத்திருந்தனர். கண்ணியத்துடனும் பக்தியுடனும் அக்குழந்தையின் பின் அடக்கம் நிறைவேறியது. இறப்புச்சடங்கை நிறைவேற்ற பணம் கேட்கும் கத்தோலிக்கக் குருக்களுக்குச் சவால் விடும் நிகழ்வாக இது அமைந்தது. தாம் இறந்துபோனால் தன் உடலை ஏறித்து அதன் சாம்பலைத் தன்னுடைய செயல்பாடுகள் நிகழ்ந்த பகுதிகளில் தூவும்படி தன் உயிலை நிறைவேற்றுபவருக்கு ஃபாதர் வடக்கன் அறிவுறுத்தியிருந்தார்.

கேரளத்தின் தனித்துவமான கதகளி எனும் நிகழ்த்துக்களையை கத்தோலிக்கர் ஒருவர் பார்ப்பது பாவமாகக் கருதப்பட்டது. அதை மீறிப் பார்த்தவர்களுக்கு, பங்குக்குரு தண்டம் விதிப்பது வழக்கம். இவர் குருவான பின்னர், நியூயார்க் நகரில் 1965வது ஆண்டில் கதகளி நிகழ்வை முதல்முறையாகப் பார்த்துள்ளார். தற்போது விவிலியத்தை மையமாக்கொண்டு கோட்டயம் தேவாலயம் ஒன்று கதகளி ஆட்டத்தையும் உருவாக்கியுள்ளது. கதகளியைப் போன்றே காவடி, பூரம், அகா, செண்டை, கந்தம் ஆகிய கேரளத்தின் நிகழ்த்துக்களைகள் அனாத்மாவாக கத்தோலிக்கர்களுக்கு இருந்தன. கோவில் ஒன்றைக் காண நேரிட்டால் தரையில் எச்சில் துப்பும்படிக் கூறிய குருக்களும் இருந்தனர்.

கிறித்துவுக்கு எதிரானவராக 90 விழுக்காடு கத்தோலிக்கர்கள் காந்தியைப் பார்த்தனர். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உறுப்பினர் சேர்க்கையை மேற்கொண்டபோது இவர் உறுப்பினராக்கிய 53

பேரில் இவர் உட்பட இரண்டு கத்தோலிக்கர்களும் அய்ந்து மூஸ்லீம்களும்தான் இருந்தனர். எஞ்சியோர் அனைவரும் இந்துக்கள். இம்மூன்று சமயத்தினரும் ஏறத்தாழ ஒரே எண்ணிக்கையில் அப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் கிறிஸ்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களானார்கள்.

ஆட்சியதிகாரத்தின் பக்கமே கத்தோலிக்கர்கள் இருப்பார்கள் என்பதில் சாரம் உள்ளது என்பது இவரது கருத்தாகும். ‘ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி புரிந்தபோது அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள். இதே காரணத்திற்காகவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தபோது அதை ஆதரித்தார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் அதிகாரத்திற்கு வரமாட்டார்கள் என்று எண்ணியதாலேயே கம்யூனிஸ்டுகளை எதிர்த்தார்கள். கேரளத்தில் நடந்த விமோசன சமிதி இயக்கத்தில் இவர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தற்குக் காரணம் மத்தியில் அதிகாரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்ததுதான். காங்கிரஸ் ஆதரவு மனநிலையே இதற்குக் காரணம். கம்யூனிஸ்டான அச்சதமேனனின் ஆட்சியை காங்கிரஸ் ஆதரித்தமையால் கத்தோலிக்கர்கள் அவரை ஆதரித்தனர். மத்தியில் மார்க்சிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அவ்வரசை ஆதரிக்கும் மேய்ப்புக் கடிதங்களை (Pastoral Letters) ஆயர்கள் விடுப்பார்கள்.’

‘பெரும்பான்மையான கத்தோலிக்கர்கள் கண்மூடித்தனமாக, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதற்குக் காரணம் ஆட்சிபுரிவோர் அவர்களுக்குப் பின்னால் உள்ளார்கள் என்று அஞ்சவதுதான். கத்தோலிக்க சமயத்தலைமை மீது பயம் இல்லையென்று ஆள்வோர் வெளிப்படுத்தினால் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் நடவடிக்கைகள் குறித்து கத்தோலிக்கர்கள் கேள்வி எழுப்புவர்.’

‘கையூட்டு, கையாடல், பொய்க்கணக்கு, வரி ஏய்ப்பு, கடத்தல், பதுக்கல், கருப்புச்சந்தை போன்ற அவமானகரமான நடவடிக்கைகள் இந்தியாவில் மலிந்துவிட்டன. இது செல்வந்தர்களிடம் மட்டுமின்றி ஏழைகளிடமும் காணப்படுகின்றது. இது ஏன்? என்ற கேள்வியை எழுப்பும் ஃபாதர் வடக்கன் அதற்குப் பின்வரும் விடையும் அளிக்கிறார்:

“ஒரு சராசரிக் கத்தோலிக்கக் குருவோ துறவினியோ உண்மையான கடவுளை மக்கள். கண்டறியாததுதான் இதற்குக் காரணம் என்பார்கள். அப்படியானால் குருக்களும் துறவினிகளும் ஏன்

பொய் கூறுகிறார்கள்? போவி ஆவணங்களை உருவாக்குகிறார்கள்? பால்மாவை கருப்புச் சந்தையில் விற்கிறார்கள்? இவையெல்லாம் கடவுளை அறியாததாலும் அவர்மீது அன்பு செலுத்தாமையாலும் நிகழ்கின்றனவா? இத் தீச் செயல்களைச் செய்யும்படி மனிதர்களைத் தூண்டுவது எது?”

“மிகப் பெரிய பாவமாகவும் பாவங்களுக்குக் காரணமாகவும் அமைவது ஏழ்மைதான்.”

“இன்றையப் பட்டினி மட்டுமின்றி எதிர்காலப் பாதுகாப்பின்மையும் கூட வறுமைதான். மக்கள்நல அரசு என்பது இன்றைக்கு மட்டுமின்றி எதிர்காலத்திற்கும் பாதுகாப்பு வழங்கவேண்டும். இப்பாதுகாப்பு இன்மையால்தான் அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் கையூட்டு வாங்குகிறார்கள். இன்றையப் பசியைப் போக்கிக்கொள்ள ஏழை பொய்க்கற நாளையப் பாதுகாப்பிற்காக பணக்காரர்கள் நேர்மையற்ற வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளுகிறார்கள்.”

தனிச் சொத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள விழையும் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பே இவற்றுக்குக் காரணம் என்பதைக் குறிப்பிட ஃபாதர் வடக்கன் தவறிவிடுகிறார். “சென்மபாவம்” என்ற ஒன்றைக் கத்தோலிக்கம் வலியுறுத்தும். தென் அமெரிக்க நாட்டில் உருவான “விடுதலை இறையியல்” ஏழ்மையும் ஒரு பாவம்தான் என்று வலியுறுத்தி அதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பங்களிப்பு குறித்துப் பேசும். இவ் வகையில் ஏழ்மை குறித்த ஃபாதர் வடக்கனின் கருத்துக்கள் விடுதலைக்கான இறையியல் சிந்தனையுடன் ஒத்து வருகின்றன.

ஏரசியல் குறித்த மதியீடு

பங்குக்குரு என்ற நிலையில் ஆன்மீக எல்லைக்குள் நின்று விடாமல் அரசியல் விழிப்புணர்வு கொண்டவராகவே இவர் இருந்துள்ளார். காங்கிரஸ் சோசலிஸ்டுகள் குறித்துக் கூறும்போது ‘மார்க்சிய மூளையின்றி காந்திய இதயம் கொண்டவர்களாகவே காங்கிரஸ் சோசலிஸ்டுகள் இருந்துள்ளனர்’ என்கிறார். அத்துடன் தேசிய அளவிலான பெருமதலாளிகளுடன் காங்கிரஸ் கொண்டிருந்த உறவையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

‘மக்கள் யுத்தம்’ என்ற பெயரில் இரண்டாம் உலகப்போரின்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த முடிவை இவர் விமர்சனம் செய்துள்ளார். இம்முடிவானது இந்தியாவின் சோசலிச் இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தியது என்கிறார்.

(இம்முடிவு தவறானது என்பதைப் பின்னர் அகில இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அமிர்தசரஸ் மாநாடு ஒப்புக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது). ஒர் ஆரோக்கியமான அரசியல் எதிர்ப்பு இயக்கம் இந்தியாவில் உருவாகாமல் போனமை குறித்து 12 காரணங்களை அவர் முன்வைக்கிறார். (பக்கம் 12-13).

இக்கேள்விகளுக்கு விடைகாணும் முயற்சியிலும் அவர் ஈடுபட்டு விடை கூறுகிறார் (பக்கம் 14-15). இது தொடர்பாக அவர் எழுப்பியுள்ள வினாக்களும் விடைகளும் ஆழமானவை, விவாதத்திற்கும் உரியவை.

கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது சுயநலமற்ற அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் கூடிய ஈ.எம்.எஸ்.நம்புதிரி பாட், ஏ.கே.கோபாலன், பி.கிருஷ்ண பிள்ளை, அச்சுதமேனன் போன்றோரால் கட்டமைக்கப்பட்டது என்கிறார். சுயநலமும் குறுகிய மனமும் கொண்ட சில அடிமட்டத் தோழர்களின் செயல்பாடுகளால் பலர் கட்சியை விட்டு வெளியேறியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். (இந்த இடத்தில் தகழி சிவசங்கரம் பிள்ளை எழுதிய ‘எணிப்படிகள்’ என்ற நாவல் நினைவுக்கு வருகிறது.) இத்தகைய போக்கு எல்லா கட்சிகளுக்கும் உரித்தானது என்கிறார். ஏகே.அந்தோனி, எம்.ஏ.ஜான், சுதீரன் போன்ற தன்னடக்கம் மிகக் தலைவர்களைக் கொண்ட கேரள இளைஞர் காங்கிரஸ் இளைஞர்களை ஈர்க்கும் அமைப்பாக இருந்துள்ளது. ஆனால் இங்கும்கூட பல இளைஞர்கள் அடிமட்டத் தலைவர்களின் போக்கால் வெளியேறிவிட்டனர் என்கிறார்.

இவையெல்லாம் ஃபாதர் வடக்கனின் தொடக்க காலப் பொதுவாழ்வின் சிந்தனைகளாக, நடவடிக்கைகளாக வெளிப்பட்டு, சிறுமை கண்டு பொங்கும் அவரது இயல்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. அடுத்துவரும் பகுதியில் அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அவர் மேற்கொண்ட பின்வரும் மூன்று மூன்று நிலைப்பாடுகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

முதலாவது: கம்யூனிச் எதிர்ப்பு முகாமில் அவரது செயல்பாடு.

இரண்டாவது: சகபயணியாக கம்யூனிஸ்டுகளுடன் அவர் மேற்கொண்ட பயணம்.

மூன்றாவதாக: கத்தோலிக்கத் தேவாலயப் பங்குக்குருவாக அவர் பெற்ற அனுபவங்கள்.

ஃபாதர் வடக்கனை மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

தொடரும்...

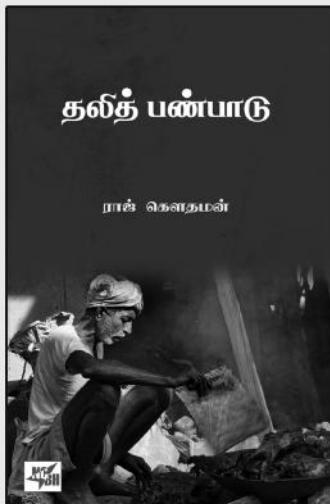

நியூ செஞ்சரியின் ராஜ் கௌதமன் நூல்கள்

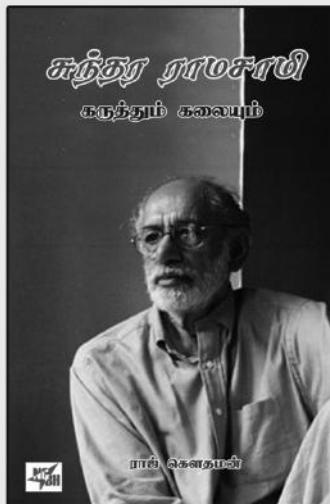
**மழந்தமிழ் அகவல்
பாடல்களில்
பரிமாற்றங்கள்**

₹ 100/-

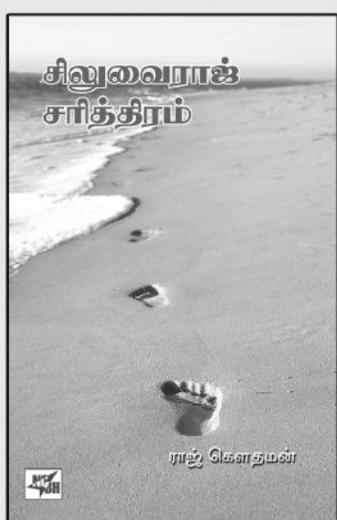
தலித் பண்பாடு

₹ 100/-

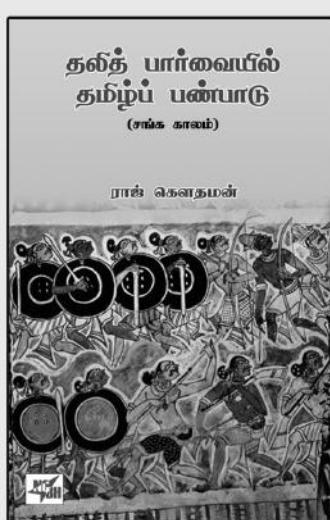
**சந்தேர ராசூரை
கருத்தும் கலையும்**

₹ 270/-

சிலுவைராஜ் சரித்திரம்

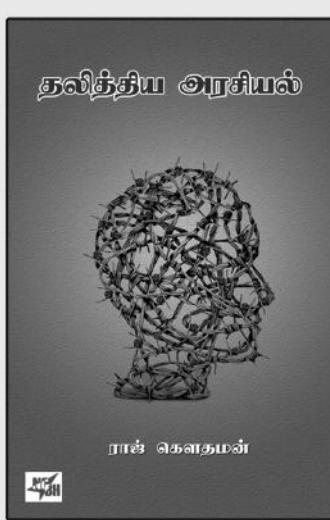
₹ 560/-

**தலித் பார்வையில்
தமிழ்ப் பண்பாடு**

(சங்க காலம்)

₹ 140/-

தலித்தீய ஏரசியல்

₹ 50/-

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

தை: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

காலனி அரசின் கொள்கை மேல்மட்ட ஒழுக்கம் கீழ்மட்ட ஒழுங்கீனம்

டாக்டர் ச.ந.ரேந்திரன்

மேக நோய்

மேக நோய்களான கிரந்தி, வெட்டை நோய்கள் இந்தியாவிற்குள் போர்த்துக்கீசியர்கள் மூலம் நுழைந்தன. சரக சம்ஹிதா, கசருத சம்ஹிதாவில் பல பாலின நோய்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்தாலும், மேக நோய்களைக் குறித்த குறிப்புகள் ஏதும் காணப்படவில்லை. 1550 இல் பாபு மிஷ்ரா என்பவர் பாவ பிரஸ்ஷா (Bhava Prasha) என்னும் நூலில் மேக நோயைப் பற்றி எழுதி, அதற்கு, பிரங்க ரோகா (Phiranga roga) எனப் பெயரிட்டிருக்கிறார். இதன் பின்பு ஜன்மொகன்வான் வின்கோசன் என்ற டச்ச யாத்ரீகர் 1596 இல் வெளிவந்த அவருடைய நூலில் மேக நோயைக் குறித்து விவரித்து எழுதி இந்தியாவில் முக்கியமாகக் கோவாவில் அதிகமாகக் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இராணுவத்தில் மேக நோய்

காலனி அரசின் செயற்கைப் பஞ்சம் காலராவை உருவாக்கியது என்றால், அவர்களின் காமப்பசி உண்டாக்கியது மேகநோய் என்ற சிஃபிலிஸ் எனும் பரங்கிப் புண். இது முறைகேடான பாலுறவின் காரணமாக ஏற்படுவது. இதனால் ஆண் உறுப்பு அல்லது பெண் உறுப்பில் கொப்புளங்களும், புண்களும், கட்டிகளும் தோன்றி மரண வேதனை ஏற்படுத்தும். மேக நோய் போலவே கோனாரியா என்ற வெட்டை நோயும் பிரிட்டிஷ் காலனியாக இருந்த அத்தனை நாடுகளிலும் ராணுவ வீரர்களால் பரவின.

1830களில் இங்கிலாந்தில் 3 லட்சத்து 68 ஆயிரம் வேசிகள் இருந்திருக்கின்றனர். இதில் லண்டன்

நகரில் மட்டும் 29,572 - பெண்கள் பாலியல் தொழில் செய்துள்ளனர். இதைத் தொடர்ந்து 1864 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் தொற்று நோய்த் தடுப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பால்வினை நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் தனிச்சிறை போன்ற கூண்டில் அடைத்து சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். ராணுவ வீரர்கள் முறைகேடான பாலுறவுகளில் ஈடுபடக்கூடாது, கப்பல் பயணத்துக்கு முன் மருத்துவப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் போன்ற நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டன.

இந்தச் சட்டம் அனைத்து பிரிட்டிஷ் காலனிகளிலும் உடனடியாக அமல்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவிற்கு ராணுவப் பணியாற்ற வந்த பிரிட்டிஷ் வீரர்களில் பெரும்பான்மையினர் நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அவர்கள் இங்கு வேசிகளுடனும், வேலைக்காரிகளில் அடிநிலைப் பெண்களுடனும் தொடர்ந்து பாலுறவு அனுபவித்து வந்தனர். அதன் காரணமாக அந்தப் பெண்களுக்கு மேக நோய் ஏற்பட்டது. சில வேளைகளில் அவர்கள் வழியாகப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கும் நோய்க் கூறுகள் இருந்தன.

தொற்றுநோய்த் தடுப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தவுடன் நோய் பாதிக்கப்பட்ட ராணுவ வீரர்கள் தனி மருத்துவமுகாம்களில் அடைக்கப்பட்டனர். பிரிட்டிஷ் காரர்களோடு தொடர்புள்ள வேசிகள் பிரிக்கப்பட்டு அவர்கள் வேறு எந்த இந்தியர்களுடனும் உடலுறவு கொள்ளக்கூடாது என்று மிரட்டப்பட்டனர். அவர்களுக்கு ஒரு குடியிருப்புப் பகுதி உருவாக்கப்பட்டது. அதுதான் சிவப்பு விளக்குப் பகுதி எனப்படும் லால் பஜார். பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தினர் இடையே மேக நோய்த் தாக்கம் பற்றி ஆராய்ந்துள்ள மார்க்கெரட். “பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் முக்கியப் பிரச்சினை உணவும் உடலுறவுமே, உணவு அபரிமிதமாகக் கிடைத்தது. பெண்கள்....” அதை வீரர்கள் தாங்களே தேடிக்கொள்ள வேண்டும். ராணுவ முகாம்கள் இருந்த எல்லா ஊர்களிலும் சிவப்பு விளக்கு விடுதிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

17, 18 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பிய இராணுவத்தினரின் முக்கியமான கேளிக்கை, மது அருந்துதலும், உள்நாட்டு மகளிரிடம் கலந்து உறவாடுவதும் ஆகும். ஏனெனில், இச்சிப்பாய்களுக்கு, குடும்பம் கிடையாது. ஆகவே, இவர்களுடன் கூடி உறவாடும் பொழுது மேக நோயைக் கொள்வதும் கொடுப்பதும் தவிர்க்க நியூசெக்ரியன்

உங்களாலந்தா

முடியாததாகி விடுகிறது.

1869 ஆம் ஆண்டு, அரசு துப்புரவு கமிஷனரின் ஆராவது ஆண்டு அறிக்கையின்படி உள்நாட்டு இராணுவ வீரர்களில் 1000க்கு 46 நபர்களுக்கு மேக நோய் இருந்திருக்கிறது. அதிலும் ஜேரோப்பிய வீரர்கள் இந்திய வீரர்களைவிட 4 மடங்கு அதிகமாக மேகநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் மருத்துவமனை உள்நோயாளியாக 1881 இல் 1000க்கு 260 நபர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இராணுவத்தினருக்கு மேக நோய் அதீகம், ஏன்?

இதற்கு முக்கிய காரணம், திருமணமாகாத வீரர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமானதும், வீரர்களின் சராசரி வயது குறைவானதும் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, 1881 இல் திருமணமான வீரர்கள் 594 சதவீதம் மட்டுமே. இவர்களில் 43 சதவீதம் 25 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள். இந்நிலை பல ஆண்டுகள் கழித்தும் குறைந்தபாடில்லை. 1970 இல் இது 1000க்கு 899 நபர்கள் என்ற அளவில் இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக ஜெர்மனில் 1000க்கு 198 என மிகவும் கூடுதலாகவே இருந்தது. இதற்குக் காரணம் மற்ற நாட்டு ராணுவத்தினரைவிட நீண்ட நாட்கள் இராணுவத்தில் பணியாற்றுவதும் கூடுதலான ஓய்வு கிடைப்பதுமாகும். 1933 இல் இந்திய மருத்துவப் பணித்துறையின் கணக்குப்படி இந்தியாவில் 5.5 மில்லியன் பேர் கிரந்தி நோய்க்கும், 7.6 மில்லியன் பேர் மேக வெட்டை நோய்க்கும் உள்ளாகி இருந்தார்கள் அதில் மிகக் கூடுதலாக மதராசிலும், வங்காளத்திலும் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேக நோய் மருத்துவமனை (Lock Hospital)

காலனி அரசு தன் நாட்டுப் படைவீரர்களை நம்பி இருந்தாலும், 1857 சிப்பாய் கலகத்திற்குப் பிறகு, நீதிக்குப் புறம்பானதாகவும், பிறப்பு இயல்புகளுக்கு மீறினதாகவும் இருந்தபோதிலும், தன் நாட்டுப் படைவீரர்களுக்கு எது தேவையோ அதைப் பூர்த்தி செய்ய முழுக்கவனம் செலுத்தியது.

இதன் விளைவாக “எங்கள் இளம் வீரர்கள்”, “எங்கள் இளைஞர்கள்” என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் இராணுவ வீரர்களின் காம இச்சைக்கு இந்திய மகளிரைப் பயன்படுத்த அரசு புதிய கொள்கைகளை வகுத்தது. பரத்தமைத் தொழில் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டும் இருந்தாலும், பிறகு பொதுவில்

ஓழுங்குமுறைப் படுத்தப்பட்டு நடைபெற்றது. இதன்படி இராணுவ முகாம் விலைமகளிர் மனை, மேக நோய் மருத்துவமனை ஆகியவை இரண்டு விதமாக ஐரோப்பிய இராணுவ வீரர்கள் இச்சையைத் தணித்து, அவர்களை மேக நோயிலிருந்து காப்பாற்ற உதவியது. இது ஏனெனில், பிரிட்டிஷ் வீரர்கள் ஓழுக்கமுறை தெரியாத மிகத் தாழ்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகப் பெரும்பாலும் இருப்பதால், அவர்களின் பாலுணர்வுக்குத் தீனி போட அரசு முழு கவனம் எடுத்துக் கொண்டது. இதே போல சில வீரர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போதுமான வசதி இன்றி இருப்பதும் பரத்தமைக்கு வழிவகுத்தது.

இதற்கு மாறாக அரசு மேலதிகாரிகள் இந்திய மக்களின் தொடர்பை வெறுத்து, தங்கள் மனைவியுடனே வாழ்வை மேற்கொண்டனர். ஏனெனில் இராணுவ வீரர்களைப் போல உள்ளூர் பொது மகளிருடன் காம இச்சைக்குப் பலியானால் பொது மக்கள் தங்களைத் தரக்குறை வாக எண்ணக்கூடும் என்றும், இத்துடன் தங்கள் தன்மானமும் பறந்துபோகும் என்றும் ஆளும் மேலதிகாரிகள் அஞ்சினர். (பாஜ்ஜி. ப. 185)

ஓழுங்கீனம் ஒருபுறம், ஒழுக்கம் மறுபுறம்

இவ்வாறு காலனி அரசு இருவிதமான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. அதாவது ஒருபுறம், ஓழுங்கீனம், மற்றொருபுறம் ஓழுக்கம் என்பதாகும். ஒருபுறம் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களின் ஆண்மை வீரியத்திற்கு உதவியும் மறுபுறம் மேல்மட்டத்தில் உள்ளவர்களை உள்ளாட்டு சமுகத்தினரிடமிருந்து சற்றுத் தள்ளியும் இருக்க வைத்து மக்களை ஆள வேண்டியதாய் இருந்தது. இது தங்கள் ஆட்சியைத்

தக்க வைத்துக்கொள்ள எடுத்துக்கொண்ட தந்திர செயல்பாடாகும்.

மேலும் பரத்தமையை இராணுவத் தளங்களில் ஒழிப்பது பெரும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது. ஏனெனில், காம இச்சை கொண்ட வீரர்கள் கடைவீதிகளில் தங்கள் வலிமையைக் காட்டி சண்டையிட்டு இயல்பு வாழ்க்கைக்கு இடையூறு விளைவித்தனர். இத்துடன் ஒரினச் சேர்க்கை சமூகத்தில் ஒத்துக்கொள்ளப்படாததும் இதற்கு ஒரு காரணமாக அமைந்தது.

கன்டோண்மெண்ட்டில் வசிக்கும் விலைமகளிர், உரிமம் பெற்று அங்கு இருக்கும் துப்புரவுத் தொழிலாளி, தெருவைச் சுத்தம் செய்பவர்களைவிட உயர்ந்தவர் என்ற செருக்குடன் வாழ்ந்தனர். இதனைக் கண்ணுற்ற இராணுவ அலுவலர்கள் ஐரோப்பாவில் மணமுறிவிற்குப்பின் வாழும் மகளிரின் கேடான வாழ்வை ஒப்பிட்டு வியந்தனர். இந்த உரிமம் பெற்ற மகளிர் ராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததால் மதிக்கப்பட்டனர். இதற்கு மாறாக இரவில் மறைவான இடங்களில் ஆண்களை வேட்டையாடும் பெண்கள் இராணுவத்தினரை மேக நோய்க்கு ஆளாக்கினர்.

இதனால் மறைமுக தாசித் தொழிலை ஒடுக்க, இவர்களை மரத்தில் கட்டி வைத்து அரசு சாட்டையால் அடித்தது. ஆனால் இதற்குக் காரணமாக இருந்த இராணுவத்தினருக்கு எந்தவிதமான தண்டனையோ அல்லது அவர்களின் ஓழுக்கத்தை மேம்படுத்த எந்தச் செயல்பாடுகளையோ மேற்கொள்ளவில்லை.

மேகநோய் மருத்துவமனை குறித்த மருத்துவக் கொள்கை 1805 முதல் 1897 ஆம் ஆண்டுவரை அடிக்கடி மாறிக்கொண்டே இருந்தது. ஏனெனில் ஒரு காலகட்டத்தில் மேக நோய் விகிதம் குறையாமல் இருந்தது. ஆகவே மருத்துவமனை

தேவையற்ற பணச்செலவை உண்டாக்குகிறது என்று மூடப்பட்டது. இதே சமயம் நோயின் விகிதம் அதிகரிக்கும் நிலையில், கூடுதலான மருத்துவமனைகள் திறக்கப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய இராணுவ வீரர்களுக்கு மேக நோய் 27.43 சதவீதம் காணப்பட்டது. ஒரு சோதனையாக 1830க்குப் பிறகு மேகநோய் மருத்துவமனைகள் மூடப்பட்டன. இதன் காரணமாக பிறகு இந்நோயின் சதவீதம் கூடுதலாகக் காணப்பட்டதால் மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. இம்மருத்துவமனைகள் முதலில் குறிப்பிட்ட இடங்கள் என்றிருந்தது. பிறகு ஒரு கொள்கையாக இந்தியா முழுவதும் பல இடங்களில் திறக்கப்பட்டது. இச்செயல் 1834 இல் ரெவரண்ட் தாமஸ்காரல் என்பவர் மீண்டும் அரசு ஒழுக்கக்கேட்டிற்குத் துணை போகக்கூடாது என வற்புறுத்தினார்.

ஆனால், 1888 இல் இது ஒழுக்கக்கேட்டை விளைவிக்கிறது என்று நீதி போதகர்கள் கொடுத்த அழுத்தத்தினால் இம் மருத்துவமனைகள் மூடப்பட்டன. இம் மருத்துவமனைகள் மூடும்போது இராணுவ வட்டாரத்தில் பெரும் எதிர்ப்புகள் எழுந்தன. இருப்பினும் மேகநோய் பரவிக் கூடுதலாகக் காணப்பட்டதால் 1897 இல் மறுபடியும் இம்மருத்துவமனைகள் திறக்கப்பட்டன.

சிவப்பு விளக்குப் பகுதி - லால் பஜார்

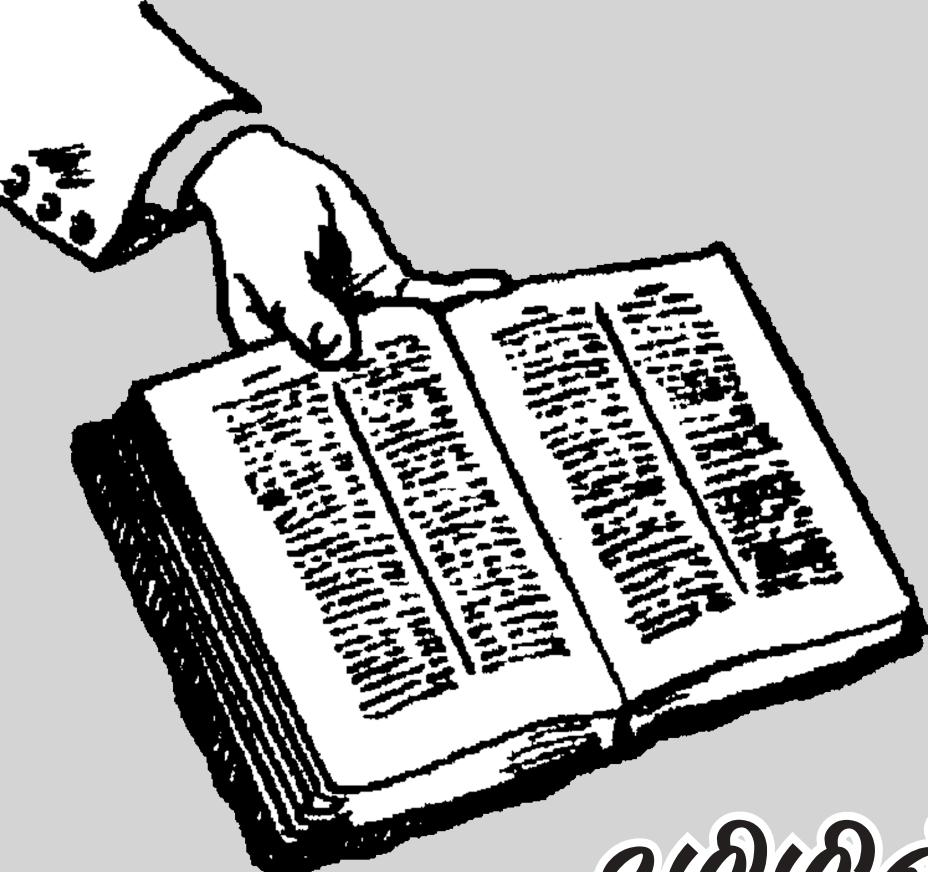
இராணுவத் தளங்களில் இருந்த லால் பஜார் என்று அழைக்கப்படும் சிவப்பு விளக்குப் பகுதியில் ஒரு சிறப்பு எண்ணவெனில், அங்கு வயதான பெண் அங்குள்ள விலைமகளிருக்கு மேக நோய் உள்ளதா, இல்லையா என்பதை அறிந்து தேவையானால் மேக நோய் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைப்பார். அல்லது அங்கிருந்து நீக்கிவிடுவார். 18 ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில் மேக நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்க தனிக் கட்டடங்கள் பல இடங்களில் இருந்தன. இதில் அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் வீரர்களானாலும் விலை மகளிரானாலும் குணமாகாத வரை வெளியேற அனுமதிக்கப்படுவது ஸ்லை. இதற்கான மேலாண்மையை உயர்சாதிக்காரர்கள் பாதுகாப்பாகச், சிறப்பாகச் செயல்படுவார்கள் என்று நியமிக்கப்பட்டனர்.

பொதுவாக இந்தியப் பெண்கள் விலைமகளிர் ஆவதற்கான காரணம் அவலம், இழப்பு அல்லது அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படும் நிலை ஆகும். சமூக, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்களே 10 -20 சதவீதம் ராணுவத்திற்கான விலைமகளிரானார்கள். இதில் முக்கியமாக குழந்தையில் திருமணமாகி

கணவனை இழந்தவர்கள் மற்றும் சிலர் பெற்றோரை இழந்து கவனிப்பாரற்று இருந்த அநாதைகள் மற்றும் பஞ்ச காலங்களில் கிராமப்புறங்களில் இருந்துவரும் பெண்கள். இது தவிர, சில நேரங்களில் பெண்கள் கடத்தப்பட்டும் இத்தொழிலில் ஈடுபட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இது போல கிழக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து செமிடிக் இனத்திற்கு எதிரான வெள்ளையின் அகதிகளும் இத்தொழிலில் சில நகரங்களில் ஈடுபட்டனர். (Medicine and the Raj, p.108)

மேகநோய் மருத்துவமனையில் பெண் மருத்துவர் கீல்வை

வங்கத்திலுள்ள பொது மகளிருக்கு நோய் வந்த காலங்களில் அரசால் நடத்தப்பட்ட மேக நோய் மருத்துவமனைகளில் ஆண் மருத்துவர்களால் சோதனை செய்யப்பட்டது. இந்நோயாளிகள் உள்ள நோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் மிகவும் பராமரிக்கப்படாத, சிறைச்சாலையையிட மோசமாக இருந்தன. இதனை மேம்படுத்த மதராசில் 1868இல் சில யோசனைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. அதன்படி பெண் செவிலியர்களைப் பணியமர்த்தக் கோரப்பட்டு அரசால் மறுக்கப்பட்டது. பின்னர் 1898 இல் ஆஸ்பிடல் அசிஸ்டன்ட்னூகளைப் பணியமர்த்த பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இதுவும் மறுக்கப்பட்டது. அதன்பிறகு, டப்ரின் மருத்துவமனையிலிருந்து பெண் மருத்துவரை இதற்காகப் பணியமர்த்தக் கோரப்பட்ட நிலையில் அவர்களும் இதற்கு இசைவு தெரிவிக்க மறுத்து, அப்படி மருத்துவர்களை அனுப்பினால் மகளிருக்கான தனி மருத்துவமனை செயல்பாடுகள் தடைப்படும் என்று காரணம் கூறினர். ஆக மேக நோய் மருத்துவமனைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டில் எந்தவித மாற்றமுமின்றி நடைபெற்று வந்தன. காலனி அரசு விலைமகளிரை நுண்மக்கடத்திகளாக நினைத்தார்களே தவிர, வீரர்களால் மேக நோயைப் பெற்றவர்கள் என்று எண்ணவில்லை. ஆக ஆளவந்தவர்கள், இராணுவ வீரர்கள் தொற்றுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதற்காகவே பொது மகளிருக்கு மருத்துவம் செய்யப்பட்டது எனலாம். சில ஆயிரம் பெண்கள் இராணுவ வீரர்களின் இச்சைக்கு உட்பட வேண்டிய ஒழுக்கக்கேட்டை ஆராய அல்லது கவலைப்பட சுதேசி நிலைப்பிரபுக்களோ அல்லது மேம்பட்ட மத்தியதர வர்க்கமோ எந்த நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவில்லை. அரசைப் பொறுத்தவரையில் இது வெறுப்பூட்டுகிற ஒரு செயல் எனினும், வஞ்சனையான செயல் அல்ல, மனிதகுல வரலாற்றின் படி பரத்தமை சட்ட ரீதியாக ஆண்டாண்டு காலமாக நடைபெறுவதே என நினைத்தது.

தமிழில் பைபிள்

அ.கா. பெருமாள்

பைபிள் என்பதற்குப் புத்தகம் என்னும் பொருள் கிரேக்க மொழியில் உண்டு. இது கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு நிலை. விவிலியம் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட சொல் ‘பைபிள்’, பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு என்னும் இரண்டு - பகுப்புகளை உடையது. பழைய ஏற்பாடு யூதர்களின் வேதநூல்; இதன் பெரும் பகுதி ஹிப்ர மொழியிலும் சில பகுதிகள் அரமிக் மொழியிலும் எழுதப்பட்டிருந்தன.

கிரேக்க சாம்ராஜ்யத்தின் பெரு வேந்தனான மகா அலெக்சாண்டரின் படையெடுப்பிற்குப் பின்னர் பைபிள் பரவலாக அறியும்படி ஆகும் சூழ்நிலை உருவானது. இக்காலத்திலும் இந்நால் கிரேக்க மொழியில் பெயர்க்கப்படவில்லை. இதனால் யூதர்கள் ஹிப்ர மொழியிலேயே தங்கள் வேதத்தைப் படித்தனர்.

பழைய ஏற்பாடு உருப்பெற்ற காலத்தில் புதிய ஏற்பாடு வழக்கில் இல்லை. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலோ மூன்றாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலோ புதிய ஏற்பாடு உருவாகியிருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர். இக்காலத்தில் - ரோமானிய

நாட்டின் பொது மொழியாக கிரேக்க மொழி இருந்தது.

இரண்டு ஏற்பாடுகளைக் குறித்து ஆராய்ந்தவர்கள் பழைய ஏற்பாடு கிறிஸ்துவிற்கு முன்னரும் புதிய ஏற்பாடு கிறிஸ்துவிற்குப் பின்னரும் தொகுக்கப்பட்டன என்று கருதுகின்றனர். இந்தக் கருத்து கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் விவாதிக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் இந்த இரண்டு நூற்கணும் “வேதங்கள்” என்னும் பெருமையைப் பெற ஆரம்பித்துவிட்டன.

கி.பி.400க்கு முன்பே லத்தீன் ஆர்மீனியன் உட்பட சில மொழிகளில் பைபிள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இதே காலத்தில் லத்தீன் மொழியில் முழு வேதமும் வந்தது.

தமிழில் பைபிள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டாலும், தஞ்சாவூர் தரங்கம்பாடியில் அச்சு இயந்திரம் வந்தது முக்கியமான காரணம்.

அய்ரோப்பாவில், 15 ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சு இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நூறு ஆண்டுகளில்

தென்னிந்தியாவில் அறிமுகமாகி விட்டது, - ஆரம்பகால இயேசுசபைப் பணியாளர்களே தமிழகத்தில் அச்சு இயந்திரம் மூலம் பைபிளை அச்சிட முயற்சி செய்தனர். இவர்களில் கொன் சால் வெஸ் (Con Sal Vez) என்பவரை முக்கியமாகக் கூறுகின்றனர். இந்தக் காரியம் முதலில் கேரளத்தில்தான் நடந்தது.

மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி ‘கிறிஸ்தவமும் தமிழும்’ என்ற தன் நூலில் தமிழில் வந்த முதல் கிறிஸ்தவ நூல் Flos sectorum என்னும் தலைப்பில் அமைந்த நூல் என்கிறார். சபாபதி குலேந்திரன் இந்தத் தகவலை மறுக்கிறார். இவர் தமிழில் வந்த முதல் கிறிஸ்தவ நூல் “Doctrina Christan on Lingna malabar Tamil” என்னும் தலைப்பில் அமைந்தது. இந்த நூலின் முகப்பில் உள்ள தலைப்பு போர்ச்சுக்கிசைய மொழியில் அமைந்தது; பத்து கற்பணைகளின் சுருக்கம் இந்த நூல்; இது வினாவிடை அமைப்பில் அமைந்தது என்கிறார் சபாபதி.

தமிழ்மொழியில் 1715இல் தான் முதன்முதலில் பைபிள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதிலிருந்து 1949 வரையிலும் எட்டு மொழிபெயர்ப்புகள் வந்துவிட்டன. ஹாலந்து நாட்டினர், யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்தபோது சமயப்பரப்புதலுக்காகச் சிலர் இலங்கை வந்தனர். அவர்களில் பல்தேயுஸ் என்பவர் ஒருவர். இவர் மத்தேயு சுவிசேசத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஏட்டில் எழுதி வைத்தார். பின்னர் இந்த நூலின் திருத்திய வடிவம் 1741 இல் அச்சில் வந்தது. இதே வடிவம் மறுபடியும் திருத்தப்பட்டு 1759இல் வந்தது. அப்போது இந்த நூல் இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

ஜெர்மன் நாட்டினரான சீகன்பால்கு (Bartholomew ziegenbalg 1682 - 1719) தரங்கம்பாடிக்கு 27 வயதில் வந்தார். தமிழகத்தில் தமிழ் புத்தகங்கள் பரவலாக அச்சிடும் சூழலை உருவாக்கியவர் இவரே. சீகன்பால்கு 1713 இல் தரங்கம்பாடியில் அச்சு இயந்திர நிலையத்தையும் காகிதப்பட்டறையையும் ஆரம்பித்தார்.

இவர் புதிய ஏற்பாட்டை 1708 அக்டோபரில் மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்து 1711 மார்ச்சில் முடித்தார். 1715இல் முழுநூலும் அச்சு வடிவில் வந்தது. சீகன்பால்கு 37 வருடங்கள்தான் உயிர் வாழ்ந்தார். வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் செலவழித்திருக்கிறார். இவரது உரைநடைக்கு ஒரு மாதிரி கீழ்வருமாறு:

நான் யென்னுடைய உடைமைக
ளெல்லாத்தையும் பிச்சைக்
குக் குடுத்தாலும் யென்னு
டைய சரீரத்தை வெந்துபோக
பொட்புக் குடுத்தாலும்
யெனக்கு சினேகமில்லாது
போனால் யெனக்கு பிறை
யோசனமொன்னு மில்லை”

பழைய ஏற்பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 1727 இல் வந்தது. இதன் திருத்தப்பட்ட பதிப்பு 1740 இல் வந்தது. எபிரேயம், கிரேக்கம் என்னும் இரண்டு மொழிகளுடனும் பைபிள் தொடர்புடையது. பைபிளை வரும் கடவுளைக் குறித்த எபிரேயக், கிரேக்கச் சொற்களைத் தமிழில் கொண்டுவருவது மொழி பெயர்ப்பாளர்களுக்கு அப்போது சவாலாக இருந்தது. தம்புரான் (16 நூற்) சர்வேஸ்வரன் (18 நூற்) வேதம், வேதாகமம் (19 நூற்) என்னும் சொற்கள் கிறிஸ்தவ மக்களிடம் பரவலானதற்கு இந்த மொழிபெயர்ப்பே காரணம் என்கின்றனர்.

பைபினால் மொழிபெயர்த்தவர்களில் பப்ரீசியஸ் (Johann philipp fabricius) என்பவருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு.

ஜெர்மனியரான பப்ரீசியஸ் (1740 - 1791) முப்பது வயதில் தஞ்சை தரங்கம்பாடிக்கு வந்தார். இவர் பைபினால் பழைய புதிய ஏற்பாடுகளின் சில பகுதிகளை ஆங்கிலம், ஜெர்மன் மொழிகளின் துணையுடன் மொழிபெயர்த்தார். இவரது மொழிபெயர்ப்புகளை ஹாத்திரன் சபையினர் இன்னும் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களிடம் தனியான ஒரு தமிழ் வழங்குகிறது. இப்படி ஒரு நடையை அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே.

இவரது உரைநடைக்கு மாதிரி பின்வருமாறு:

“மெத்தனவுள்ளவர்கள் பாக்கிய
வான்கள். அதேனென்றால்
அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்
துக் கொள்ளுவார்கள்.
துயரப்படுபவர்கள் பாக்கிய
வான்கள்; அதென்னென்றால்
அவர்கள் தேற்றப் படுவார்கள்”

பைபினால் நல்ல மொழி பெயர்ப்பைத் தமிழில் தந்த இவரின் இறுதிக்காலம் துயரத்தில் கழிந்தது. இவர் மிஷன் கருவுலப் பொறுப்பில் இருந்தபோது இவரைச் சிலர் ஏமாற்றிவிட்டனர். அதனால் இவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இறுதிக் காலத்தில் மிகவும் துன்பமுற்றார்.

ஜெர்மானியரான இரெனியஸ் (Charles Theophilus Edward Rhenius 1790 - 1838) திருநெல்வேலிக்கு

தன் 30 வயதில் வந்தார். இறுதிவரை இங்கேயே இருந்தார். இவர் இராமானுஜக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றவர்; இவர் சமூக சேவகரும் கூட. சென்னை வேதாகமச் சங்கம் பைபிளை மறுபடியும் மொழிமாற்றம் செய்வதற்கு ஒரு குழு அமைத்தபோது அதில் இரெனியுஸ் பெரும் பங்காற்றினார்.

பைபிளை புதிய ஏற்பாடு 1833இல் வந்தது. 1840 இல் பழைய புதிய ஏற்பாடுகள் வந்தன. இதன் திருத்திய பதிப்பு 1844 இல் வந்தது. இந்த மொழி பெயர்ப்புகளுக்கு இரெனியுஸ் ஆற்றிய பணி மிக அதிகம். இவர் தமிழ் பதங்களைப் பிரித்தெழுதுதல், ஒருமைப் பன்மையைச் சரியானபடி எழுதுதல் போன்றவற்றில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினர்.

எ.கா

ரோமர் - உரோமர்

வினாக்கள் விடுமிகுந்தது - விடுமிகுந்தன
பறவைகள் பட்சித்தது - பட்சித்தன

இவர் பைபிளை பலரும் அறிந்த சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்தார். ஒருவகையில் தமிழ் உரைநடையில் இவரது பங்கு அதிகம். இவர் மாற்றிய சொற்களில் சில:

வெளிச்சம் - ஓளி

வானராஜ்யம் - பரலோகராஜ்யம்

வெளிப்படுத்திய வயனம் - காண்பித்த

பிரகாரம்

கிண்கிணி - கைத்தாளம்

திட அஸ்திபாரம் - உறுதி

இந்தலோகம் - இவ்வுலகம்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் பைபிளைக்கு ஐந்துக்கு மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகள் இருந்தன. இவை எல்லாமே ஏதோ ஒருவகையில் குறையுடையன என்ற எண்ணம் அப்போது பரவலாக இருந்தது. இதை மாற்றும் முயற்சியை யாழ்ப்பாணம் சமயப்பரப்புநர்கள் செய்ய ஆரம்பித்தனர். இவ்வேலை 1840 இல் ஆரம்பமானது, இந்த வேலைக்குச் சன்மானமாக 800 பவுன் தொகையை வண்டன் மிஷன் கொடுத்தது.

இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த பைபிள் மொழி பெயர்ப்பின் பொறுப்பை பெட்கிவெல் பாதிரியார் (Peter Percival) ஏற்றுக்கொண்டார். இவருக்கு யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் உதவியாக இருந்தார் என்கிறார் சுத்தானந்த

பாரதியார். ஒருவகையில் அப்போது இந்த மொழிபெயர்ப்பு பலரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

முந்தைய மொழிபெயர்ப்புகளில் இருந்த வேதிகை, காணிக்கை, பாவநிவாரணப் பலி, பாக்கியவான்கள் என்னும் சொற்களை பெர்சிவல் பாதிரியார் வேதிகை, நிவேதனம், நைவேத்தியம், வாழ்வடையவர்கள் என மாற்றினார். இவரது மொழிபெயர்ப்பில் 2994 சமஸ்கிருதச் சொற்கள் இருந்தன.

இதன் பிறகு பைபிளைத் திருத்தும் பணி 1853, 1858, 1861 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடந்தது.

இதுவரை பைபிளை மொழிபெயர்த்தவர்கள் எல்லோருமே ஜெர்மனி, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். அதனால் சில குழுப்பங்கள் வந்தன. அதனால் தமிழிந்த கிறிஸ்தவ அறிஞர்களை மொழிபெயர்ப்புக் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்ள ஆலோசனை முன்வைக்கப்பட்டது.

இப்படியான ஆலோசனையில் தேர்வானவர் முத்தையாபிள்ளை முக்கியமானவர். இவர் இரட்சண்ய யாத்ரீகம் எழுதிய எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் சகோதரர் சங்கர நாராயண பிள்ளையின் மகன் ஆவார். இவர் சமஸ்கிருதமும் படித்தவர். இவரைக் கால்குவெல் பாராட்டி-யிருக்கிறார்.

முத்தையாபிள்ளை தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இவர் குழுவின் மொழிபெயர்ப்பு 1871 இல் வெளிவந்தது. இதை ஐக்கிய மொழிபெயர்ப்பு என்றனர். இதையும் ஊத்திரன் சபை எதிர்த்தது.

இதனால் பழைய மொழிபெயர்ப்புகள் மறுபடியும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. 1927இல் வந்த இந்த மொழிபெயர்ப்பில் பட்டுக்கோட்டை துரைசாமிப் பிள்ளையின் பங்கு அதிகம். இவர் “நனவோ நிலவோ” என்ற நாவலையும் எழுதியிருக்கிறார். இந்த மொழி பெயர்ப்பிலும் திருப்தி இல்லாததால் மறுபடியும் திருத்திய பதிப்பு 1949இல் வந்தது. சிலருக்கு இதிலும் திருப்தி ஏற்படவில்லை. ஆனால் மாறுதல் தொடருகிறது.

(இந்தச் கட்டுரை சபாபதி சுலேந்திரன் எழுதிய கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு என்ற நூலின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது. மேலும் Bible Translation (1947) மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியின் கிறிஸ்தவமும் தமிழும் (1942) ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் கிறித்தவத் தமிழ்க் கொடை (1946) வேதத்திருப்புதல் வரலாறு (1926) ஆகிய நூற்கணும் உதவினே)

மதுரைப் புத்தகத் தீருவிழாவில் காவ்யா வெளியீடும்

மதுரைப் படைப்பாளிகளின்
பத்து நூல்கள் இரங்கேற்றுவிழா

தலைமை : பேரா. சு. சண்முகசுந்தரம்

நூல்களை வெளியிடுவர்

தீரு. பழ. கருப்பையா

சீற்புரை: கவிஞர் வ. ஜ. ச. ஜெயபாலன்
எழுத்தாளர் வேல ராமமூர்த்தி

காலம்: 05.09.2019 வியாழன், மாலை 3.30 மணிக்கு

இடம்: தமுக்கம் மைதானம், மதுரை

அரங்க எண்
79

அனைவரும் வருக!

நல்ல நூல்கள்... நல்ல நண்பர்கள்...

தொடர்புக்கு : காவ்யா 044 - 23726 882 / 98404 80232

வரலாற்றை வடிவமைச்சி மனிதகள்

சி.ஆர். ரவீந்திரன்

கடவுள் மனிதனைப் படைத்தாரா? அல்லது மனிதன் கடவுளைப் படைத்தானா? கண்முன்னே தெரியும் ஒவ்வொன்றையும் யார் படைத்தது? இதுபோன்ற முடிவில்லாத கேள்விகள் அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் வியக்கத் தகுந்த காலகட்டத்திலும் தொடர்ந்து கேட்கப்பட்டு வருவதை நடைமுறையில் கண்டு வருகிறோம்.

அதே சமயத்தில் அறிவியல் வல்லுநர்கள் நாம் வாழ்ந்து வரும் பிரபஞ்சம் குறித்த உண்மைகளைத் தொடர்ந்து தேடிவருகிறார்கள். அவைகளின் அடிப்படையில், ஆய்வுக் கண்ணேணாட்டத்தில் மனித குல வரலாறு வடிவமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

மனித குல வரலாற்று வளர்ச்சி வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து ஆழமாகவும் விரிவாகவும் அறிந்து கொள்ள வசதிப்படுகிறது.

இதுவரை, கதை, காவியம், கல்வெட்டு, ஒலைச்சுவடி அகழ் வாய்வு பொருட்கள், கவிதை, புராணம், வாய் மொழி போன்றவைகளின் அடிப்படையில் வரலாறு வடிவமைக்கப்படுகிறது. இந்த வரலாறு கல்விக் கூடங்களில் கற்பிக்கப்படுகிறது. சாராம்சத்தில் இதுபோன்ற வரலாறு ஊகங்களின் வாயிலாக வடிவமைக்கப்பட்டவை. அறிவியல் கண்ணேணாட்ட அடிப்படையில் அவை அமைக்கப்படவில்லை.

அதனால் அந்த வரலாறு அதிக அளவில் கற்பனைக்கு இடமளிக்கிறது. அறிவயில் சார்ந்த கண்ணோட்டத்திலிருந்து அது மாறுபட்ட வகையில் தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. கற்பனைகள் தெளிவின்மையையும் குழப்பங்களையும் விளைவிக்கின்றன. சமூக அறிவியல் சார்ந்த வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் தவிர்க்கப்படுகிறது. அதனால் தாறு மாறான விவாதங்களும், புரிதல்களும் நிகழ்கின்றன. அதிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு வரலாற்றை ஆழமான அக்கறையோடு தீவிரமான முயற்சிகளின் வாயிலாக அறிவியல் கண்ணோட்ட அடிப்படையில் வியக்கத்துக்குந்த மனித சமுதாய வரலாற்றை டி.கே.மித்ராபோலஸ்கி வடிவமைத்திருக்கிறார். மனிதனின் தோற்றம் முதல் அவனுடைய சமுதாயம் தோன்றி வளர்ந்து வந்த வரலாற்றைத் தெளிவாகவும், துல்லியமாகவும் கண்டறிந்திருக்கிறார் அளவிட முடியாத பிரபஞ் சத்தைக் குறித்த உணர்வோடும் வியக்கத் தகுந்த அதன் இயங்குதலைப் பற்றிய ஒரு புரிதலோடும் மண்ணில் உயிர்வாழ்க்கையை இனம் கண்டு வெளிப்படுத்துகிறார். இந்தப் பின்னணியில் அறிவியலாளர்களின் கருத்துகளையெல்லாம் உள்வாங்கிக் கொண்டு அதன் வெளிப்பாடாக இந்த வரலாற்றை அவர் வடிவமைத்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

“திரியோ பிதேவின் என்று அழைக்கப்படும்” மிக வளர்ச்சியடைந்த, இப்பொழுது முற்றிலும் அழிந்துவிட்ட ஆதிகால மரமேறும் வாலில்லாக் குரங்குகளின் எலும்புக் கூடுகளைப் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தோண்டி எடுத்தனர். பல நூற்றாண்டுகளின் காலப் போக்கில் மிருக உலகம் பெற்றுள்ள பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றிப் புகழ்பெற்ற ஆங்கில இயற்கை விஞ்ஞானி சார்லஸ் டார்வினும், அவரது சீடர்களும் ஆராய்ச்சி நடத்தினர். இந்த ஆராய்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி மனிதனுக்கும், மிருக உலகத்திற்குமிடையே உள்ள ஜிலிதத் தொடர்பையும், மிக வளர்ச்சியடைந்த பண்டைய வாலில்லாக் குரங்குகள் படிப்படியாக மாறி மனிதனாக வளர்ச்சியடைந்ததையும் விஞ்ஞானர்தியாக நிருபித்தனர். உடற்கூற்று நூல் கருவளர்ச்சி நூல் தொல் உயிர் அமைப்பு நூல் ஆகியவை அளித்துள்ள புள்ளி விவரங்களில் இந்தத் தத்துவம் நிருபிக்கப் பெறுவதைக் காணலாம். குறிப்பாக, எலும்புக் கூட்டின் அமைப்பு, மூளை வளர்ச்சி, இரத்தக் கலவை ஆகியவற்றில், நவீன மனிதனுக்கும் வாலில்லாக் குரங்குகளுக்குமிடையே காணப்பெற்ற அடிப்படை ஒற்றுமை அந்தத்

தத்துவத்தை மேலும் நிருபிக்கிறது. இந்த உலோகாயத் வாதத் தத்துவத்தின் உண்மையை நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி அற்புதமாக நிருபிக்கிறது.”

இதன் அடிப்படையில் இந்த மனித சமுதாய வரலாறு தோற்றம் பெற்று விரிவாகும் விதத்தில் ஆய்வாளர் இந்த நூலை வடிவமைத்திருக்கிறார்.

தொடர்ந்து, மனிதன் தொடக்க கால மிருக நிலையிலிருந்து மனிதனாக அவன் மாறிய சார்த்தை விளக்கும் வகையில் ஏங்கல்லின் கண்டுபிடித்தலை முன்வைத்து விளக்குகிறார் இவர். “தானே உருவாக்கிய கருவிகளின் துணை கொண்டு சமூகத்திற்குப் பயன்தரும் வகையில் மனிதன் ஈடுபட்ட உழைப்பே. அவனை மிருக உலகத்தை விட உயர்ந்த நிலையில் வைக்கிறது” என்ற உண்மையை அவர் முதன் முதலில் கண்டார்.

அடுத்து, இவர் மனித சிந்தனையின் வளர்ச்சியையும் விளக்குகிறார். “தொடர்ந்து மாமிச உணவு அருந்தியதால் குறிப்பாக மூளை வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய ‘புரோட்டன்’ போன்ற சத்துக்கள் நிறைய கிடைத்தன. இந்தச் சத்துக்கள் மனித மூளைதுரிதமாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உறுதுணை புரிந்தன. புலனுணர்ச்சித் தூண்டுதலுக்கேற்ப பணிபுரிந்த புராதன மனிதன். மனமறிந்து உழைப்பில் ஈடுபடத் தொடங்கினான்.”

சிந்தனைத்திறன் வளர வளர மனிதன் தனது சற்றுப்புறத்தை அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலைப் பெற்றான். தனது உழைப்பும், அந்த உழைப்பு இயற்கையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும் மனித உடல் முழுவதின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தன; அவனுடைய மூளை செழுமை பெற்றது.

அதன் தொடர்ச்சியாக மொழி தோன்றிய விதத்தையும் ஆய்வு செய்து கருத்துக்களை முன்வக்கிறார் இவர். “உழைப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் காலத்து உருவாகியதே மனிதனின் தெளிவான பேச்சு. மனித எண்ணமும் உணர்வும் வடிவமற்ற சிந்தனையில் மூழ்கும் திறன் பெற்றவை. அதாவது, சொல்லால் மட்டுமே சித்திரிக்கக் கூடிய கருத்துக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் குணம் பெற்றவை.”

மனிதன் ஒரு சமுதாயமாக வாழுவேண்டிய கட்டாயத்தை நோக்கி வளர வேண்டிய வாழ்வியல் பின்னணியை அதன் தொடர்ச்சியாக இவர் விவரிக்கிறார். “உழைப்பு என்பது எப்பொழுதுமே ஒரு கூட்டுச் செயலாகும். ஒரு சமூக நடவடிக்கையாகும். ஒரு தனிமனிதன் ஆற்றும் பணி அவன் வாழும் சமுதாயத்திலிருந்து

பிரிக்க முடியாதபடி இணைந்த ஒரு நடவடிக்கை. ஆகவே, உற் பத்தி ப் பணி யில் மனிதர்களின் கூட்டுச் சமுதாயம் ஒன்று பட்டு ஈடுபட்டதன் விளைவாக, தனது மனத்திலும், சிந்தனையிலும், செயலிலும்தான் அந்தக் கூட்டுச் சமுதாயத்தின் உறுப்பினன் என்பதும், அதற்குக் கட்டுப்பட்டவன் என்பதும் மனிதனின் உள்ளத்தில் பதிந்தது. அதனால்தான், ஒருவருக்கொருவர் பேசி, கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டியதின் அவசியத்தைக் கூட்டு உழைப்பில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் மனிதன் உணர்ந்தான்.”

தொடர்ந்து, இவர் புராதன சமூகத்தின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டு விளக்கிறார்.

“ ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாது, தனித்து வாழ்ந்த சிறுசிறு மனித சமூகங்களின் வரலாறே பண்டைக் கால சமூகத்தின் வரலாறாகும். ஆகவே அப்படித் தனித்து வாழ்ந்த மக்களின் மொழிகளும் இயல்பாகவே தனித் தனியாக வளர்ந்தன. ஒரு சமூகத்தின் மொழி பிற சமூகத்தின் மொழிகளைப் போல்லாது வேறாகவே வளர்ந்தது.”

தொடர்ந்து, இயற்கைக்கும், மனிதனுக்கு மிடையில் காணப்படும் உறவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இவர் சமுதாய வளர்ச்சியைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். “சமூக வளர்ச்சிக்குப் புவிச் சுற்றுச் சார்பு மிகப் பெரிய அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மனித வாழ்க்கைக்கும், செயலுக்கும் வேண்டிய மூலப் பொருட்களை தந்தளிக்கிறது இயற்கை, இந்த இயற்கை என்னும் அரங்கின் மீதே மனித சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை மலர்கிறது.”

“ மனிதனின் பெளதிகத் தேவைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு அவன் தனது ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய பொருட்களும், அதற்குரிய சாதனமான உழைப்புக் கருவிகளும் இருந்தாக வேண்டும்.”

சமுதாய வரலாற்றுச் கருக்கம்

தி.கே.மித்ரோபோலஸ்கி

தமிழாக்கம்:
கார்த்தி. ப.விருத்தகிரி

சமுதாய வரலாற்றுச் கருக்கம்
தி.கே. மித்ரோ போலஸ்கி
தமிழில்: கார்த்தி ப. விருத்தகிரி
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவல் (பி) லெட்
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் (பிலிட்)
அம்பத்தூர், சென்னை 600 050.
விலை ரூ. 350/-

இவைகளைக் குறித்து இவர் விரிவான விளக்கத்தைத் தெளிவாக வழங்குகிறார். சமுதாய அமைப்பைக் குறித்த விளக்கத்தை இவர் உற்பத்தி உறவுகளின் அடிப்படையில் வரையறை செய்கிறார். “சிக்கல் நிறைந்த உற்பத்திச் செயல்முறை முழுவதையும் தன்னால் தனியாக மனிதனால் சாதித்துவிட முடியாது. இதர மனிதர்களுடைய துணையும், பங்குமில்லாது வாழ்க்கைத் தேவைகள் அனைத்தையும் எந்த ஒரு தனிமனிதனும் பூர்த்தி செய்துவிடமுடியாது. இயற்கையின் ஆவேசத்தை எந்த ஒரு மனிதனும் தன்னாலேயும் சமாளித்திருக்க முடியாது. ஏறுமாறான அந்தப் போராட்டத்திலே அவன் அழிந்து போயிருப்பான். சமூகங்களாக ஒன்று சேர்ந்து முந்திய தலைமுறையின் அனுபவத்தையும், நுட்பங்களை எழுப்ப முடியும் பயன்படுத்துவதன் மூலமே மனிதர்கள் பண்ட உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். எனவே, உழைப்பு சமூகத் தன்மை வாய்ந்ததாக மட்டுமே இருக்க முடியும்.”

மேலும் மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றியும், பண்டைக்கால கூட்டுமைப்புச் சமுதாயம் பற்றியும் அதன் படிப்படியான மாற்றங்களின் அடிப்படையில் வளர்ச்சியைத்து முறையையும் தெளிவுபடுத்துகிறார். பண்டைக்கால மனிதன், அவன் கையாண்ட கருவிகள் நெருப்பின் பயன்பாடு, பனிக்கட்டி யுகக் கருவிகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டு விளக்குகிறார்.

நவயுக மனிதனின் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இவர் அவனுடைய பரிணாம வளர்ச்சியையும் இனம் காண்கிறார். உடல் அமைப்பிலும், அங்கங்களிலும் நலீன யுக மனிதனை பெருமளவுக்கு ஒத்திருந்த ஒருவகை மனிதன் சுமார் 20,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றினார். இந்த வகை மனிதனுக்கே க்ரோ - மான்ய மனிதன் என்று பெயர்.

நிலப்பரப்பில் இந்த வகையான மனிதர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்தார்கள் என்பதைப்

பட்டியலிடுகிறார். இவர்களை நியாந்தர்தால் மனிதர்களுடன் ஒப்பிடுகிறார்.

இனப் பிரிவின் தோற்றம் குறித்து விளக்கும்பொழுது அவற்றின் தனித் தன்மைகளைக் குறிப்பிட்டு விளக்கும்போது தன்னுடைய நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகிறார்: “ஒவ்வொரு இனமும் வேறுபட்ட தனித்தனி முதாதையர்களிலிருந்து தோன்றியது. ஆகவே, இனங்களுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வும், வேறுபாடுகளும் இருப்பது இயல்பே என்று முதலாளித்துவ வாதிகள் கூறுகின்றனர். ஆனால், இதுபோன்ற உயர்ந்த இனம், தாழ்ந்த இனம் பற்றிய தத்துவங்கள் முற்றிலும் தவறானவை என்பதை விஞ்ஞானமும் மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய வரலாறும் நிரூபித்துள்ளன. பிறரை அடக்கி ஆளுதலும், காலனி அடிமைத் தனமும் நியாயமானவை என்று நிரூபிக்கும் நோக்கத்தோடும், தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள், ஆசிய ஆப்பிரிக்க, தென் அமெரிக்க மக்களால் நடத்தும் காலனி எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொருட்டு அந்த விஞ்ஞான வினோதமான தத்துவங்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் வெளியிட்டனர்.”

மனித இனத்தின் பெருக்கத்தில் உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி ஒரு தீர்க்கமான அம்சமாகத் திகழ்ந்து இதன் விளைவாக வேட்டையாடுவதற்கு வசதியான இடங்களிலும், நல்ல புல் வெளிகளிலும், செழுமையான நிலப் பகுதிகளிலும், மீன் பிடிக்க வசதியுள்ள நதியோரக் கரைகளிலும் அளவுக்கு மீறிய மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் தோன்றின. காலப் போக்கில் உலகெங்கிலும் வாழ்ந்த மனித இனம் இடம்பெயர்ந்து புதிய முறைகளில் வாழ்த் தொடங்கின. வரலாறு நெடுகிலும் மனிதர்கள் புலம் பெயர்ந்ததால் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட உறவுகளின் விளைவாக உலக சமூகதாயம் தோன்றி வளர்ந்து வருகிறது. மனித சமூகதாய வளர்ச்சியில் புலம் பெயர்தல் நிகழ்த்திய விளைவுகள் பற்றிய அறிவியல் கண்ணோட்டத்தை இந்த வரலாற்று நூல் தெளிவுபடுத்துகிறது.

புராதன கூட்டமைப்பு சமூகதாயம் உருவான காலத்தில் நிலவிய உற்பத்தி உறவுகள் பற்றிய விளக்கங்களை இவர் வழங்குகிறார். தொன்மையான மனித மந்தை, இயல்பான வேலைப் பிரிவினை, தொல்குலம் உருவாகிய வகை, தொல்குலத்தில் நிலவிய உற்பத்தி உறவுகள் பற்றிய அறிவியல் அடிப்படையிலான மதிப்பீடுகள் வாயிலாக இவர் புலப்படுத்துகிறார்.

மனித சமூகதாய வளர்ச்சிப் போக்கில் காணப்பட்ட புராதன கம்யூனிஸ்திரிக்கும் கம்யூனிஸ்திரிக்கும் கம்யூனிஸ்திரிக்கும் இடையில் காணப்படும் அடிப்படை வேறுபாடுகளை இனம் கண்டு அடையாளப்படுத்துகிறார். இதில் இவர் இனம் காட்டும் ‘தாய்வழிச் சமூகதாயம்’ விரிவான ஒரு புரிதலுக்கு நம்மை உள்ளாக்குகின்றது.

அடுத்து, பொருளூற்பத்தியின் விளைவாகத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த சமூகதாய வளர்ச்சியில் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கள் நிகழ்த்திய சாதனைகளை இவர் குறிப்பிடுகிறார். புதிய கருவிகள் கண்டுபிடித்தல், விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்புத் தொழில் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அதன் தாக்கங்களை இவர் இனம் காண்கிறார்.

சமூகத்திற்குள் நிலவிய பொருளாதார, உற்பத்தி உறவுகள் உறுதிப்படும் சூழலைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். வளர்ச்சிக்குரிய காரணங்களாகப் பழங்குடி அமைப்பு, பண்பாட்டின் தோற்றம், மதக் கருத்துக்களின் தோற்றம் ஆகியவற்றின் கருதுகோள்களின் வாயிலாக இவர் விவரிக்கிறார்.

பண்டைய கூட்டுச் சமூகதாயத்தின் சிதைவையும், வெண்கல, இரும்பு யுகத்தில் உற்பத்திச் சக்திகளால் நிகழ்ந்த மாற்றங்களும், வளர்ச்சிகளும் இந்த நூலில் விளக்கப்படுகின்றன. இதில் உலோகக் கருவிகளின் தோற்றம், விவசாயத்தின் வளர்ச்சி, கால்நடை வளர்ப்பு பற்றிய தகவல்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

மேலும், உற்பத்தி உறவுகளின் மாற்றம் குறித்த விளக்கத்தை இவர் வழங்குகிறார். அதில், முதல் சமூக வேலைப் பிரிவினை, சமூகத்தின் இரண்டாவது வேலைப் பிரிவின் பண்ட மாற்றத்தின் தோற்றம், தந்தை வழிச் சமூகதாயம் போன்றவை விளக்கப்படுகின்றன.

இதைத் தொடர்ந்து புராதனக் கூட்டுச் சமூகதாய அமைப்பின் உற்பத்தி உறவுகளில் தோன்றி நெருக்கடிகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அதற்குக் காரணமாக அமைந்த மிஞ்சிய உற்பத்தியின் தோற்றம், பண்ட விநியோகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம், தந்தை வழிக் குடும்பம், தனிச் சொத்துடைமையின் தோற்றம், அடிமை அமைப்பின் தோற்றம், வர்க்கங்களின் தோற்றம் போன்றவை எந்த வகையில் பண்டைக் காலச் சமூகதாயத்தைச் சிதைத்தன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பண்டைக் காலக் கூட்டுச் சமூகதாயத்தின் அழிவுக்குப் பிறகு, ஆசியாவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும்

நிலவிய அடிமை உடைமை முறையின் தோற்றும் பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை இவர் தருகிறார். தொல்குல, தந்தை வழிக் குடும்ப கால அடிமை அமைப்பு, அரசின் உதயம், அரசின் வேலைகள், வர்க்கங்களும் அரசும், பழங்குடி ஜக்கிய அமைப்பு, ஆசியா, ஆப்பிரிக்காவிலே தோன்றிய முதல் அடிமை அரசுகள், அடிமை உடைமைக் கொடுங்கோன்மை, அடிமை முறை அரசின் உற்பத்தி உறவுகள் அடிமைகளும், அடிமை உடைமையாளரும், அடிமை அரசுக்குள்ளேயே இயங்கிய கூட்டுச் சமுதாயம் போன்ற வற்றை விளக்குகிறார். அவற்றின் வாயிலாக முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய சமுதாயத்தை இனம் காணமுடிகிறது.

முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில் வர்க்கங்கள் தோன்றியதும், மனித இனத்தின் வரலாறு, ஒருசில வர்க்கங்கள் உதயமாகி, வேறு சில வர்க்கங்கள் அழிவதைக் கூறும் வரலாறாகிவிட்டது. அதாவது, ஈவிரக்கமற்ற வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறாகிவிட்டது. அதன் விளைவாக வர்க்கப்போராட்டம் புதிய உள்ளடக்கத்துடன் தோன்றி வளரத் தொடங்கியது.

ஓன்றன் பின் ஓன்றாக வரலாறு நெடுகிலும் மாறுபட்ட பல வகையான அரசுகளின் தோற்றங்களையும், வளர்ச்சிகளையும், வீழ்ச்சிகளையும் இந்த நூலில் விரிவாக விளக்குகிறார் இவர். அவைகளில், அமெரிக்காவின் அடிமை முறை அரசுகள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. ஐரோப்பாவில் கிரீஸ், ரோம் அரசுகளின் தோற்றும் நிகழ்த்திய விளைவுகளையும் இவர் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். உலகளாவிய மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் பொருள் உற்பத்தி முறையில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களின் விளைவாக நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தி முறை தோன்றி வளர்ந்து, சிதைந்து அழிந்து போன நிகழ்வுகளை இந்த வரலாற்று நூலில் இவர் விரிவாகப் பதிவு செய்கிறார்.

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தைத் தகர்க்க நிகழ்ந்த முதலாளித்துவப் புரட்சிகளையும் இவர் குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பாக, 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நெதர்லாந்தில் நிகழ்ந்த முதலாளித்துவப் புரட்சியின் எழுச்சியையும், வீழ்ச்சியையும், சாதனைகளையும் குறிப்பிடுகிறார் இவர்.

அடுத்து, முதலாளித்துவ சமுதாயம் தோன்றி வளர்ந்த முறைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அதே சமயத்தில் அதில் அடங்கியுள்ள சுரண்டலின் சாரம் பற்றி இவர் விவரிக்கிறார். மேலும் முதலாளித்துவ உற்பத்தியின் முதன்மையான நோக்கங்கள், வர்க்கச் சேர்க்கை, முரண்பாடுகள் பற்றியும் விரைவாக இவர் பேசுகிறார்.

அ மெரிக்காவில் தொடர்ச்சியான முதலாளித்துவ வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடும் இவர் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற 1861 - 65 வருட உள்ளட்டுப்போர் பற்றியும் இவர் குறிப்பிடுகிறார்.

அதைத் தொடர்ந்து ரஷ்யாவில் தோன்றிய முதலாளித்துவ வளர்ச்சியையும் பதிவு செய்கிறார், அதே சமயத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் குறித்தும், மார்க்சியத்தின் தோற்றும் குறித்தும், விளக்குகிறார் இவர். மேலும், வரலாற்றின் முக்கிய திருப்பு முனையாக அமைந்த பாரிஸ் கம்யூன் பற்றியும் இவர் குறிப்பிடுகிறார். தொடர்ந்து வரலாற்றில் தோன்றிய காலனி அமைப்பு முறை ஏகாதிபத்தியத்தின் தோற்றும், அதன் கொள்கைகள் பற்றிய விவரங்களைத் தகுந்த ஆதாரங்களோடு தெளிவாக இவர் விளக்குகிறார். கடைசியாக, ரஷ்யாவின் சோசலிசம் புரட்சிக்கான பின்னணியையும் புலப்படுத்துகிறார். ‘சமுதாய வரலாற்றுச் சருக்கம்’ என்ற இந்த மனிதகுல வரலாற்று நூல் செறிவான தகவல்களையும் ஆழமான கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. நீண்ட நெடிய மனித வாழ்க்கையை வெளிச்சப்படுத்தும் இந்த வரலாறு ஒரு புதிய புரிதலுக்கு வாசகனை உள்ளாக்கும் என்பது நிச்சயம்.

தோன்மைக் கால மனிதனிலிருந்து, இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்க கால சோசலிச மனிதன் வரை உலகளாவிய அளவில் வளர்ச்சியடைந்த விதத்தை இந்த வரலாறு வாசிப்பவருக்கு உணர்த்துகிறது. இடையாத தேடுதல் உணர்வு உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரலாறு பல அரிய தகவல்களைத் தருகிறது. ஒரு புதிய விழிப்புணர்வுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

ஒவ்வொருவரும் குறிப்பாக வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் மனித வாழ்க்கையை மதிப்பீடு செய்யும் வாசிப்பாளருக்கு மனப்பூர்வமான அளவில் மகிழ்ச்சி அளிக்கும் வகையில் இந்த வரலாறு ஆழந்த ஈடுபாட்டுடன் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாசிப்பதற்கு வசதிப்படும் வகையில் அருமையாக இது மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நான் வரலாற்றில் கலந்து கரைந்துள்ளேன் என்ற உள்ளுணர்வோடு இந்த வரலாற்று நூலை வாசிப்பவர்களுக்கு ஒரு புதிய வெளிச்சத்தை உணர்த்தும். ஒரு புதிய விழிப்புணர்வை இதன் வாயிலாகப் பெறமுடியும்.

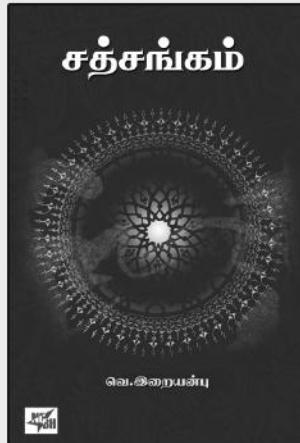

நியூ செஞ்சரியின் புதிய வெளியீடுகள்

கருக்கு

பாமா
₹ 110/-

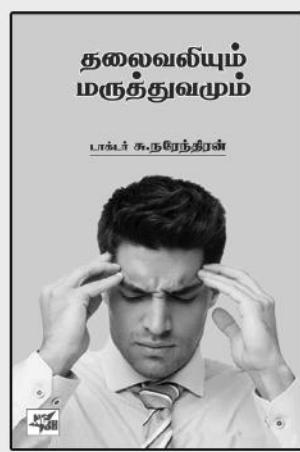
சத்சங்கம்
வெ.இறையன்பு
₹ 150/-

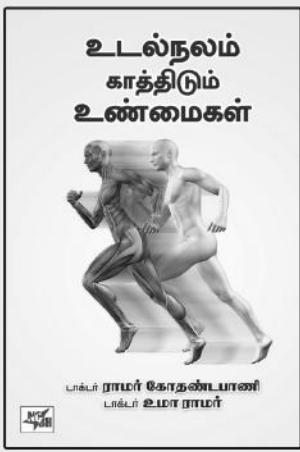
தொல்காப்பியம்
(முழும் உரையும்)
கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்
₹ 360/-

வயல் (நாவல்)
கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்
₹ 80/-

தலைவலியும் மருத்துவமும்
டாக்டர் சு.நரேந்திரன்
₹ 90/-

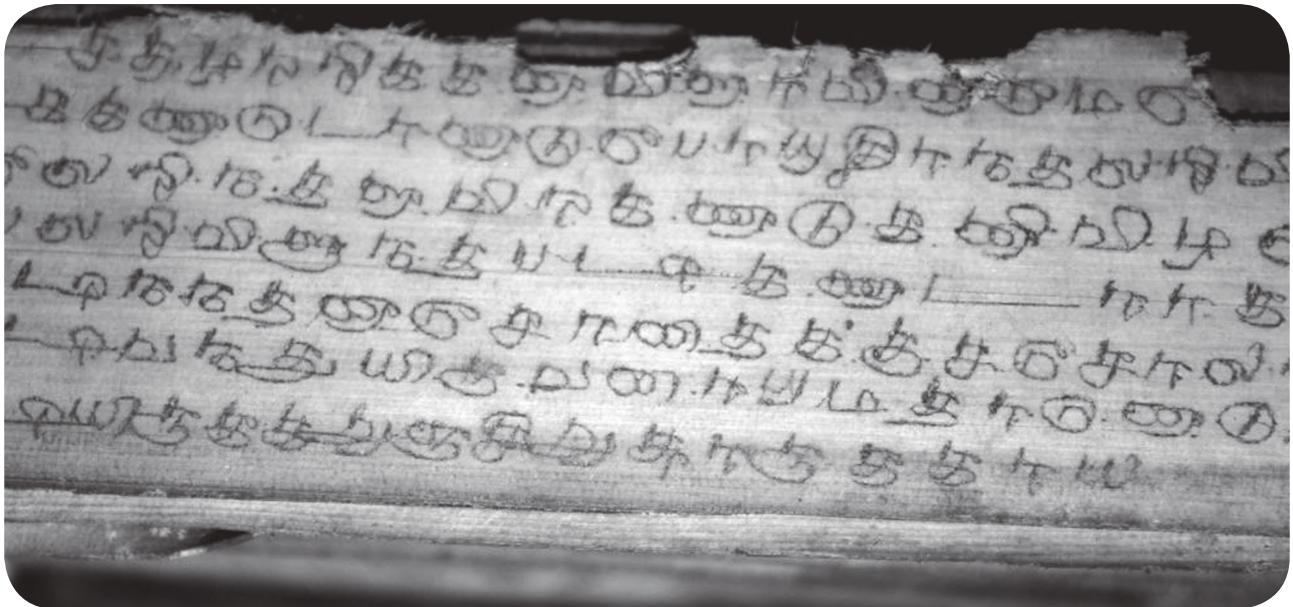

**உடல்நலம்
காத்திடும் உண்மைகள்**
டாக்டர் ராமர் கோதண்டபாணி
டாக்டர் உ.மா ராமர்
₹ 165/-

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டெட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
தொலைபேசி: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhublisher.in

 கட்டுரை

தர்த் - மன்றுப் பூஷணம்

ஆர்.மகாதேவன்

உலகில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத அளவுக்கு அறச்சிந்தனை வாய்ந்த படைப்புகளைத் தந்தது தமிழ் மொழி. காலம் இதுதான் என்று அறுதியிட்டு சொல்ல முடியாத அளவுக்கு பழைமை பொருந்திய மொழியாக, பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்ற அனைத்திலுமே ஈடு இணை இல்லாத மொழியாக தமிழ் மொழி விளங்குகிறது.

தமிழ் மொழியின் தொன்மை என்பது எகிப்து, பாலஸ்தீனம், சமத்ரா, ரோம் போன்ற நாடுகளுக்கு எல்லாம் தொடர்பு உள்ள கலாச்சாரம், பண்பாடு உள்ள மொழியாக அறியப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாடுகள் அனைத்துமே தங்களுக்கான கலாச்சாரம், பண்பாட்டை 3 ஆயிரம் 4 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையவையாக அறியப்பட்டதை. தமிழ் மொழி இந்த நாடுகளுக்கு முந்தைய கலாச்சாரம், பண்பாட்டுக்கு முந்தைய பழைமை பொருந்திய மொழியாக நின்று நிலவுகிறது. ஆனால் தமிழ் மொழி சார்ந்த படைப்புகள் முழுமையாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

தொல்காப்பியத்தில் எம்மனோர் புலவர் என்ற வரி வருகிறது. அந்த வரிக்கு என்ன அர்த்தம் என்றால், தொல்காப்பியமே 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு படைக்கப்பட்ட படைப்பு என்று அறிந்தால் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்பும் படைப்புகள் இந்த மண்ணிலே இருந்திருக்கின்றன என்பதை அந்த வரி சுட்டிக்காட்டுகிறது. உலகத்தில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத சிறப்பு வாய்ந்த பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே படைக்கப்பட்ட தமிழ் படைப்புகள் பல்வேறு காரணங்களால் அழிந்துபோயின. அற்புதமான படைப்புகளைத் தாங்கிய ஏட்டுச் சுவடிகள் செல்லரித்துப்போயின, ஆறுகளில் தூக்கி வீசப்பட்டன. ஞானசம்பந்த மூர்த்தி 39,000 பதிகங்கள், திருநாவுக்கரசர் 38,000 பதிகங்கள், சுந்தரமூர்த்தி பெருமான் 31,000 பதிகங்கள் என எழுதி குவித்துவிட்டுச் சென்ற அந்தப் படைப்புகள் அத்தனையும் செல்லரிக்கப்பட்டன.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒப்பற்ற படைப்பாக திருக்குறள் இந்த

மண்ணிற்கு வருகிறது. உலகத்தில் இருக்கும் படைப்புகளில் முகமற்ற மாந்தர்களுக்கான படைப்பாக அறியப்பட்டது திருக்குறள் மட்டும்தான். இந்த நாடு, மொழி, மண், கலாச்சாரம் என்கிற எந்தப் பாகுபாடும் இல்லாமல் தமிழகத்தின் குக்கிராமங்களில் வசிக்கும் மனிதன் வாழ்க்கை சார்ந்த பிரச்சினைகளை அனுகிப் பார்க்க வேண்டும் என்றால், பாலஸ்தீனத்தை வாழும் ஒரு மனிதன் தன் வாழ்க்கை பிரச்சினைகளை அனுகிப் பார்க்க வேண்டும் என்றால், 2 பேரையும் ஒரே படைப்பின் ஒரு குறளின் உள்ளே அடக்க முடியும். அத்தகைய ஒப்பற் தன்மை வாய்ந்த அற்புதமான படைப்பாக மினிரக்கூடியது அன்றும், இன்றும், இனியும் திருக்குறள் மட்டும்தான்.

1ஆம் நூற்றாண்டில் கபிலரும், பரணரும் இந்த மண்ணின் மாண்பை வியக்கச் செய்கிறார்கள், கபிலர் சங்கத் தமிழ் பாடல்களில் பெரும்பான்மையான பாடல்களைத் தந்து இந்த மண்ணின் மாண்பினை உயர்த்தினார் என்பது மட்டுமல்ல, படைப்பாளி துணிவு கொண்டவனாக இருப்பான் என்பதை அப்போதே பதிவு செய்தவன்.

2ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 4 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகம் இருண்ட காலத்தை சந்திக்கிறது. களப்பிரர்கள் ஆட்சிக் காலம் அது, அந்தக் காலத்தில் ஏராளமான படைப்புகள் உருவானாலும் அதனை பதிப்பிக்க முடியவில்லை. இதனால் 4 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் என்ற உருவம் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது.

4ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில் மிகச் சிறந்த காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தைப் படைத்த இளங்கோவடிகளும், அவரைத் தொடர்ந்து சீத்தலைச் சாத்தனாரும் வருகின்றனர்.

5ஆம் நூற்றாண்டில் திருமூலர் வந்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. காரைக்கால் அம்மையார் தோன்றியதும் அந்த நூற்றாண்டு தான். 6 ஆம் நூற்றாண்டு திருமூறைகளைத் தந்த ஞானசம்பந்த மூர்த்தி, திருநாவுக்கரசு பெருமான் தோன்றிய காலம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தோன்றியது 7 ஆவது நூற்றாண்டு. 8ஆவது நூற்றாண்டு பெண்ணிய சிந்தனைகளைத் தூண்டிய ஆண்டாள் தோன்றிய காலம். 9ஆம் நூற்றாண்டு யாப் பெருங்கலம் என்ற படைப்பு தமிழ் மொழியின்

சிறப்பையும், தமிழ் மக்களின், வாழ்க்கை, கலாச்சாரம், மொழியின் தன்மை அனைத்தையும் பதிவு செய்து காட்டுகிறது. 10 ஆம் நூற்றாண்டு பட்டினத்தார் தோன்றிய காலம்.

10ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான படைப்புகள் மூலம், உன்னை நீ உணர, இறைத் தன்மையுடன் மாற, சிந்தனையில் தெளிவு பெற தேவையான அனைத்தையும் வழங்கினர். 19, 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆங்கில அறிஞர்கள் எழுதிக்காட்டியவை அனைத்தும், நாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே தெளிவுபடுத்தியவை.

11ஆம் நூற்றாண்டில், ஒட்டக்கூத்தரும், பவனும், மேலும் பலரும் வைணவம் சார்ந்த பல பாடல்களைத் தந்தாலும், தமிழ், அதன் பண்பாடு, கலாசாரம், தொன்மையை பிரதிபலிப்பவையாகவே வழங்கினர்.

வால்மீகி ராமகாவியத்தின் படைப்பில் 478 பாடல்களில் சைவநெறியை எழுதினாலும், மீதமுள்ளவை வைணவத்தை விளக்குபவையாகவே உள்ளன. அதன் மூலம் வைணவம், சைவம் என்பது முக்கியமல்ல. அவை கூறும் அறங்களை மட்டுமே பார்க்க வேண்டும் என உணர்த்தினர்.

12ஆம் நூற்றாண்டில் சேக்கிமார் பெருமான் 63 தனியடியார்களையும், ஒன்பது தொகையடியார்களையும் சேர்த்து 4,896 பாடல்கள் தந்து பெருமை சேர்த்தார். 13, 14 இல் அருணகிரிநாதர் அலங்கரித்தார். 15 இல் என்றிகோ, எல்லீஸ் என்ற ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் வந்தனர். அவர்கள் நோக்கம் வணிகம் என்றாலும், தமிழ் மொழி, அதன் சிறப்பு, அவற்றின் படைப்புகளை பதிப்பிக்கத் துவங்கினார். 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டில், ஜி.ஐ.போப், கால்டுவெல், எல்லீஸ் போன்றோர், தமிழ் கற்று, தமிழ் படைப்புகளை தமிழில் அச்சாக்கம் செய்தனர். தமிழ் இலக்கியத்தையும் அச்சாக்கத்துக்கு உள்ளாக்கினார். பெப்ரீசியல் எனும் அகராதியை தரங்கம்பாடியில் தமிழில் தொகுத்து அச்சில் தந்தனர்.

18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மாறுபட்ட சிந்தனை வருகிறது. இலக்கியம், வேறுபட்ட படைப்புகள் போன்ற சிந்தனைகள் எழுகிறது. வேற்று நாடுகளின் படைப்புகளை நாமும் அறியமுடிந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழில் தோன்றிய நிகண்டுகள், பழமையானவை அனைத்தும் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அப்போதுதான் புதுமைப்பித்தன் போன்ற சிறுகதை படைப்பாளிகள், வ.ராமசாமி, மவுனி, ந.பிச்சமுர்த்தி, கு.அழகிரிசாமி என பல படைப்பாளிகள் உருவானார்கள். உரைநடையில் உ.வே.சாமிநாதம் யர் பல படைப்புகளை வழங்கினார்.

கடந்த 1950-க்குப் பின், அரசியல், மதபோதகர்கள், பல வீரியமிக்க தாக்கங்களால் பல படைப்பாளிகள் வெளிவரத் துவங்கினார். இருந்தும்

தமிழ் படைப்புகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் துவங்கியது. மாறி நிற்கும் மொழித் தன்மை, மாற்று மொழியின் பிரயோகம், மார்க்சிய சித்தாந்தம், பெண்ணியம் என பலவும் எழுந்து நிற்கிறது.

இருந்தும் எந்த இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்தாலும், சீனா, பாரசீக் கடவின் ஒரத்திலும் தமிழர்கள் வாணிபம் செய்ததற்கான பதிவுகள் கிடைப்பதுடன் அங்கும் தமிழின் பதிவுகள் நமது பழமையை வெளிக்காட்டுகின்றன.

எத்தகைய தாக்குதல்கள் வந்தாலும் அவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் மொழியாக தமிழ் விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் உலகின் உன்னதமான ஒழுக்கத்தை எடுத்துக்காட்டும் மொழியாக, தமிழ் விளங்கியதேயாகும். இனிவரும் படைப்புகளும் அதை உறுதிப்படுத்துபவையாகவே அமையவேண்டும். காலங்கள் கடந்து தமிழ் வாழும் படியான படைப்புகளே வரவேண்டும். உங்களை உங்களுக்கே அடையாளம் காட்டுவது மொழி என்பதை உணர வேண்டும்.

(சுரோடு புத்தகத் திருவிழாவில் 03.08.2019 அன்று சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஆர். மகாதேவன் நிகழ்த்திய உரையின் எழுத்துவடிவம்.)

45

ஆண்டுகால சேவப்பணியில்

தெய்வம் நீ என்றுணர்

மாரதி

நால் நிலையம்

செல்: 94426 65654

எங்களிடம் அனைத்துப் போட்டி தேர்வுகளுக்கும் பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து முன்னணி பதிப்பகங்களின் கையேடுகள் கிடைக்கும்.

கனியம்

surabooks
Buy and Sell any Book

EXAM மாஸ்டர்
Exclusive Magazine for all Competitive Examinations
www.exammaster.co.in

வீவிகநாந்தர் ரங்கர்வி
சங்கி பப்ளிகிஷன் ஹவுஸ்
திருநூல் மற்றும் கல்வி மெசிலிப்பாளர்

இந்து தமிழ் திலை

எங்களுக்கு வேறு எங்கும் கிடைகள் இல்லை.

கிவன் கோவில் தெற்கு வாசல், CSI ஞானபாக்கியம் பள்ளி எதிரில், TMB BANK பின்புறம். சிவகாசி. - 626123

Navabharath Matriculation Hr.Sec. School

Jawahar Ground Opp.,
Rajapalayam, Virudhunagar - 626 117
PH: 04563-222779

NAVABHARATH VIDHYA BHAVAN

Jawahar Ground Opp., Rajapalayam, Virudhunagar - 626 117
PH: 04563-222779

Sree Kanaga Durga Binding

No. 22/32, MJB STREET, Triplicane, Chennai - 5.

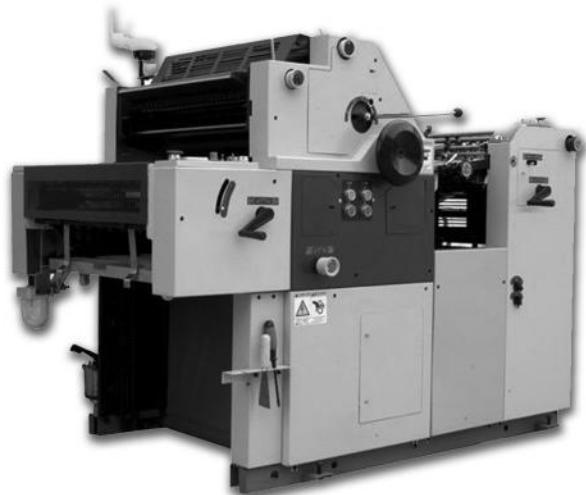
Ph: 044 - 28480343, Cell: 9381032805 | e-mail: durgabind@gmail.com

The Print Park

4A, Bhoopathy Nagar,
keelkattalai, Chennai - 600117

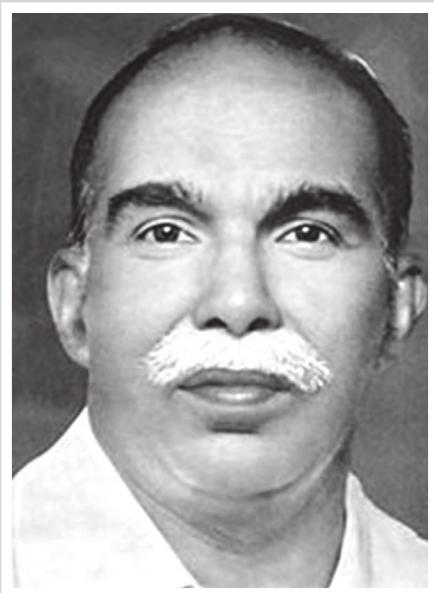
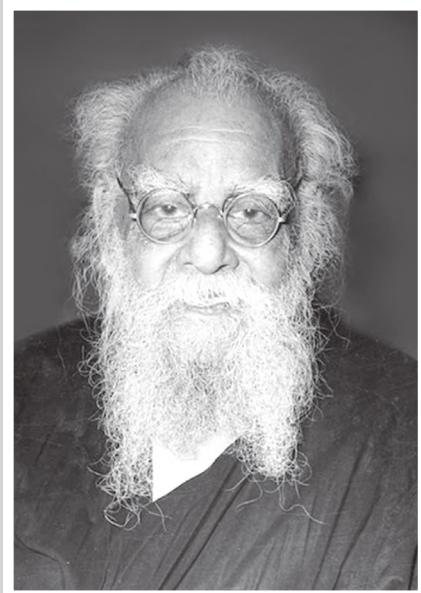
Ph: 044 - 22472805,
Cell: 9381032805

Shree Durga printers

4A, Bhoopathy nagar,
keelkattalai, chennai - 600117.

Ph: 044 - 22472805,
Cell: 9381032805,

கட்டுரை

அண்ணா பெரியார் ஜீவா

உதயை மு. வீரையன்

ஒ ல கில் காலம் தோறும் மாமனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள். காலம் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. காலத்தை அவர்களும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் தோன்றுவதை பிறப்பு என்கிறார்கள். சிலர் ‘அவதாரம்’ என்கிறார்கள். எப்படிச் சொன்னால் என்ன? பொருள் ஒன்றுதான்.

தந்தை பெரியார் என்று அழைக்கப்படும் ஈ.வெ.இராமசாமியும், அறிஞர் அண்ணா என்று அழைக்கப்படும் சி.என்.அண்ணாதுரையும் பிறந்த செப்டம்பர் மாதம் சிறப்புப் பெற்றது. தந்தையாகவும், தனியாகவும் உறவு முறை கொண்டார்கள். அரசியலில் தலைவராகவும், தளபதியாகவும் செயல்பட்டார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற மாமேதை அறிஞர் அண்ணா தம் எழுத்தாலும்,

பேச்சாலும் உறங்கிக் கிடந்த தமிழ் மக்களை விழிக்க வைத்தார். அறியாமையில் மயங்கிக் கிடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு விழிப்புணர்வை உருவாக்கினார்.

‘மாற்றான் வீட்டுத் தோட்டத்துமல்லிகைக்கும் மணமுண்டு’ என்று ஒப்புக் கொண்ட உயர்ந்த மனிதர். அரசியல், இலக்கியம், பொருளாதாரம், இதழியல், நாடகம், திரைப்படம் என்று பல்வேறு துறைகளில் கொடிகட்டிப் பறந்தவர். அரசியலில் குதித்துக் குறுகிய காலத்தில் ஆட்சியையும் பிடித்தவர்.

‘தென்னாட்டு பெர்னார்ட்ஷா’ என்றும், ‘இந்நாட்டு இங்கர்சால்’ என்றும் மாற்றாராலும் போற்றப்பட்டவர். அவரது சிந்தனைகள் எல்லாம் பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களாக வெளிப்பட்டன. கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், கடிதங்கள்,

புதினங்கள், நாடகங்கள், திரைக்கதை வசனங்கள் என்னும் பலவகைப்பட்டவை. காலத்தை வென்ற கருவுலங்கள்.

‘தமிழாய்ந்த தமிழ்மகனே தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும்’ என்ற பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கனவை நனவாக்கியவர். தமிழக முதல்வராகி சென்னை மாநிலத்துக்கு ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் மாற்றம் செய்தவர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடும், எதையும் தாங்கும் இதயமும் இவர் பெயரை எப்போதும் உச்சரிக்கும்.

“பெரியார் ஒரு சுகாப்தம். ஒரு திருப்புமுனை. என்னுடைய வாழ்நாளிலே ஒரு தலைவரைத்தான் கண்டேன். ஒரே ஒரு தலைவரைத்தான் கொண்டேன். அவர்தாம் பெரியார்” என்று அண்ணா அவர்கள் பெரியாரைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

ஈரோட்டுப் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து வந்து சுயமரியாதை இயக்கம் என்னும் தன்மான இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். 1929 பிப்ரவரி 17, 18இல் செங்கல்பட்டில் முதல் சுயமரியாதை மாநாடு நடைபெற்றது.

கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருப்பூரில் 1935 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற செங்குந்தர் இளைஞர் மாநாட்டில் அண்ணா கலந்து கொண்டார். அங்கு அவரது சொற்பொழிவைக் கேட்ட பெரியார் ஈ.வெ.ரா. அவரைத் தனியே சந்தித்துப் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட வைத்தார். முன்னரே தன்மான இயக்கம் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்த அண்ணா பெரியாரைத் தம் அரசியல் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டார்.

1944 ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் கூடிய நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் நீதிக்கட்சி என்னும் பெயரை ‘திராவிடர் கழகம்’ என மாற்றவேண்டும் என்ற அண்ணாவின் தீர்மானம் எதிர்ப்பின்றி நிறைவேறியது. அன்று முதல் திராவிடர் கழகம் செயல்படத் தொடங்கியது.

அண்ணா, கழகத்தின் கொள்கைகளை நாடெந்கும் பரப்பிட இரவு பகல் பாராமல் உழைத்தார். ‘விடுதலை’ என்ற நாளேந்து, ‘திராவிட நாடு’ என்னும் கிழமை ஏடும் கொள்கை விளக்கம் தாங்கி வெளிவந்தன. அவற்றில் எழுதியும், பேசியும் நாடகங்களில் நடித்தும் மக்களிடையே எழுச்சியை உருவாக்கினார்.

இந்நிலையில்தான் ஆட்சியாளரால் கட்டாய இந்தி புகுத்தப்பட்டது. இதனைக் கண்டித்து சென்னையிலும், ஈரோட்டிலும் மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. தமிழறிஞர்கள் திரளாகக் கலந்து

கொண்டனர். இந்திமொழி கட்டாயமாவதைக் கண்டித்து அறப்போர் நடத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அறப்போர்ப் படையின் தளபதியாக அண்ணா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஈரோடு மாநாட்டில் அண்ணாவைப் புகழ்ந்து பாராட்டிய பெரியார், “எனக்கு வயது 70க்கும் மேல் ஆகிவிட்டபடியால் தொடர்ந்து உழைத்துக் கொண்டிருக்க என்னால் முடியாமையாலும், வயது முதிர்ந்த தந்தை தம் பொறுப்பை மகனிடம் ஒப்படைப்பது போன்று, நான் இன்று எனது பெட்டிச் சாவியை அண்ணாதுரையிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறேன். இதன் மூலம் தந்தை தம் கடமையைச் செய்து விட்டார். தனயன் தன் கடமையையும், பொறுப்பையும் உணர்ந்து நடந்துகொள்ள வேண்டும்” என்று கூறியபோது எங்கும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்.

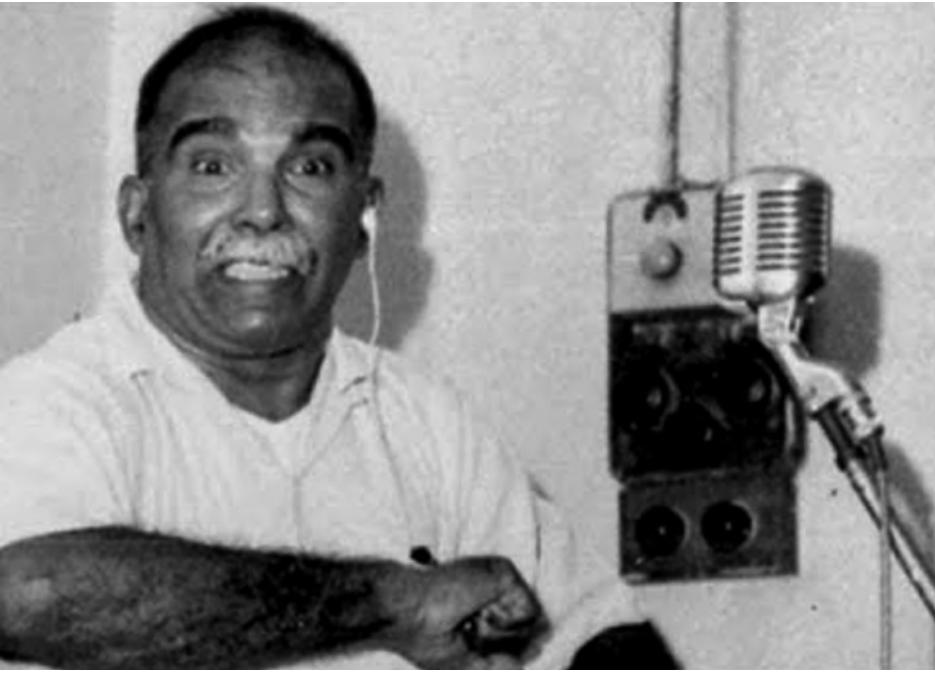
இந்த மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் தொடரவில்லை. பெரியார் - மணியம்மையார் திருமணம் இருவருக்கும் பெரும் பிரிவை ஏற்படுத்திவிட்டது. 1949 செப்டம்பர் 17 அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

பெரியாருடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருந்த அண்ணா கழகக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டு விட்டதாக வெளியேறி புதிய இயக்கம் கண்டார். இவ்வாறு பெரியார் போக்கு ஒத்துவராத போதெல்லாம் அண்ணா அஞ்சாமல் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தியே வந்துள்ளார்.

திராவிடர் கழகத்தினர் எல்லோரும் கருஞ் சட்டை அணிந்தே ஆகவேண்டும் என்று பெரியார் கூறியபோது, அனைவரும் அணிய வேண்டும் என்பது பொருந்தாது என்றும், கழகத்தின் முன்னணித் தலைவர்கள் மட்டும் அணிந்து கொண்டால் போதும் என்றும் அண்ணா எடுத்துரைத்தார்.

1947 ஆகஸ்டு 15 இந்திய விடுதலை நாளை சுதந்திர தினமாகக் கொண்டாடக் கூடாது என்று பெரியார் கூறியபோது, அது விடுதலை நாளே என்றும், இன்ப நாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்றும் அண்ணா அறிக்கை வெளியிட்டார். ஆனால் இந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள் அவரைப் பெரியாரிடமிருந்து பிரித்து விடவில்லை. ஆனால் மணியம்மைத் திருமணம் அவரை நிரந்தரமாகப் பிரித்துவிட்டது.

பெரியார் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலகிய பின் 1931 இல் சிந்தனையாளர் சிங்காரவேலரை அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தார். அது முதல் சிங்காரவேலரின் புதுமைக் கருத்துக்களைக்

கொண்ட கட்டுரைகள் பெரியாரின் ‘குடியரசு’, ‘புரட்சி’, ‘பகுத்தறிவு’ ஆகிய பத்திரிகைகளில் அதிகமாக இடம்பெற்றன.

1931 மார்ச் 29 அன்று பகத்சிங், ராஜகுரு, சுகதேவ் ஆகிய மூவரும் தூக்கிலிடப்பட்டபோது, ‘பகத்சிங்கின் கொள்கைதான் என் கொள்கை’ என்று பெரியார் தம் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார். ‘தனக்கு அத்தகைய சாக்காடு கிட்டவில்லையே!’ என்ற தலையங்கமும் எழுதினார்.

1931 திசம்பர் 13 அன்று பெரியார் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். அப்போது அவர் சோவியத் நாட்டிற்கும் சென்றார். அங்கு கண்ட காட்சிகள் பெரியார் சிந்தனையில் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. 11-01-1932 இல் பெரியார் தமிழகம் திரும்பினார்.

இந்த இடைக்காலத்தில் நிகழ்ந்த சுயமரியாதை இயக்கச் செயல்பாடுகளுக்கு சிங்காரவேலர் தலைமையில் ஜீவா தீவிரமாகச் செயல்பட்டார். சோவியத் யூனியன் சென்று வந்த பெரியார், ‘கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை’, மற்றும் லெனின் எழுதிய ‘மதத்தைப் பற்றி’ ஆகிய நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்து குடியரசு இதழில் வெளியிட்டார்.

தமிழகத்தில் பொதுவுடைமைக் கருத்துகள் பரவ பெரியாரின் இந்தப் பங்களிப்பு பேருதவியாக அமைந்தது. சிங்காரவேலர், பெரியார், ஜீவா இணைந்த சுயமரியாதை இயக்கம் தமிழக அரசியலில் புதிய வெளிச்சத்தைக் கொடுத்தது என்று வரலாறு கூறுகிறது.

காந்திஜி, பெரியார் ஆகியோரின் கருத்துகளோடு மார்க்சியமும் ஜீவாவின் உள்ளத்தை ஈர்த்தது. 1932 திசம்பர் 28, 29 நாள்களில் ஈரோட்டில் நடந்த

சுயமரியாதை இயக்க மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட ஜீவா, சிங்காரவேலரின் நிலையை ஆகரித்துப் பேசினார்.

தந்தை பெரியார் நீதிக்கட்சியின் பக்கம் சாய்ந்தபோது திருத்துறைப்பூண்டி சுயமரியாதை இயக்க மாநாட்டில் பெரியாரின் கொள்கை மாறுபாட்டை விமர்சித்துவிட்டு சுயமரியாதை இயக்கத்திலிருந்து ஜீவா வெளியேறினார். தோழர் எஸ். ஏ. டாங்கேயின் வழிகாட்டவில் காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கி, அதன் தமிழ் மாநில பொதுச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார்.

ஜீயப் பிரகாஷ் நாராயணன் தலைமையில் செயல்பட்ட காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சி காந்திஜியின் வழிகாட்டவில் செயல்பட முயன்றபோது அதிலிருந்து கம்யூனிஸ்டுகள் வெளியேறினார். அவர்களில் ஜீவாவும் ஒருவர். அதன்பின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து இறுதிக் காலம் வரை பொதுவுடைமைவாதியாகவே வாழ்ந்து மறைந்தார்.

சமதரும் புரட்சியின் சோவியத் ரஷ்ய அனுபவத்துக்கும், சீனாவின் அனுபவத்துக்கும் வேறுபாடு உண்டு. இந்த வேறுபாடுகள் அரசியல் நடைமுறை வேறுபாடுகளைத் தீர்மானித்தன. அதுபோலவே, ‘மார்க்சியமும் தமிழ் மண்ணில் தமிழ் மணத்துடன் கலந்தே பரப்பப்பட வேண்டும்’ என்பது ஜீவாவின் நிலைப்பாடாக இருந்தது.

இந்த நடைமுறைக்கு ஏற்ற வகையில் தமிழ்ப் பண்பாடு, இலக்கியம், கலை ஆகிய துறைகளில் ஜீவா செயல்பட்டார். தமிழ் மக்களின் அடித்தள வாழ்க்கையைப் பார்த்து அதன் அடிப்படையில் அரசியல் விடுதலைகாண விரும்பினார். அதற்காகவே கம்பனையும், பாரதியையும் முன்னெடுத்தார். ஜனசக்தியோடு தாமரையையும், கலை இலக்கியப் பெருமளவில் பயன்படுத்தினார்.

காங்கிரஸ், சுயமரியாதை இயக்கம், காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சி என்ற வரிசையில் இறுதியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு வந்து சேர்ந்தது ஜீவாவின் அரசியல் பயணம். தேச விடுதலைக்குக் காந்தியடிகளையும், தன்மானக் கருத்துகளுக்குப் பெரியாரையும் முன்னோடியாகக் கொண்டார். அவர் மன்னுக்குரிய மார்க்சியத்தை விரும்பினார், விடைத்தார்.

யதார்த்த மனிதர்களின் மேன்மையைப் புனைவாக்குகிற எழுத்துக்கள்

மதுரை சரவணன்

இ ரையன்புவின் பெரும்பாலான சிறுக்கைகள் யதார்த்த வாழ்வின் சிக்கல்களை எந்தவிதமான ஒப்பனையுமின்றிப் புனைவாக்கம் செய்கின்றன. அவை மனிதர்களின் மேன்மையை எடுத்துக் கூறுவதன் வழியாக வாசகர்களின் மனதின் இறுக்கத்தைத் தளர்த்துகின்றன. ‘என்னுடைய சிறுக்கைகளைப் பெரும்பாலும் சமூக நிகழ்வுகளைக்கொண்டே நான் கட்டமைக்க முடிந்து’ என இறையன்பு ‘நன்றிகளோடு நான்’ என்ற தலைப்பில் தன்னுரையில் கூறியிருப்பதை இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளைப் படிக்கும்போது அறிய முடிகிறது. அவரது அரசுப் பணியின் காரணமாகப் பல்வேறு விளிம்புநிலையினரைச் சந்தித்து இருந்தாலும், அவர் சமூகத்தின் மீது கொண்டிருக்கிற நெருக்கம், அக்கறை அவரைப் புனைக்கையாளாக உருவாக்கி இருக்கிறது என்பதற்கு இத்தொகுப்பு சான்று. இதுவரை பிரசரமாகியுள்ள இரையன்புவின் ஜந்து சிறுக்கைத் தொகுப்புகளில் இருந்து பதினான்கு

கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்துள்ள ந. முருகேசபாண்டியன், இத்தொகுப்பை ரசனையுடன் உருவாக்கியுள்ளார்.

இரையன்பு கதைகளின் வழியாகத் தன்னுடைய அகமன உறுத்தல்களை நீர்த்துப் போகச் செய்திருந்தாலும், கதைமாந்தர்களை மேன்மையைப்பர்களாகப் படைத்து, வாசிப்பில் நேர்மறை சிந்தனையை வளர்த்தெடுக்கிறார். அவர் சந்தித்த அல்லது கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட மனிதர்கள் குறித்து எழுதும்போது அவர்களைச் சிறுக்கைகள் வாயிலாக நுட்பமான புனைவாக்கி, விளிம்புநிலை மனிதர்களின் மகத்தான பண்புகளை எழுதியிருக்கிறார். இவரின் கதைமாந்தர்கள் எளிய வர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் பண்புகள் இப்படியும் மனிதர்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்களா என வாசிப்பில் வியப்பினை ஏற்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக நேர்மை, நின்னினும் நல்லன், கல்லூரிக் காதல் போன்ற புனைக்கைகளில்

இடம் பெற்றுள்ள மனிதர்கள் பிரமிக்க வைக்கின்றனர். இறையன்புவின் தொடக்காலக் கதையில் மொழியானது தட்டையாக, கடினத்தன்மை கொண்டதாக இருப்பதால் மீண்டும் மீண்டும் வாசிப்புக்குள்ளாக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனினும் அவருடைய அடுத்துத்த கதைகள் இலகுவாக, வெகுஜன இதழுக்கு ஏற்ற மொழியில் மாறியிருக்கிறது. தொடர்ந்து வெளியான கதைகள் அவரது எழுத்தை, நடையை மாற்றியமைத்து, எல்லாத்தரப்பு வாசகர்களையும் கவரும்வகையில் இலகுவாக்கியுள்ளன.

‘நேர்மை’ என்ற கதையில் ஏழ்மையிலும் நேர்மையாக இருக்க முடியும் என்பதைத் தங்கம் என்ற அன்றாடங்காய்ச்சி பாத்திரத்தின் வாயிலாக இறையன்பு காட்சிப்படுத்துகிறார். குப்பன் என்ற கீழ்மட்ட ஊழியர் இறந்தபோது, அவரது இறப்புக்குபின் கிடைக்கும் க்ராஜூவட்டி பணம் குறித்து விரிந்து செல்லும் கதையில், சட்டத்தின் விதிகளின்படி நாமினேசனான முதல் மனைவி தங்கத்திடம்தான் பணத்தைக் கொடுப்பேன் என்கின்றார் நேர்மையைத் தம்பட்டம் அடிக்கும், விநாயகருக்குத் தினமும் பூவைத் தரும் கோபாலன். ஆனால், ஜாலியான பேர்வழி என்றாலும் உதவுவதற்காக விதிகளை வளைக்க முயற்சிக்கும் நாத்திகரான சுப்ரமணியன் என்ற மேலதிகாரி, குப்பனுடன் வாழ்ந்து குழந்தைகள் பெற்றுக்கொண்டு, கடைசி காலத்தில் குப்பனை மருத்துவமனையில் பார்த்துக் கொண்ட இரண்டாவது மனைவி சென்பகத்திடம்தான் க்ராஜூவட்டி பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். விதிகளில் துரும்பைக்கூட மாறிடாத கோபாலன் நாமினேசன் செய்யப்பட்டுள்ள தங்கத்திற்கு பணத்தைக் கொடுக்க ஆவணம் தயாரிக்கிறார். ஆனால், பொருளாதாரரீதியில் நசிந்துள்ள தங்கம், அந்தப் பணம் முழுவதையும் கையெழுத்திட்டு வாங்கியின், அப்படியே சென்பகத்திடம் கொடுப்பதன்மூலம் கோபாலின் நேர்மையின் மீதான பெருமையைக் கரைத்துவிடுகிறார். பொதுவாக இறையன்புவின் பெரும்பாலான கதைகளில் சமூகத்தின் மீதான, சக அலுவலக ஊழியர்கள் மீதான எள்ளல், பகடி நிரம்பக் காணக்கிடக்கிறது. ஆழ்ந்து வாசிப்பதன் வாயிலாக அவரது பகடியினையும் எள்ளலையும் ரசிக்கலாம். உதாரணத்திற்கு இக்கதையில் கோபாலனை குறிப்பிடும்போது அவர் அலுவலக இருக்கையை விட்டு நகர மாட்டார். (இதில் அவர் சீட்டில் இருந்து பைல் நகராது என்ற நக்கல் உள்ளது) அவர்

நேர்மையாக இருப்பதில் அலாதியான சந்தோஷம் கொள்பவர். (இதில் தம்பட்டத்துக்காக நேர்மையாக இருக்கிறார் என்றே எள்ளல்கொள்ளச் செய்கிறார்) அதேபோல் சுப்ரமணியத்தை நாத்திகர் என்பதுடன் நின்றுவிடாமல், “ஆனால் யார் நம்பிக்கையையும் கேலி செய்ய மாட்டார்” என்று கூறி இறையன்பு கேலி செய்வதை ரசிக்க முடிகிறது. அதைவிட உச்சம் அடுத்த வரி: “நாத்திகன் இதுவரை எந்த மத்தைச் சேர்ந்தவனையாவது கொன்னிருக்கானாப்பா?”. இறையன்பு நுண்ணியவகையில் அழுத்தமான பொருளில் தான் கண்டறிந்த விசயங்களைக் கேலிக்குள்ளாக்குவது, புனைக்கதைகளில் நுட்பமாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

‘அரிதாரம்’ என்ற கதை நாய்களை முன்வைத்து சொல்லப்பட்டாலும், அக்கதை சீமை நாய் குறித்த கதையல்ல என்பது அக்கதையை முழுமையாகப் படித்து முடிக்கும்போது மனதில் தோன்றுகிறது. இந்தியாவின் நானூறு ஆண்டு கால அடிமை வரலாற்றையும் அதற்குப் பின்னால் பொதிந்திருக்கிற குள்ளநரித்தனத்தையும் நாய்களை முன்வைத்து இறையன்பு சொல்லியுள்ளாரா? இறையன்பு கூறுவது போல், என் போன்ற வாசகர்களுக்கு அந்நிய முதலீட்டின் ஆவியை மோப்பம் பிடித்துத் தோண்டி எடுப்பதாகவே சீமை நாய் தோன்றலாம். இன்னும் சிலருக்குக் கார்ப்பரேட் மேலாதிக்கத்தின் முகமூடியை கிழித்துப் போடுவதாகக்கூடத் தோன்றலாம். அதேவேளையில் ‘வரம் தர வேண்டும்’ என்ற கதை வண்ணத்துப்பூச்சிகள் குறித்துப் பேசுவதாக இருந்தாலும், வண்ணத்துப்பூச்சியின் மீதான ஆசை, அதன் மீதான ஈர்ப்பு, அதனைத் தொடர்ந்து எழும் ஆராய்ச்சி, அதன்பின்பு உண்டான வெறுப்பு, சித்த வைத்தியம் என விரிந்து கதைமாந்தரை மட்டுமல்ல நம்மையும் பட்டாம்பூச்சியாகவே மாற்றிவிடுகிறது. இது ஒரு மேஜிக்கல் ரியலிச வகைக்கான முயற்சி.

‘நாய்ப்பிழைப்பு’ என்ற கதை ஆரம்பிக்கும்போது, தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் நடந்த உண்மை நிகழ்வு என்று குறிப்பிட்டு வாசகர்களை அரசு அலுவலகம் நோக்கி நகர்த்தி, கதையை உடனே வாசிக்கச் செய்யும் உத்தியாக உள்ளது. இந்திகழ்வு ஏதேனும் அரசு அலுவலகத்தில் நடைபெற்றிருந்தால் அதற்கு இக்கதையின் வரும் நாய்கள் பொறுப்பு அல்ல என்ற பகடி ரசிக்கவும், சிரிக்கவும் வைக்கிறது. இக்கதையில், கம்பெனி எம்.டி.யின் மனைவி வளர்க்கிற பீகில் என்ற பெண் நாய்க்கு மேட்டிங் செய்வதற்காக ஜோசப் என்ற ஊழியர் பட்ட பாடுகள் வழியாக அலுவலர்கள்

படும் நாய் பிழைப்பை, நாயைக் கொண்டே கேவி செய்யப்பட்டுள்ளது. வயிற்றைக் கழுவுவதற்காக விருப்பமில்லாமல் செய்கிற பணிகளைப் பற்றிய குறியீடாக இக்கதை வெளிப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றைப்பு னனவாக்கிச் செவ்வியல்தன்மையுடன் சந்திரகுப்த மௌரிய மன்னன் மக்கள் நலனுக்காக அரசு வாழ்க்கையிலிருந்து விலகித் துறவியாவதைத் ‘துறந்தான் மறந்தான்’ என்ற கதை வாசகனைப் பரவசப்படுத்துகிறது. டிக்காராம் என்ற ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி, ராம்சிங் என்ற கொள்ளையனைப் பிடித்துக் கொல்கின்றார். அதனை உயர் அதிகாரியான மகேஷ்சிங்கிடம் தெரிவிக்கின்றார். அவர் ராம்சிங்கை ஏற்கெனவே கொன்று விருது பெற்றவர். ராம்சிங் உண்மையில் எப்போது இறந்தான் என்பது உண்மையின் பல முகங்களைத் தோலுறிப்பதாக ‘விருது’ கதை அமைந்துள்ளது. வரலாறு என்பது ஒற்றையானது அல்ல பல வரலாறுகள் உள்ளன என்று பின்நவீனத்துவம் குறிப்பிடுவது, இறையன்புவின் ‘விருது’ கதையில் நிருபணமாகியுள்ளது.

மாணவர்கள் என்பவர்கள் போக்கிறத்தனம் செய்பவர்கள், ஊர் சுற்றுப்பவர்கள், வீண் அரட்டை அடிப்பவர்கள், பெண்கள் பின் திரிபவர்கள் என்ற சராசரி மனதிலையின் போக்கை, பிம்பத்தை உடைக்கும் விதமாகவும், அதேவேளையில் காதல் என்பது உடல்ரீதியான வேட்கை என்ற பொதுப்புத்தியை நொறுக்கும்விதமாக ‘கல்லூரிக் காதல்’ கதையை இறையன்பு எழுதியுள்ளது வியக்க வைக்கிறது. சேதுபதி என்ற சீனியர் மாணவர் அறிவுரை, மாணவர்களின் நட்பு, உடன் படிக்கும் மாணவி மல்லிகையின் ஈர்ப்பு ஆகியவற்றைக் கல்லூரி மாணவனான கதை சொல்லியின் பார்வையில், எளிய சொற்களைக்கொண்டு கல்லூரி வாழ்வை வித்தியாசமாகக் கதையாக்கியுள்ள இறையன்புவின் புனைகதையின் வீச்சு தனித்து விளங்குகிறது.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இறையன்பு
சிறுகதைகள்

தேர்வும் தொகுப்பும்
ந.முருகேசபாண்டியன்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்(பி)விட்., சென்னை,
பக்கம்:132; விலை:110/-

NPCB

இறையன்பு, புனைகதைகளைச் சொல்லிட வெவ்வேறு வடிவங்களையும் முறை கடை என்கும் கையாண்டுள்ளது. இறையன்பு வின்புனைகதைகள், ஜெயகாந்தனின் பாணியிலான வெள்ளு நாவலாசிரியர் எஸ்.ரா. கூறியிருப்பதாக ந.முருகேசபாண்டியன் தொகுப்பு ரயில் கூறியிருப்பது ஏற்படுத்தப்பட்டது. இறையன்புவின் புனைவுகள் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், வாழ்வின் யதார்த்த மனிதர்களை, அவர்களின் வாழ்வின் உண்ணதங்களைக் கொண்டுப் போக்கு செய்யப்பட்டவை என்பதில் வித்தியாசப்பட்டவே செய்கின்றன. அவரது சொற்கள் மென்மையானவையாகவும், விழுமியங்களை மூன்னிறுத்துபவையாகவும், அறச்சிற்றும் கொள்பவையாகவும் இருப்பதுடன், அதிகாரம், ஆணவம், வன்முறை போன்றவற்றைத் தகர்த்து எறிந்து மனித மாண்பின் உயர்வுக்கு வழிகாட்டுபவையாக உள்ளன.

தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிற கதைகள், இறையன்புவின் கதை சொல்லும்முறை காரணமாக ஒவ்வொரு கதையிலும் வித்தியாசப்படுகின்றன. அந்த வேறுபாடு வாசகனை அயர்வின்றி அனைத்துக் கதைகளையும் வாசிக்கத் தூண்டுகிறது. அதற்கு இக்கதைகளைத் தேர்வு செய்து தொகுத்துக் கொடுத்துள்ள விமர்சகர் ந. முருகேசபாண்டியனின் உழைப்புக் காரணமாக இருக்கிறது. “வேறுமனே சம்பவங்கள் அல்லது அதிர்ச்சியளிக்கிற அனுபவங்களைக் கதையாக்குவது மட்டும் அவருடைய நோக்கமல்ல. ஒரு புனைகதையின் மூலம், அவர் நடப்பு வாழ்க்கையில் கண்டறிந்த உண்மைகளைப் பதிவாக்குவதுதான் முக்கியம்” எனத் தொகுப்புரையில் இறையன்புவின் கதைசொல்லல் குறித்து ந.முருகேசபாண்டியன் குறிப்பிட்டுள்ளதை இக்கதைகளை வாசிக்கும்போது, அறிய முடிகிறது.

**லெக்கண மொழியியல் அறிஞர்
பேராசிரியர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ் எழுதிய
திலக்கண - திலக்கிய டூர நூல்கள்**

<p>தொல்காப்பியம் எம்ததிகாரம் தொல்காப்பியர் சௌல்லதிகாரம் தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரம் தொல்காப்பியர் முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 100</p>	<p>தொல்காப்பியம் சௌல்லதிகாரம் தொல்காப்பியர் சௌல்லதிகாரம் தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரம் தொல்காப்பியர் முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 100</p>	<p>தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் தொல்காப்பியர் சௌல்லதிகாரம் தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரம் தொல்காப்பியர் முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 160</p>	
<p>நன்றால் எழுத்தக்காரம் மனநீதி முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 80</p>	<p>நன்றால் சௌல்லதிகாரம் மனநீதி முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 80</p>	<p>அகப்பொடுள் விளக்கம் நாங்களினால் முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 100</p>	<p>புற்மொருள் வெண்பாமாலை முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 100</p>
<p>யாப்பருங்கலக்காரிகை மாப்பாலை முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 100</p>	<p>தண்டியலங்காரம் தண்டியாரியர் முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 110</p>	<p>திருக்குறள் (ஒரிச உ.ஏ.) சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 50</p>	<p>தமிழ் லெக்கிய வரலாறு புதுப்பிக்கப்பட்ட தொகை முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்</p> <p>₹ 120</p>

இயல் வெளியீடு

23 பி/2739, தொப்புள் பிள்ளையார் கோயில் தெரு, தெற்கலங்கம்,
தஞ்சாவூர் - 613 001. **தொல்காப்பியம் எழுதிய நூல்கள்** திலக்கண
திலக்கிய டூர நூல்கள் முனைச் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

தமிழ்க் குழந்தை லைக்கியமும் பதிப்பகங்களும்

சுகுமாரன்

குழந்தை லைக்கியத்தை வாழ வைப்பவர் யார்? என்ற கேள்வியை நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் கேட்டார்.

பெற்றோர்கள்தான் என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

பதிப்பகங்கள் புத்தகங்களை வெளியிடவில்லையென்றால் பெற்றோர்கள் எப்படி வாங்குவார்கள்? குழந்தைகள் எப்படிப் படிப்பார்கள்? என்று அவர் என்னை மடக்கினார்.

வாங்குதல் என்பது நடந்தால்தான் புத்தகம் வெளியிடுதல் நடக்கும் என்று நான் என் கருத்தை வலியுறுத்தினேன்.

எழுத்தாளர் எழுத வேண்டும். எழுதியதை பதிப்பாளர் வெளியிட வேண்டும். வெளியிட்டதை பெற்றோர் வாங்க வேண்டும். வாங்கியதை

குழந்தை படிக்க வேண்டும். இந்த நான்கு நிலைகளும் முக்கியமானவைதான் என்றார் நண்பர்.

பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக வளர்க்க விரும்புகிறார்கள். அதனால் அறிவுரை கூறும் நூல்களையே வாங்கித் தருகிறார்கள். பதிப்பகமும் அறிவுரை நூல்களையே வெளியிட ஆர்வம் காட்டுகின்றன.

பொதுநூலகமும் பள்ளி நூலகமும் நூல்களை வாங்குவதால் கதை, பாடல் நூல்களையும் கல்வி சார்ந்த நூல்களையும் பதிப்பகங்கள் வெளியிடுகின்றன.

புத்தகங்கள் யாருக்காக? குழந்தைகளுக்காகத்தான். குழந்தைகளின் விருப்பம், தேவை சார்ந்து அல்லவா புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட வேண்டும். பதிப்பகங்கள்

பெற்றோர் சார்ந்தும் அரசு சார்ந்தும் புத்தகங்களை வெளியிடுவது சரியா? என்று கேள்வி எழுகிறது.

சோவியத் ரஷ்யாவில் குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிடும் பதிப்பகத்திற்கு மாக்சிம் கார்க்கி தலைவராக இருந்தார். குழந்தைகளின் விருப்பங்களைக் கேட்டிறந்தே நூல்களை வெளியிட ஏற்பாடு செய்தார். அதனால் உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமல்ல வடிவத்திலும் குழந்தைகளைக் கவரும் விதத்தில் நூல்களை ரஷ்ய பதிப்பகங்கள் வெளியிட்டன.

அந்நூல்கள் வண்ணத்திலும் பல வடிவங்களிலும் வயதிற்கேற்ப வெளிவந்தன. அரண்மனை பற்றிய புத்தகம் என்றால் அரண்மனையைக் கண் முன் பார்ப்பது போல் இருந்தது. முயலைப் பற்றிய புத்தகம் என்றால் முயல் வடிவத்தில் இருந்தது. இவை குழந்தைகளை ஆச்சரியப்படுத்தின.

தமிழில் இத்தகைய முயற்சிகள் உள்ளனவா?

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியப் பதிப்புகளிலும் துவக்க காலத்தில் ஆச்சரியங்கள் நடந்துள்ளன.

நன்றாகத்தான் தொடங்கி இருக்கிறோம்.

ஆம், சுமார் 130 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ‘ஒரு யானையின் சரித்திரம்’ என்ற நூல் அற்புதமான படங்களுடன் எளிமையான நடையில் வெளிவந்தது.

1950-60 கால கட்டங்களில் குழந்தைகளாலைக் கவரும் விதத்தில் நூல்களை வெளியிட பதிப்பகங்கள் முனைப்பு காட்டியிருக்கின்றன. புத்தகங்களை குழந்தைகள் வாங்கும் வகையில் மலிவு விலையில் வெளியிட்டனர். பல வடிவங்களில் தீப்பெட்டி அளவில், தபால் அட்டை அளவில் கூட நூல்கள் வெளிவந்தன.

1960ஆம் ஆண்டில் மட்டும் கெட்டியான அட்டையில் பெரிய அளவிலான புத்தகங்கள் 300 வந்ததாக டாக்டர் பூவண்ணன் குறிப்பிடுகிறார்.

‘கல்வி’ கோபால் கிருஷ்ணன் எழுதிய ‘மனி என்ன?’ நூல் கடிகாரம் வடிவத்திலும், ரத்னம் எழுதிய ‘பூனையார்’ நூல் பூனையின் வடிவத்திலும். மதிலூனியின் ‘இளந்தளிர்கள்’ பாடல் நூல் இலை வடிவத்திலும் அந்தக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்டன.

ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும் குழந்தை நூல்களோடு ஒப்பிடும்போது அருகில் கூட நெருங்க முடியாது என்பது உண்மைதான். என்றாலும் தொடக்கக் காலத்திலேயே ஆச்சரியமுட்டும் முயற்சிகள் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால்,

தொடர்ச்சியாக இல்லாமல் ஏன் போயிற்று? குழந்தைகளுக்கான புத்தகம் தயாரிக்கும் முறை பெரியவர்களுக்கான புத்தகம் தயாரிக்கும் முறையிலிருந்து வேறுபடுகின்றன என்பதை எத்தனை தமிழ்ப் பதிப்பகங்கள் புரிந்து வைத்திருக்கின்றன?

ஆங்கில குழந்தை நூல்கள் வயதின் அடிப்படையில் பல வகைமைகளில் (Categorized by age range) வெளியிடப்படுகின்றன.

2 முதல் 3 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு புத்தகங்கள் (Toy books) வெளியிடப்படுகின்றன. இவ்வயது குழந்தைகளுக்கு புத்தகம் ஒரு விளையாட்டுக் கருவி. குழந்தை முதலில் புத்தகத்தோடு விளையாடும். பிறகு படிக்க ஆரம்பித்துவிடும். குட்டி குழந்தைகள் ஓலிகளை விரும்புகிறார்கள். ஒலி எழுப்பும் புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. பாடும் புத்தகங்கள் (Talking pen) கூட வந்து விட்டன.

3 முதல் 4 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு படப்புத்தகங்கள் (Picture books) வெளியிடப்படுகின்றன. அவை நிறைய படங்களுடன் பல வண்ணங்களில் Multi Colours அச்சிடப்படுகின்றன. மாடு படம் இடம் பெறுகிற தென்றால் படத்தில் ரோமங்கள் ஒட்டப்பட்டு உண்மை (real) போல் தெரிகின்றது. குழந்தைகளை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றது.

5 முதல் 6 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு எளிய வாசிப்பிற்கான (Easy reading) புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. வயதிற்கேற்ப சொற்களின் எண்ணிக்கை, புதிய சொற்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. போதிய படங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

6 முதல் 7 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் எளிய வாசிப்பிலிருந்து கடின வாசிப்பிற்கு (Transition book) மாறுவதற்குத் தேவையான புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

7 முதல் 8 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் நீண்ட வாசிப்புக்கு தயாராகி விடுகின்றனர். அவர்களுக்குரிய அத்தியாயம் (Chapter books) உள்ள புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

8 முதல் 12 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் நடுத்தர (Middle grade) வாசிப்புத் திறன் கொண்டவர்கள். அதற்கேற்ற புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. இப்புத்தகங்கள் 100 முதல் 150 பக்கங்கள் கொண்டவையாக இருக்கும்.

12 வயதிற்கு மேலே உள்ள குழந்தைகள் முதிர்ந்த வாசிப்பு நிலைக்கு தயாராகிறவர்கள் (young adult) அகன்ற வாசிப்பிற்கு ஏற்ப 200 பக்கங்கள் வரை உள்ள புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

குழந்தைகளின் வயது, வாசிப்பு நிலைகளுக்கு ஏற்ப நூல்களை வெளியிடும் பொறுப்பு பதிப்பகங்களுக்கு இருக்கிறது. இப்பொறுப்பை குறைவின்றி நிறைவேற்றுவதற்கு எழுத்தாளர் (author) ஓவியர் (illustrator), பதிப்பாசிரியர் (editor) ஆகிய மூவரின் ஒத்துழைப்பும் முயற்சியும் அவசியம். தமிழ்ப் பதிப்பகங்கள் இப்பொறுப்பைக் குறித்து சிந்தித்து செயலாற்றும்போது தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தின் போதாமைகள் மாறும். காலத்திற்கேற்ற மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியில் பதிப்பகங்கள் ஆற்றிய பணிகள் கவனத்திற்குரியன. அவை குறிப்பிட்ட சாதனைகளை செய்திருக்கின்றன.

திரு.வ.சுப்பையா பிள்ளை தலைமையில் சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம் தென்னாட்டு பழங்குடியினர்களுக்கு திரட்டி 8 தொகுதிகள் வெளியிட்டன. ஒவ்வொரு தொகுதியும் 320 பக்கங்கள் வீதம் மொத்தம் 2500 பக்கங்களாகும். ஒரு கதைச் சுரங்கம் தமிழுக்குக் கிடைத்தது. மேலும் இப்பதிப்பகம் பெரிய எழுத்தாளர்களை கா.அப்பாத்துரையார், மா.இராசமாணிக்கனார், டாக்டர் மு.வரதராசனார், மயிலை சிவமுத்து ஆகியோரை சிறுவர் நூல்கள் எழுதச் செய்து பதிப்பித்தது.

பாரிநிலையம் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் இளைஞர் இலக்கியம் இசைப்பாடல் நூல்களை வெளியிட்டது. அழ.வள்ளியப்பாவின் மலரும் உள்ளம் உள்பட குழந்தை நூல்கள் அனைத்தையும் வெளியிட்டது. ஆவிவர் டுவிஸ்ட் போன்ற குழந்தை இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டது.

வானதி பதிப்பகத்தின் நிறுவனர் ஏ.திருநாவுக்கரசு ஒரு குழந்தை எழுத்தாளரும் கூட குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் நடத்திய இலக்கியப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை வானதி பதிப்பகம் வெளியிடுவதைக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தது, பிரபலமான குழந்தை எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் வெளியிட்டது.

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் தமிழகத்தின் நோன்றுதம், சோவியத் ரஷ்யாவின் ஒப்பற்ற குழந்தை இலக்கிய நூல்களை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய

பெருமைக்கு விட்டது. அன்று குழந்தையாக இருந்தவர்கள் மாறாத நினைவலைகளை இன்றும் நெஞ்சில் வைத்திருக்கிறார்கள். என்.சி.பி.எச்.யின் முன்னாள் இயக்குநர் திரு.இராதாகிருஷ்ண மூர்த்தி நூல்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல பெரிதும் உழைத்தவர். நூல்களை தலையில் சமந்து சென்று விற்பனை செய்தவர். ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் நா.வானமாமலை, எஸ்.தோதாத்ரி, ‘கல்வி’ கோபால கிருஷ்ணன் போன்றோரை எழுதச் செய்து குழந்தைகளுக்கான அறிவியல் நூல்களை வெளியிட்டவர்.

குழந்தைகளிடம் படிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காற்றியது என்பதால் என்.சி.பி.எச். நிறுவனம் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்திடம் விருது பெற்றது.

மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் ‘நிறுவனர்’ ச.மெய்யப்பன் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தின் மீது ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார். குழந்தை எழுத்தாளர்களை இறைவனுக்கு சமமாக மதித்தார். தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்திற்கு வரலாற்றை டாக்டர் பூவண்ணனைக் கொண்டு எழுதச் செய்து நூலாக வெளியிட்டார். மேலும் மணிவாசகர் பதிப்பகம் குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுவதில் தனிக்கவனம் கொண்டிருந்தது. அறிவியல் ஆயிரம் நூல் வரிசை அதில் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

தமிழ்க் குழந்தை நூல்களை வெளியிடுவர்களாக முன்னணிப் பதிப்பகங்கள், சிறு பதிப்பகங்கள், குழந்தை எழுத்தாளர்களின் சொந்த வெளியீடுகள் என்று முன்றாகப் பிரிக்கலாம்.

தமிழ்ப் பதிப்புத்துறையில் என்.சி.பி.எச்., பாரதி புத்தகாலயம், கிழக்குப் பதிப்பகம், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், மணிமேகலைப் பிரசரம், விகடன் பிரசரம் ஆகியவை முன்னணிப் பதிப்பகங்களாகத் திகழ்கின்றன. இப்பதிப்பகங்கள் குழந்தை நூல்களை வெளியிடுவதற்கு தனிப் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

என்.சி.பி.எச். நெஸ்விங் என்ற தனிப் பிரிவைக் கொண்டுள்ளது. உலகப் புகழ்ப் பெற்ற சிறுவர் இலக்கிய நூல்களின் சுருக்கத்தை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடுவது இதன் நோக்கமாகும். இதுவரை நூற்றுக்கணக்கான தலைப்புகளில் குழந்தை நூல்களை நெஸ்விங் வெளியிட்டுள்ளது. உலக நாடோடிக் கதைகளை பெரிய அளவில் பக்கத்திற்குப் பக்கம் படங்களுடன் வண்ணத்தில் வெளியிட்டு சாதனை புரிந்துள்ளது.

என்.சி.பி.எச்.யின் துணை நிறுவனங்களான அறிவுப் பதிப்பகம், தாமரை நூலகம், பாலை ஆகியன குழந்தைகளின் வாசிப்பு உலகில் இடம் வகிக்கும் பஞ்ச தந்திரக் கதைகள், ஈசாப் கதைகள், முல்லா கதைகள் தெனாவிராமன் கதைகள், மரியாதை ராமன் கதைகள், தமிழ்நாட்டு நாடோடிக் கதைகள் ஆகியவற்றை பல பதிப்புகளாக வெளியிட்டுள்ளன.

முற்போக்கு இலக்கியத்தை வெளியிட்டு வந்த பாரதி புத்தகாலயத்தின் பார்வை குழந்தை இலக்கியத்தின் பக்கம் திரும்பியது நல்ல நிகழ்வு. ‘சில்ரன் பார் புக்ஸ்’ என்ற தனிப் பிரிவைத் தொடங்கி குறுகிய காலத்திற்குள் 200க்கும் மேற்பட்ட குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டது. மலையாள மொழியிலுள்ள சிறந்த குழந்தை இலக்கிய நூல்களை யூமா.வாசுகி, உதயசங்கர் ஆகியோர் மூலம் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது. குழந்தைகளைக் கவரும் விதத்தில் ஒவியங்களுடன் வண்ணத்தில், அவைகள் இருந்தன, ‘குட்டி இளவரசன்’, ‘டாம் மாமாவின் குடிசை’ போன்ற உலகப் புகழ்ப் பெற்ற குழந்தை இலக்கிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது.

அறிவுத் தேடலுக்கு... என்ற அறிவிப்புடன் கிழக்கு பதிப்பகம் திட்டமிட்ட சந்தை நோக்கத்துடன் தமிழ் பதிப்புத் துறைக்குள் வந்தது. வரம், நலம், தவம் என்று பல பிரிவுகளில் ஆயிரக் கணக்கான தலைப்புகளில் நூல்களை வெளியிட்டது. ‘புக்ஸ் பார் சில்ரன்’ என்று ‘ப்ராடிஜி’ என்ற தனிப் பிரிவை குழந்தை நூல்களை வெளியிட ஏற்படுத்தியது. ‘மேதை’ என்ற சிறுவர் இதழையும் வெளியிட்டது.

‘ப்ராடிஜி’ (Prodigy) ஆங்கில குழந்தை இலக்கியத்தில் உள்ளதுபோல் வயது வாரியாக குழந்தைகளுக்கு நூல் வெளியிடுவதில் கவனம் கொண்டிருந்தது. 1 - 4 வயது குழந்தைகளுக்கு படப்புத்தகங்களை (Picture books) வெளியிட்டது. 4 - 9 வயது குழந்தைகளுக்கு கதைப் புத்தகங்களை (Stories) வெளியிட்டது. வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை அரசியல், சரித்திரம், விஞ்ஞானம், சமயம் என்று பிரித்துகொண்டு 12 வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு 300 தலைப்புகளில் நூல்களை வெளியிட்டது. ரூ.25 என்று ஒரே விலையில் அந்நூல்கள் இருந்தன. பெரிய ஊர்களிலுள்ள பிரபல கடைகளில் நூல்கள் விற்பனைக்குக் கிடைத்தன. தமிழ், ஆங்கிலம் ஆரிய இருமொழிகளில் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. உலகப் புகழ்ப் பெற்ற இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் அவற்றுள் அடங்கும். குழந்தைகளுக்கான ‘புக் கிளப்’பும் நடத்தப்பட்டது.

குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுவதில் பாரம்பரியம் கொண்டது பழனியப்பா பிரதர்ஸ். கிழக்கு பதிப்பகத்தின் ‘ப்ராடிஜி’க்கு முன்பாகவே நூற்றுக்கணக்கான வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை ‘நாட்டுக்குழைத்த நல்லவர்கள்’ என்ற வரிசையில் வெளியிட்டு, நல்லவர்களின் வாழ்க்கையைப் படித்தால்தான் குழந்தைகள் நல்லவர்களாக வளருவார்கள் என்று கூறி பெற்றோரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தது.

அழ.வள்ளியப்பா, பூவண்ணன், ரேவதி, கூத்தபிரான், செல்லகணபதி, ரத்னம் போன்ற புகழ்ப்பெற்ற குழந்தை எழுத்தாளர்களின் பாடல், கதை, கட்டுரை நூல்களை பழனியப்பா பிரதர்ஸ் நிறைய வெளியிட்டது.

மணிமேகலைப் பிரசரம் தமிழ்வாணனின் ‘சங்கர்லால் துப்பறிகிறார்’ சாகசக் கதைகளை சிறுவர்களுக்காக வெளியிட்டது. பிற குழந்தை எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் அது வெளியிட்டது.

விகடன் பிரசரம் குழந்தைகளுக்காக ‘சட்டி விகடன்’ இதழை நடத்துகிறது. ‘Hid club’யையும் நடத்தியது. சில முக்கிய நூல்களையும் அவ்வப்போது குழந்தைகளுக்காக வெளியிட்டது.

சிறு பதிப்பகங்களில் அரும்பு, அநுராகம், வனிதா, சூடாமணி, தென்மொழி, நீலவால் குருவி, குட்டி ஆகாயம், வையலி, கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம், அருணோதயம், குமரன், கலைமகள் காரியாலயம், வானம் ஆகியன முக்கியமானவையாகும்.

அரும்பு பதிப்பகம் கதை, கட்டுரை, அறிவியல் நூல்களை சிறுவர்களுக்காக வெளியிட்டது. ‘வானவில்’ வரிசை என்று சிறுவர்களின் ஆளுமைப் பண்புகளை வளர்ப்பதற்கான நூல்களை தொகுதிகளாக வெளியிட்டது.

‘அநுராகம்’ குறைந்த விலையில் சிறு வெளியிடுகளை நூற்றுக் கணக்கான தலைப்புகளில் சிறுவர்களுக்காக வெளியிட்டது. நூல்களின் விலை ரூ.5, ரூ.10 என்பது பெற்றோர்களை இழுத்தது.

‘வனிதா பதிப்பகம்’ கோ.பெரியண்ணன் குழந்தை இலக்கியத்தில் ரூ.4 பாடு உடையவரென்பதால் நிறைய சிறுவர் இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டது,

‘சூடாமணி பிரசரம்’ அருணகிரி நல்ல விற்பனையாளர் என்பதால் சிறுவர்களுக்கான நூல்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறார்.

‘தென்மொழி பதிப்பகம்’ மொழி சார்ந்த நூல்களை குழந்தைகளுக்காக வெளியிட்டுள்ளது. பெருஞ்சித்திரனாரின் தனித்தமிழ் சார்ந்த பாடல் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது.

‘நீலவால்குருவி’ ரமேஷ் வைத்யாவின் ‘இருட்டு எனக்குப் பிடிக்கும்’ என்ற நூலை வெளியிட்டு குழந்தை இலக்கிய வெளியீட்டில் அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறது.

சி.எல்.எஸ். கலைமகள், அருணோதயம், குமரன் ஆகியன குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டு வரும் பதிப்பகங்களாகும்.

‘வானம்’ பதிப்பகம் குழந்தைகளின் வாசிப்பு ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விதமாக நூல்களை வடிவமைத்து வெளியிடுவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. ‘மாயக் கண்ணாடி’ என்ற சிறுவர்களை நூல் அட்டையில் கண்ணாடியைப் பதித்து இப்பதிப்பகம் வெளியிட்டது. குழந்தைகளை மயக்கியது, மரப்பாச்சி சொன்ன ரகசியம், ஜெமீமா வாத்து, சிச்சா பச்சா, ஏணியும் ஏறும்பும் ஆகிய நூல்களை வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெளியிட்டது குழந்தைகளைக் கவர்ந்தது. உலகப் புகழ்ப் பெற்ற ஆங்கில குழந்தை இலக்கிய நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புகளையும் வெளியிட்டு குழந்தைகள் தொட்டுவிடும் தூரம்தான் வானம் என்பதையும் நிருபித்துள்ளது.

பெரும்பாலும் குழந்தை எழுத்தாளர்கள் பதிப்பகங்கள் மூலமாக தங்கள் படைப்புகளை வெளியிடுகிறார்கள். சில காரணங்களால் எழுத்தாளர்களே பதிப்பகம் ஆரம்பித்து சொந்தமாக தங்கள் நூல்களை வெளியிடுகிறார்கள். தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் நெ.சி.தெய்வசிகாமணியும் செயலாளர் சொந்தரும் தங்கள் நூல்களை சொந்த பதிப்பகத்தின் மூலமாக வெளியிட்டார்.

மழுலைக் கவிஞர் குழ.கதி ரேசன் ஐந்தினைப் பதிப்பகத்தை துவக்கித் பாடல்களை வெளியிட்டார். அவருடைய மழுலைப் பாடல்கள் ஒவிப் பேழைகளாகவும் வந்தன. அவருடைய நூல்கள் பெரிய அளவில் வண்ணத்தில் வந்தன.

குழந்தைக் கவிஞர் ஆலந்தூர் கோ. மோகனரங்கன் வசந்தா பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்து தன் நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறார். பேராசிரியர் ஏ. சோதி, ‘சக்தி’ வை. கோவிந்தன், பூவை அமுதன், ஏ.ஜி.எஸ். மணி, பி.வி.கிரி, மூல்லை முத்தையா, சுகுமாரன் ஆகியோரும் தங்கள் படைப்புகளை சொந்த பதிப்பகத்தின் மூலமாகவே வெளியிட்டனர்.

அரசு நிறுவனங்களான நேஷனல் புக்டிரஸ்ட், சாகித்ய அகாதெமியும் தமிழ்க் குழந்தை வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்திருக்கின்றன. குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் தரமான வெளியீடுகளை குறைந்த விலையில் என்.பி.டி. தந்தது. சாகித்ய அகாதெமியும் குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் கதைகளுக்கும் இரண்டு தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது.

தூளிகா, தாரா புக்ஸ் ஆகியன உயர்ந்த தரத்தில் குழந்தைகளுக்கு கதை நூல்களை அவ்வப்போது வெளியிட்டு வருகின்றன.

தமிழ்நாடு அறிவியல் இயக்கம், பூவுலகின் நண்பர்கள் குழந்தைகளுக்காக அறிவியல், சூழலியல் நூல்களை வெளியிடுகின்றனர்.

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு பதிப்பகங்களின் செயல்பாடும் முக்கிய காரணியாக இருக்கிறது. குழந்தைகளை மையமாக வைத்து பதிப்பகங்கள் நூல்களை தயாரிக்கவேண்டும் அவ்வாறு தயாரிப்பதில் தனிக்கவனம் செலுத்த பதிப்பாசிரியர் (Editor) வேண்டும். பெரும்பாலான பதிப்பகங்களில் அப்படி யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சிறுவர்களின் விருப்பம், தேவை அறிந்து நூல்களை வெளியிடவும் நூல்களின் தரம், எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும் அமெரிக்காவில் நூலகத் துறை (American Library Association) பதிப்பகங்களோடு இணைந்து செயல்படுகிறது. நம் அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் கூட அத்தகையதொரு அமைப்பு (பால சாகித்ய இன்ஸ்டியூட்) இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இல்லை. இங்கு நூலகத் துறைக்கு பதிப்பகங்களுக்கும் உள்ள உறவை வெளியே கூட சொல்ல முடியாது.

குழந்தைகளுக்கான வெளிவரும் நூலின் எண்ணிக்கை, தரம் இவற்றைப் பொறுத்தே குழந்தை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை அளவிட முடியும் என்கிறார்கள். இங்கு ஆண்டுக்கு 200 சிறுவர் நூல்கள் கூட வரவில்லை. அவை 1000 பிரதிகள் கூட அச்சிடப்படுவதில்லை. விற்பனை செய்ய மூன்றாண்டுகள் பிடிக்கிறது. தமிழில் குழந்தை இலக்கியத்தின் பதிப்பு நிலை இதுதான். 90 ரூ நூல்கள் மறுபதிப்பைப் பார்ப்பதில்லை.

2019 ஆம் ஆண்டில் நடந்த சென்னை புத்தகக்காட்சியில் 800 அரங்குகள், 12,00,000 தலைப்புகளில் புத்தகங்கள். குழந்தை நூல்களுக்கென்று தனி அரங்கு இல்லை. 100 குழந்தை புத்தகங்கள் கூட புதிதாக வரவில்லை.

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தை எப்படி வாழ வைக்கப்போகிறோம் என்ற கேள்விக்கு விடை தேடுவோம்.

நியு செஞ்சரி புக் ஹவஸின் வெளியீடாக...

**விரைவில்
வெளியாகவுள்ள
மே.து.ராசுகுமாரி
நூலிகள்**

1. வரலாற்று நோக்கில் இடைக்காலத் தமிழகம்
2. தமிழ்நாட்டில் நிலவுடைமை வளர்ச்சி - சில குறிப்புகள்
3. தமிழகத்தில் சாதியக் குடிகளின் மேலேற்றமும் கீழிறக்கமும்
4. தமிழ்நாட்டின் சமூக-பொருளிய வரலாறு - சில குறிப்புகள்
5. பண்டைய தமிழகத்தைப் புரிந்துகொள்வோம்
6. சங்க காலச் சமூக-பொருளிய வாழ்முறையில் பரத்தையர் (ரா. வசந்தாவுடன் இணைந்து)
7. பண்டைத் தமிழகத்தில் காதல் உறவுகள்
8. வேளாண் நுட்பத்தை வேண்டிய புறப்பாடல்
9. சோழர் கால நிலவுடைமைப் பின்புலத்தில் கோயில் பொருளியல்
10. பிற்காலச் சோழர் கால வாழ்வியல்
11. வரலாற்று நோக்கில் பண்டைத் தமிழகம்
12. சங்க காலத்தில் மாறுதல் மறுப்புகளும் முன்னேற்ற முனைப்புகளும்
13. அடிமை அமைப்பு முறையிலிருந்து தப்பிய தமிழகம்
14. சமூக-பொருளிய நோக்கில் சித்தர் பாடல்கள்
15. பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்களைப் புரிதல்
16. புறநானாறு - புதிய புரிதல் உரை
17. வேளாண் சிக்கல்களும் ஊரகப் பொருளியமும்
18. மாநில சுயாட்சி
19. கல்விக் கண்ணோட்டங்கள் (கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)
20. மொழிச் சிக்கல்
21. மே.து.ரா. சிறுகதைகள்
22. மே.து.ரா. பதிப்புரைகள்
23. கவிதைக் கணவுகள்
24. எண்ணிய எண்ணியாங்கு (பல்பொருள் படைப்புகள்)
25. ***Murder of the Constitution: Interpreting Article 356.***

V.M. LAMINATION

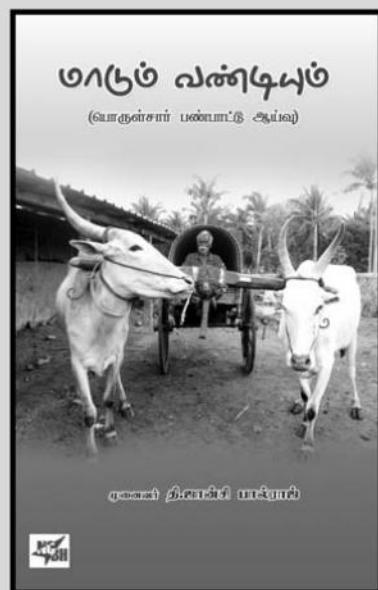
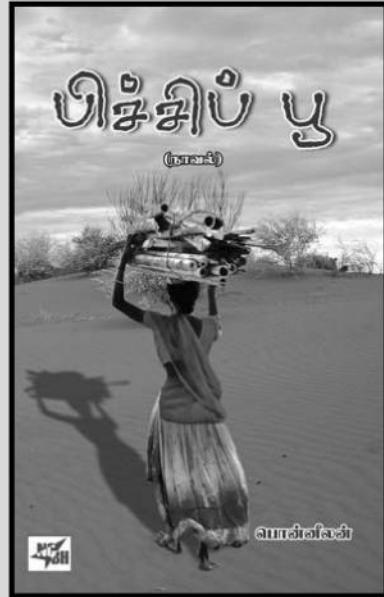
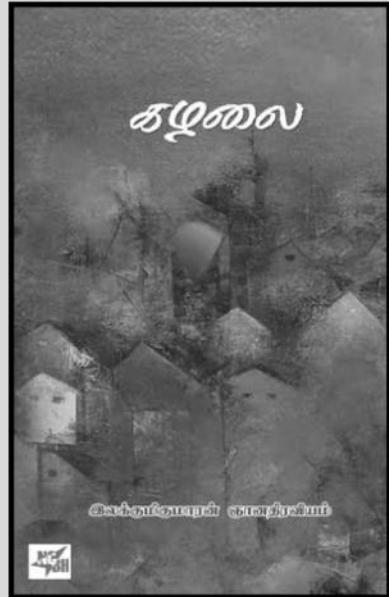
Proprietor: V.M. NAGARAJ

1. Angamuthu street, Royapettah, Chennai - 600 014

☎ 28485355, 📲 9381117346

என்.சி.பி.எச்.சின் புதிய வெளியீடுகள்...

நூல் அறிமுகம்

இன்னொரு மிரிச்கிற கல்

கா.வசந்தஜோதி

சோதிடம் பார்க்கும் குடும்பங்கள் அதிகம் இருந்த ஒரு கிராமத்தின் கதை இது. ஜோதிடர்கள், பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்களுக்கு எப்போதும் சிம்மராசிதான். அண்டா அண்டாவாய் வசூல்தான். காலமாற்றத்தில் சோதிடம் பார்க்கும் அவர்களின் நிலை, அந்த கிராமப்போக்கு, பல்வேறு மனிதர்களின் வாழ்க்கை நிலை, வியாபாரமான சோதிடம் போன்றவற்றின் மூலம் சோதிடம் பற்றிய ஒரு விமர்சனப்பார்வையாய் இந்த நாவல் அமைந்துள்ளது.

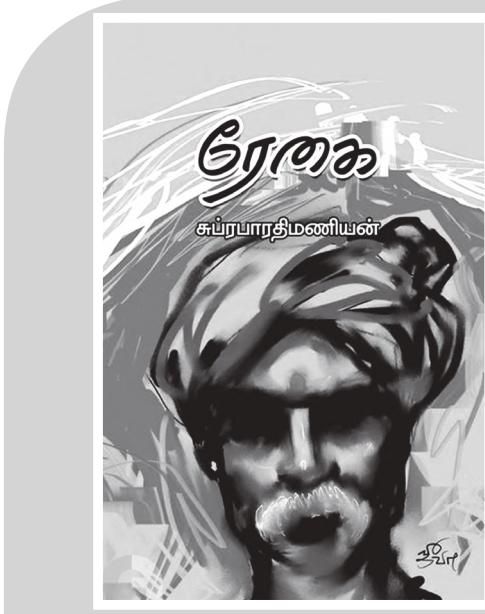
முற்போக்கு சிந்தனைகள் கொண்ட நாவல். அதிலிருக்கும் கருத்துக்களான்சியமும் சமூகச்சிர்திருத்த எண்ணங்களைச் சொல்லும் அழகும் மிக நேர்த்தியாக வந்துள்ளன. பூனை முன்னால் குதித்தால் அபசகுனம் பின்னால் குதித்தால் அபசகுனம் இல்லையா போன்ற கேள்விகளை கதாபாத்திரங்கள் உரிய இடங்களில் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். சாமியாடி உலுக்குச்சா, இல்லே பேய் வந்து உலுக்குச்சா என்று கேட்டு சாமிபூத நம்பிக்கைக்கு சரியான சாட்டையாடி பல இடங்களில் உள்ளன. பகுத்தறிவு சார்ந்த விசயங்கள் வழக்கமான எழுத்துக்கூர்மயையிடவும் வலிமையாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முடிச்சுப்போட்டிருக்கும் மூடநம்பிக்கையை கட்டை அவிழ்த்து விட்டச் சாதியக்கொடுமைகளை சுரீரன்று சாட்டையால் விளாசியது போலவே பல தளங்கள் அமைந்துள்ளன.

வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் சமூகப்பாதுகாப்பற்ற அச்சுறுத்தலையும் பெண்களுக்கு ஏதிரான பாலியல் தொல்லையையும் குடியினால் குடும்பம் எப்படியெல்லாம் சீரழியும்

என்பதையும் எழுத்தில் வீச்சில் பல கதாபாத்திரங்கள் மூலம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமத்திலிருந்து பக்கத்து தொழில்நகர்களுக்கு இடப்பெயரவு, வெளிநாட்டு முயற்சிகள் எல்லாம் கிராமவாசிகளை அகதிகளாக்குவதைச் சொல்கிறார்.

சோதிடம் பார்க்கும் தொழில் கொண்ட வள்ளுவ சாதிக்காரர்கள் ஊரில் வள்ளுவருக்கு சிலை வைக்க முடிவதில்லை. வள்ளுவருக்கு கோவில் கட்ட முடிவதில்லை. அதற்கான முயற்சிகள் தோல்வியே அடைகின்றன.

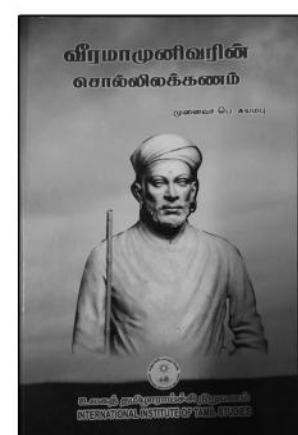
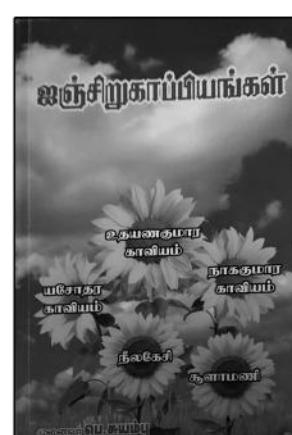
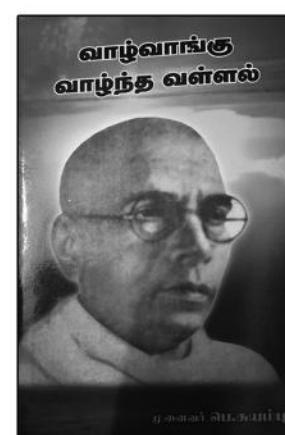
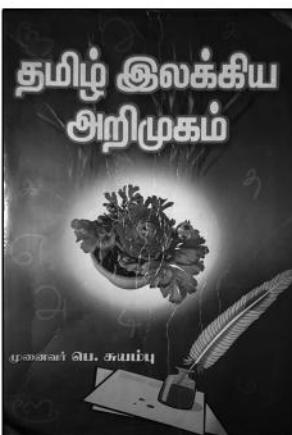
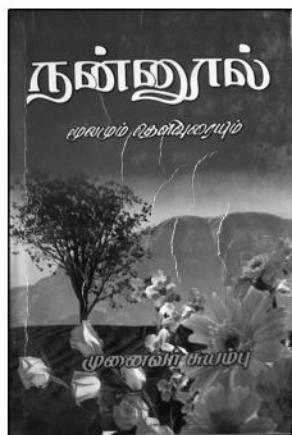
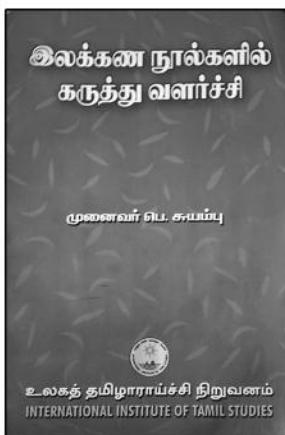
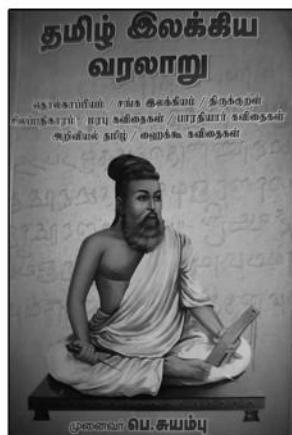
பகுத்தறிவு வாதம் பேசுகிற வன்மாட்டுக்கறி சாப்பிடும் பிரச்சாரம் செய்தற்காகக் கொல்லப்படுகிறான் எதற்கெடுத்தாலும் சாதகம் பார்ப்பவர்களுக்கு சாட்டையாடி கொடுத்து எப்போதும் ரேகை தேய ரேகை பார்ப்பவர்களுக்கும் மூளையைச் சலவை செய்ய வைக்கிறது. உள்ளே கீறல்கீறலாய் ஒரு பக்கம், இரு பக்கம், நான்கு பக்கம் என்று பல கதைகள் பின்னப்பட்டு கதைக்குள் கதை என்று பின்நவீனத்துவம் மிளிர்கிறது. சம்ஸ்கிருத வார்த்தைகள் ஜாதகம், ஜாதி, ஜோசியர், அரைஜான் என்று தென்படுகின்றன. நவீன கிராமியச் சமூக மாற்றம் பற்றிய பருந்துப் பார்வையோடும் இது மிளிர்கிறது. மிளிர்கல் நாவல் வெளியிட்ட பொன்னுலகம் பதிப்பக்கத்தின் இன்னொரு மிளிர்கிறகல் இந்நாவல்.

ரேகை (நாவல்)
சுப்ரபாரதிமணியன்
வெளியீடு: பொன்னுலகம் பதிப்பகம்,
திருப்பூர், 1 70104 84465
₹ 125.

முனைவர் பெ.சுயம்பு

அவர்களின் படைப்புகள்

தொடர்புக்கு: +91 94863 79688

கட்டுரை

புதுப்பிக்கும் புத்தக வாசிப்பு

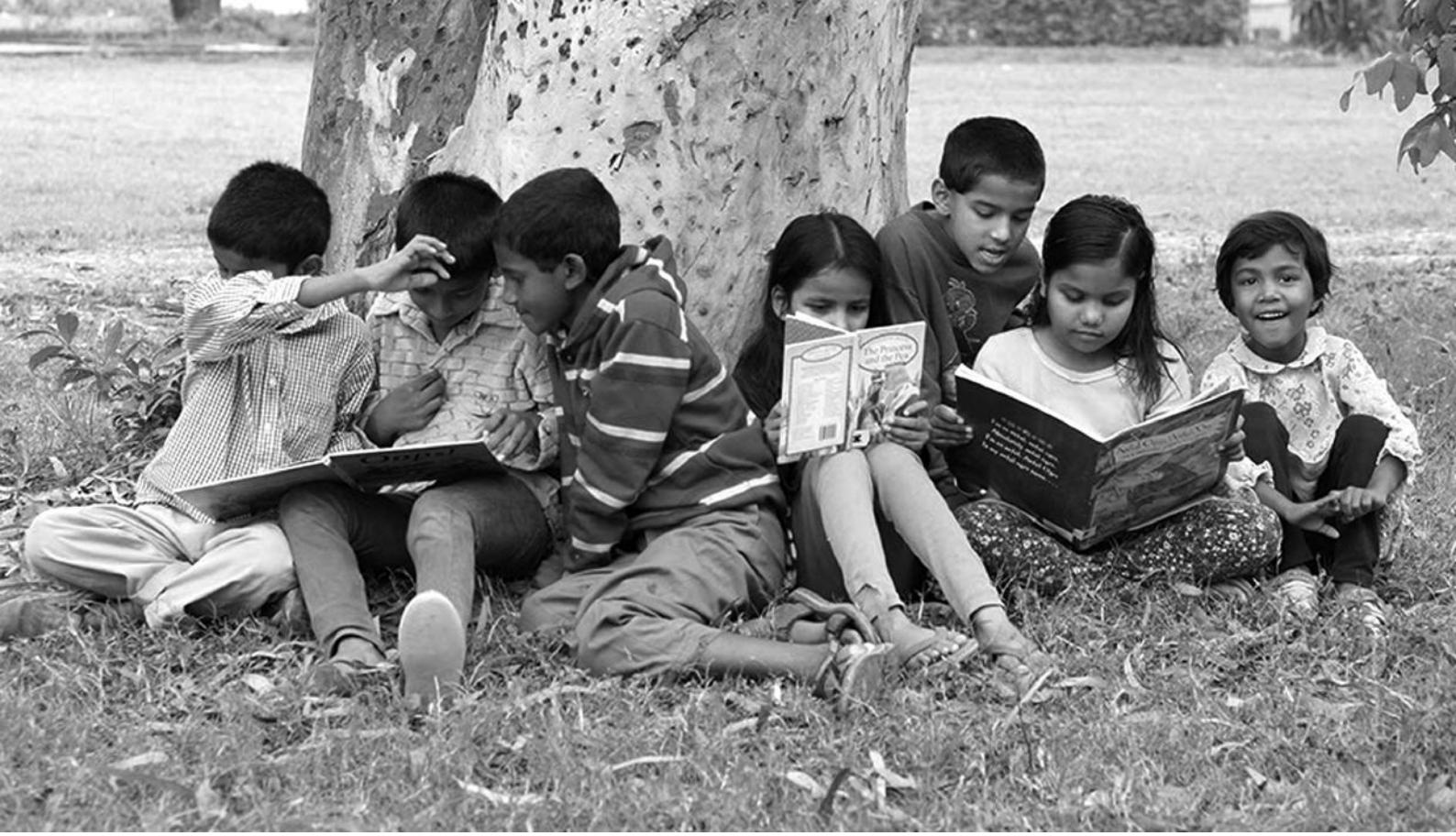
மு. கோபி சரபோஜி

மனிதனின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்பு எது? எனக் கேட்டபோது சற்றும் யோசிக்காமல் ஆல்பர்ட் ஜன்ஸ்மன் சொன்ன பதில் “புத்தகம்.” அதை புத்தகக் கண்காட்சிகளிலும், பத்து சதவிகிதக் கழிவில் கிடைக்கிறது என்றும் கை நிறைய வாங்கி வந்து அலமாரிகளை நிரப்பி வைக்கிறோம். எங்கள் வீட்டிலும் “புத்தக அலமாரி” இருக்கிறது எனச் சொல்லிக் கொள்வதில் ஒருவித பெருமை கொள்கின்றோம். அழகுப் பொருட்களை வாங்கி அடுக்கி வைத்திருப்பதைப் போல புத்தகங்களை வாங்கி அலமாரிகளில் வைப்பதில் ஒரு பயனுமில்லை. சமூக வலைத்தளங்களில் பதிவதற்காகவே நீண்ட பட்டியலில் புத்தகங்களை வாங்குபவர்கள் அவைகளை புரட்டிக் கூட பார்ப்பதில்லை என்பதே எதார்த்தம். “புத்தக வாசிப்பு” என்பது மறைந்து போய் “புத்தக சேமிப்பு” என்பது இன்று பேஷனாகிவிட்டது. பயன்படுத்தாத

புத்தகங்கள் கூர் இல்லாத வாருங்குச் சமம். அறிவை விசாலப்படுத்தச் செய்யும் புத்தகங்களை வெறும் பொருளாகப் பார்க்கும் மனநிலை மாற வேண்டும். அதற்கு புத்தகம் வாசிக்கும் பழக்கத்திற்கு நாம் ஒவ்வொரு வரும் பழக வேண்டும்.

யாப்பில் இருந்து வாசியிற்கு!

புத்தக வாசிப்பு என்பது நம்மைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதற்கு உதவும் ஒரு காரணி. அது தினப்படியான நிகழ்வுகளில் ஒன்றாய் இருக்கவேண்டும். கல்லூரி காலத்திலோ, வேலை தேடும் பொருட்டோ பாடநூல்களில் பதுங்கிக் கிடக்கும் நாம் அதன் பின் வாசிப்பை ஒரங்கட்டி விடுகின்றோம். “படிப்பு என்பது பின்னொரு நாளில் வசதிகளையும், வளங்களையும் தர மட்டுமே” என நினைக்கிறோம். அதனால் தான் தேவைகளுக்காகப் படிக்கின்ற நாம் அதன்

பின் தேடி வாசிப்பதை நிறுத்தி விடுகிறோம். தேவைகளுக்காகப் படித்த நூல்களைத் தேடிப் படிக்கும்போது படிப்பு என்ற நிலையில் இருந்து வாசிப்பு என்ற அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்கிறது. அதனால் தான் “பாடநூல்களுக்கு வெளியில் கிடைக்கும் வாசிப்பு சுவையானது” என்றனர்.

நம்மை புத்தாக்கம் செய்து கொள்வதற்கான அத்தனை சக்திகளும், அனுபவங்களும் புத்தகங்களில் மட்டுமே நிறைந்திருக்கின்றன. நம்மைக் கடந்து போகின்றவர்களையும், கடத்திப் போகின்றவர்களையும் கையாள்வதற்கான எல்லாத் தந்திரங்களையும் கொண்டிருக்கும் காலக் கண்ணாடியாக புத்தகங்கள் திகழ்கின்றன. சொந்த அனுபவத்தோடு அடுத்தவர்களின் வாழ்க்கையில் இருந்து பெற்ற அனுபவங்களையும் சேர்த்து நம் அன்றாட வாழ்க்கை முறைக்குப் பயன்படுத்துவதில்தான் வெற்றியின் சூட்சமம் அடங்கி இருக்கிறது. அந்த சூட்சமத்தை நமக்கான அடையாளமாய் மாற்றிக் கொள்வதற்கு வாசிப்பு என்னும் வசியம் அவசியம்!

எதை வாசிப்பது?

நம் மில் பலரும் இலக்கியங்கள்தான் வாசிப்பிற்கு உரியவை என நினைக்கிறோம். இலக்கியம் தவிர்த்த பயணம், கலாச்சாரம், அறிவியல், புவியியல், பூகோளம், நாகரீகம் என அறிவை அகலப்படுத்தக்கூடிய, சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடிய எந்த நூலும் வாசிப்புக்கு உகந்தவையே!

நியூ செஞ்சரியின்

ஒந்தாளநூல்தாந்

ஆயினும், ஆரம்ப நிலை வாசிப்பாளர்கள் இந்தக் கேள்வியைப் புறந்தள்ளிவிட்டு தங்களுக்கு விருப்பமான புத்தகங்களை முதலில் வாசிக்கலாம். அவ்வாறே இப்படித்தான் வாசிக்க வேண்டும் என்ற வரையறைகளும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. மனம் விரும்பியதை, விரும்பிய முறையில் வாசிக்கப் பழகினாலே போதும். அந்தப் பழக்கம் வழக்கமாகி வாழ்க்கை முறையாகிவிடும். வாசிப்பு என்னும் போதை மெல்ல நமக்குள் இறங்க ஆரம்பித்துவிடும். அதுவே காலப்போக்கில் நம்மைத் தரமான புத்தகங்களை அடையாளம் காணச் செய்யும்.

தான் இயங்கும் துறைக்கும், வேலைக்கும் உரிய நூல்களை மட்டும் ஒருவர் தொடர்ந்து வாசிப்பது என்பது வாசிப்பாகாது. அது வெறும் தகவல் சேகரிப்பு மட்டுமே என்பதை உணர வேண்டும். துறை சாராத நூல்களின் வாசிப்பு மட்டுமே உலகப் பார்வையை நமக்குள் விரிய வைக்கும். அப்படியான வாசிப்பு மட்டுமே வளமானதாய், நம்மை முன் நகர்த்தும் முன்னத்தி ஏராய் விளங்கும்.

நேரமில்லை என்பது காரணமல்ல!

வாங்கி வைத்த புத்தகங்களை வாசிக்க நேரமில்லை என அங்கலாய்ப்பவர்கள் அநேகம். உண்மையில் அதுவா காரணம்? நமக்கு விருப்பமில்லை என்பதே உண்மை! வாசிப்பதை தனி நேரம் ஒதுக்கித் தான் செய்ய வேண்டும்

என்பதில்லை. நம்முடைய அன்றாட செயல்கள் சார்ந்து வாசிப்பையும் செய்ய முடியும். உடற்பயிற்சி செய்து கொண்டே நல்ல இசையை இரசிப்பதைப் போல பயனம் செய்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் கையில் எடுத்துச் செல்லும் புத்தகத்தின் சில பக்கங்களை வாசித்து விடலாம். மருத்துவரைக் காண காத்திருக்கும் நேரத்தில் இன்னும் சில பக்கங்களை வாசித்து விடலாம். தினமும் நன்பர்களைச் சந்திப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குவதைப் போல புத்தகம் என்ற நன்பனையும் சந்திக்க நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொள்ளலாம்.

“இவ்வளவு புத்தகங்களையும் வாசிக்க உங்களுக்கு எப்படி நேரமிருக்கிறது?” என நேருவிடம் கேட்டனர். அதற்கு அவர், “நான் புத்தகங்கள் வாசிப்பதற்கான நேரத்தைக் களவாடுகிறேன்” என்றார். நேருவைப் போல நாமும் நம்முடைய வீணாகும் நேரங்களைத் திருடி அதை புத்தக வாசிப்பிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். வாசிப்பதற்கு கையில் புத்தகமும், வாசிக்க மனமும் இருந்தால் போதும், நேரமில்லை என்ற காரணத்தைப் பொய்யாக்க முடியும் மனமிருந்தால் மார்க்கம் உண்டல்லவா?

முடியும்போடும் புத்தகங்கள்

“புத்தகங்கள் கைத்துப்பாக்கிகளை விட வலிமையான ஆயுதம்” என்கிறார் வெனின். அந்த ஆயுதத்தைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே நம்மை நாமே வலிமையாக்கிக் கொள்ள முடியும். அப்படி வலிமைப் படுத்திக் கொள்கிறோமா? என்றால் அதற்கான பதில் அத்தனை வலிமையாய் இல்லை என்பதே நிஜம்.

தனி மனிதனை, ஒட்டு மொத்த சமூகத்தை அப்படியே மாற்றியமைக்கும் சக்தி புத்தகங்களுக்கு உண்டு. இந்த உண்மையை உணர்ந்திருந்தாலேயே இந்தியாவின் மனித சக்தியை தன் அசைவில் வைத்திருந்த காந்தியடிகள் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைத்தால் ஒரு நூலகம் கட்டுவேன் என்றார். வாழிங்டனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை வாசித்த விங்கன் அமெரிக்காவின் அதிபரானார். ரூஸோவின் நூல்கள் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது.

நம் அரசியல்வாதிகளில் பலர் இலக்கியப் பாடங்களை கல்லூரிகளில் படித்தவர்கள் இல்லை. ஆனாலும் அவர்களால் தேர்ந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர்களை விடவும் சிறப்பாக இலக்கியங்களைப் பேச முடிகிறதே எப்படி? யோசித்துப் பார்த்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து வாசிப்பவர்களாக இருப்பதே அதற்குக் காரணம் என்ற உண்மை விளங்கும். நெல்லை கண்ணன், மறைந்த கலைஞர் கருணாநிதி ஆகியோரின் வாழ்க்கை

நமக்குச் சொல்லும் செய்தி இதுதான். கல்லூரிக்குச் சென்றும் பலரால் கைவரப் பெற முடியாததை வாசிப்பின் மூலம் அவர்கள் வசப்படுத்திக் காட்டினர். குழந்தைகளுக்கு வாசிப்பும் மழக்கம்

வாசிப்பாளர்களாக இருப்பவர்கள், “வாசிக்கும் பழக்கத்தை தன் தாத்தாவிடமிருந்து, பாட்டி-யிடமிருந்து, பெற்றோரிடமிருந்து கற்றேன். அவர்கள் வாசித்துச் சொன்ன கதைகள் என்னையும் புத்தகங்கள் வாசிக்க வைத்தது” என சொல்லக் கேட்கிறோம். கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை சிதைந்து போன நிலையில் வீட்டில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த தாத்தா, பாட்டி இருவரும் முதியோர் இல்லங்களுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். வசிப்பதற்காக ஓடிக் களைத்துத் திரும்பும் பெற்றோர்கள் வாசிப்பதே இல்லை. அல்லது அவர்கள் வாசிக்கும் பழக்கத்திற்குப் பழகவில்லை. அவ்வாறே பின்னைகளையும் பழக்குவதில்லை. தொலைக்காட்சி, அலைபேசி என எதையாவது பார்த்துக் கொண்டு குழந்தைகள் தொந்தரவு தராமல் இருந்தால் போதும் என நினைக்கிறோம். அதற்காகவே அவர்களின் கைகளில் செல்போன்களைத் தினித்து விடுகிறோம். பொழுது போக்குகளுக்காக செலவழிக்கும் பணத்தில் சிறு தொகையைக் கூட குழந்தைகளுக்கு புத்தகங்கள் வாங்கித் தர நாம் விரும்புவதில்லை. அவர்களுக்காக நேரம் ஒதுக்கி நூலகங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வதில்லை. கொஞ்சம் மெனக்கெட்டு குழந்தைகளாக இருக்கும் போதே வாசிப்புப் பழக்கத்தை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து விட்டால் போதும். அதன் பின் அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களே சிற்பிகளாய் மாறி தங்களைச் சிலையாய் செதுக்கிக் கொள்வார்கள்.

நகராத் நீர் நதியாகாது. அங்கேயே கிடந்து சாக்கடையாக மாறிவிடும். நீர் போன்றதுதான் நம் மனமும், என்னங்களும்! அது நதியாய் நகர வேண்டுமானால் அதற்கு வாசிப்பு அவசியம். வாசிப்பு மட்டுமே நம்மை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்திச் செல்லும். அலட்சியங்களையும், அவமானங்களையும் எளிதில் கடந்து செல்ல உதவும். “போதும் என்று நொந்து போய் புது வாழ்வைத் தேடுகிறீர்களா... ஒரு புதிய புத்தகத்தை வாங்கி வாசிக்கத் தொடங்குங்கள்” என்கிறார் இங்கர்சால். நாமும் நம் வாழ்வில் புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்க புத்தகங்கள் வாங்குவதோடு அவைகளை வாசிக்கவும் பழகுவோம். அதன் மூலம் நம்மை நாமே புதுப்பித்துக் கொள்வோம். பாறை சிலையாவதும், படிக்கட்டாவதும் நம் கைகளில் தான் இருக்கிறது.

specialist in Computer
to
wipe-on offset plates

Subramani Digitals

31, 1st Floor Chellapillayar Koil Street, Royapettah, Chennai - 600 014,
(Near Amir Mahal) Phone: 044-2860 0269, 2860 1176, 2860 0287
Cell - 93443 76633, 93443 76632, 94444 09824, 94444 09825
subramanidigitals@gmail.com, www.subramanidigitals.com

MANI OFFSET
since 1995
Quality Books Printing and Binding

SUBA BOOKS
Print-on-demand Book Makers

115/4-A1, Numbal Village, Mahalakshmi Nagar Extn,
Thiruverkadu Post, Velappanchavadi, Chennai - 600 077
manioffset@gmail.com Ph: 94444 09824
suba.books@gmail.com Ph: 93443 76631, 97911 83612

கோலாநல் ஈரோடு புத்தகத் திருவிழா

ஆர்.விஜயசாம்

விதை ஒன்று விருட்சமாகி நிற்கிறது. ஒரு திருமண மண்டபத்தில் வெறும் 75 புத்தக அரங்குகளுடன் ஆரம்பமாகி இன்று பிரமாண்ட மைதானத்தில் 230க்கும் மேற்பட்ட அரங்குகளுடன் விஸ்வரூபமெடுத்து நிற்கும் ஈரோடு புத்தகத் திருவிழாவின் பரிணாம வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் பிரமிக்கத்தக்கது. அறிவுச் செல்வமானது பரவலாகி எல்லா தரப்பு மக்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டுமென்கிற மக்கள் சிந்தனைப் பேரவையின் சீரிய சிந்தனையில் தட்டிய சிறு பொறி, இன்று ஜோதியாக பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவையால் கடந்த 2005ம் ஆண்டு தொடங்கிய ஈரோடு புத்தகத் திருவிழா மக்களின் ஆதரவோடும் நல்லாசியோடும் இவ்வாண்டு 15ம் ஆண்டில் கம்பீரத்துடன் கால் பதித்தது. இவ்வாண்டு ஆகஸ்ட் 2ம் தேதி தொடங்கி 13ம் தேதி வரை நடைபெற்ற இந்த '�ரோடு புத்தகத் திருவிழா - 2019' தனது வழக்கமான அருமை பெருமைகளுடன் 12 நாட்கள் சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது.

முன்னணி தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் பதிப்பகங்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள் இங்கு புத்தக அரங்கங்களை அமைத்திருந்தனர். ஆன்மிகம், அரசியல், தத்துவம், வரலாறு என்று இங்கு இடம் பெறாத புத்தக வகைகளே இல்லை என்றாம். அதே போல் பாகவதத்தில் இருந்து போட்டித் தேர்வுகள் ஆங்கில நூல்கள் வரை அனேகமாக எல்லா துறை புத்தகங்களும் வரிசை கட்டி நின்றன.

நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் கண்காட்சிக்கு வருகை தந்தனர். உள்ளூர் மற்றும் ஈரோடு மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் பள்ளி, கல்லூரி மாணவ, மாணவிகள் சாரை சாரையாக வந்திருந்தனர். இந்த புத்தகத் திருவிழா அவர்களுக்கு வெறும் கண்காட்சியாக அல்லாமல் பொது அறிவுக் களஞ்சியத்தை போதிக்கும் ஒரு வகுப்பறையாகவும் அமைந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

இவ்வாண்டின் அதாவது 15ம் ஆண்டு ஈரோடு புத்தகத் திருவிழாவை சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற பிரபல எழுத்தாளர் பொன்னீலன் துவக்கி வைத்தார். துவக்க விழாவில் உரையாற்றுகையில், "புத்தக வாசிப்பில் ருசி பார்த்தவர்கள் பெரும் பாக்யசாலிகள்" என வர்ணித்தார். "நாம் எத்தகைய அறவாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதை, புத்தகங்களில் இருந்துதான் தெரிந்து கொள்ள முடியும். புத்தகங்களை வாசிக்க, வாசிக்க நாம் வளர்கிறோம்" எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இந்தியா நீங்கலாக உலகம் முழுவதிலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்பாற்றல், பண்பாடு, கலாச்சார உணர்வுகளை இங்குள்ளோருக்கு பரிச்சயம் செய்யும் வகையில் இப்புத்தகத் திருவிழாவில் 'உலகத் தமிழர் படைப்பரங்கம்' என்ற தனி புத்தக அரங்கு ஆண்டுதோறும் அமைக்கப்படுகிறது. இவ்வாண்டு இலங்கைத் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி நினைவாக அவர் பெயரில் இந்த சிறப்பு அரங்கம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த

உலகத் தமிழர்ப் படைப்பரங்கை மலேசிய நாட்டு எம்.பியும் அந்நாட்டு முன்னாள் அமைச்சர்

டத் தோழீ எம்.சரவணன் திறந்து வைத்து சிறப்புரையாற்றினார். அவர் தனது உரையில்” நல்ல புத்தகங்கள், சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடியவை. நல்ல சமுதாயத்தை புத்தகங்கள் படைக்கும். நல்ல சிந்தனை உருவாகும். நல்ல சிந்தனை பிறந்தால் நல்ல செயல்கள் பிறக்கும். நல்ல செயல்களின் விளைவாக நல்ல தலைமுறை உருவாகும். நல்ல தலைமுறை இருந்தால் நல்ல தலைவர்கள் உருவாவார்கள். நல்ல தலைவர்களால் சமுதாயத்திற்கு ஒரு சரித்திரம் படைக்கப்படும். நல்ல தலைமுறையை உருவாக்க வேண்டிய கடமை படைப்பாளிகள் கைகளில் தான் உள்ளது. அடுத்த தலைமுறையை வழிநடத்த எழுத்தாளர்கள் எழுதுங்கள்” என கேட்டுக் கொண்டார்.

ஸ்ரோடு புத்தகத் திருவிழா வெறும் புத்தகங்களின் கண்காட்சியாக - விற்பனைக் கேந்திரமாக மட்டுமில்லாமல் சிந்தனையை சீர்மைப்படுத்தும் தலமாகவும் விளங்குகிறது. இக்கண்காட்சி வளாகத்திற்குள்ளேயே சிந்தனை அரங்கம் அமைக்கப்பட்டு தினசரி மாலைவேளையில், முற்போக்கு சிந்தனைகளை கொண்ட சினிமாக் கலைஞர்கள் முதல் எழுத்துலகு, நீதித்துறை, கல்வி, அறிவியல், பத்திரிகைத் துறை உள்ளிட்ட பல துறை ஆளுமைகளின் சொற்பொழிவுகளை இங்கு கேட்டு மகிழலாம். அந்த வரிசையில் இவ்வாண்டு சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஆர்.மகாதேவன், இஸ்ரோ முன்னாள் இயக்குனர் மயில்சாமி அண்ணாதுரை, ஒடிசா மாநில அரசின் தலைமை ஆலோசகரும் சிந்துவெளி ஆய்வாளருமான ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், தஞ்சை தமிழ் பல்கலைக்கழக அயல்நாட்டுத் தமிழ் துறை பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர் இரா.குறிஞ் சிவேந்தன், பிரபல சொற்பொழிவாளர் பேராசிரியர் கு.ஞானசம்பந்தன், தினமணி நாளிதழ் ஆசிரியர் கே.வைத்தியநாதன், இந்து தமிழ் திசை நாளிதழ் ஆசிரியர் கே.அசோகன் மற்றும் நக்கிரன் இதழ் ஆசிரியர் நக்கிரன் கோபால், சென்னை தமிழ் மையம் இயக்குனர் ஜெகத்கல்ஸ்பர், திரைப்பட நடிகர் பொன்வண்ணன், நடிகை ரோகிணி ஆகியோர் பல்வேறு தலைப்புகளில் உரையாற்றினர்.

ஸ்ரோடு புத்தகத் திருவிழா வரலாற்றில் முதன்முறையாக இவ்வாண்டு ‘பாரதி யார்?’ என்ற தலைப்பில் இயல் இசை நடனம் கலந்த வரலாற்று நாடகம் நடைபெற்றது. இந்நாடக நிகழ்வுக்கு நடிகர் சிவக்குமார் தலைமை வகித்தார். அதே போல், பேராசிரியர் சாலமன் பாப்பையா நடுவராக இருந்த பட்டிமன்றமும் நடத்தப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 8ம் தேதி மகளிர் எழுச்சி தின சிறப்பு நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டது. ஸ்ரோடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அரசியல், நீதித்துறை, மருத்துவம், கலை, சமூக சேவை உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த சிறந்த பெண் ஆளுமைகள் 15 பேர் விழா மேடையில் சிறப்பிக்கப்பட்டனர். அவர்களில், முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன், ஒய்வு பெற்ற சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி கே.பி.கே. வாசகி, சக்தி மசாலா நிறுவனங்களின் இயக்குனர் சாந்தி துரைசாமி, பவானி நதிகூட்டமைப்பின் தலைவர் டாக்டர் என்.எஸ்.சத்தியசுந்தரி, ஸ்ரோடு, கலைமகள் கல்வி நிலையத்தின் செயலாளர் மற்றும் தாளாளர் எஸ்.மங்களவுதி உள்ளிட்டோர் அடங்குவர்.

தலைசிறந்த தொல்லியல் அறிஞர்களான ஒய்.சுப்பராயலு, கே.ராஜன், செ.இராச ஆகியோருக்கு 9ம் தேதி மேடையிலும்; உலக சதுரங்கப் போட்டியில் கிராண்ட் மாஸ்டர் பட்டம் வென்ற ஸ்ரோடு மாணவர் பி. இனியன் என்பவருக்கு 12ல் மேடையிலும் முன்னதாக. மொழிபெயர்ப்பு பணிக்காக பேராசிரியர் நா.தர்மராஜனுக்கு ஆக.3ம் தேதி மேடையிலும் பாராட்டு நிகழ்வு நடத்தப்பட்டது.

இப்புத்தகத் திருவிழாவில் ஆண்டுதோறும், 40 வயதுக்குட்பட்ட இளம் விஞ்ஞானிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சிறப்பான புதிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்பொன்றை தேர்ந்தெடுத்து அதன் விஞ்ஞானிக்கு ரூ.ஒருலட்சம் ரொக்கப்பரிசு உள்ளடக்கிய ‘அறிவியல் மேதை ஐ.டி.நாயுடு விருது’ என்ற விருது வழங்கப்படுகிறது. அதன்படி இவ்வாண்டு கோவையை சேர்ந்த முனைவர் செல்வராஜ் பாஸ்கர் என்பவருக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டது.

நிறைவு விழா ஆக.13ல் நடைபெற்றது. பெங்களூரு இஸ்ரோ முன்னாள் இயக்குனர் விஞ்ஞானி ஆர்.எம்.வாசகம் கலந்து கொண்டு நிறைவு விழா சிறப்புரையாற்றினார்.

மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து மட்டுமின்றி அண்டை மாநிலங்களில் இருந்தும் இப்புத்தகத் திருவிழாவை காண வருவோர் என்னிக்கை ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வருவதாக மக்கள் சிந்தனைப் பேரவையின் மாநிலத் தலைவர் த.ஸ்டாவின் குணசேகரன் பெருமிதத்துடன் தெரிவித்தார். மாவட்டம், மண்டலம் என்று தொடங்கி இன்று மாநிலம் தழுவிய ஈர்ப்பாக தனது பரப்பை விஸ்தரித்து வரும் ஸ்ரோடு புத்தகத் திருவிழாவானது தேசிய அளவுக்கு கவரும் கேந்திரமாக விரிவடைய வேண்டுமென்பது புத்தக வாசிப்பு பிரியர்களின் அவா என்றால் அது மிகையில்லை.

DIGITAL ALL SERVICES

Old No:13 / New No:25, Mir Bakshali Street, Royapettah, Chennai - 14.

+91 44 2848 4884 | 98842 67380

புத்தக விலைப்பட்டியல் - 2019

1. ஒரே நிமிடத்தில் நீங்களே சரியான தீருமணப் பொருத்தம் பார்க்கலாம்	70/-	28. சிவனை அறிவோம்	45/-
2. ஒரே நிமிடத்தில் நீங்களே நல்ல நேரம் பஞ்சப்பட்சி பலன் பார்க்கலாம்	15/-	29. மகாவிஷ்ணுவை அறிவோம்	40/-
3. தீருப்பரங்குன்றம் தலவரலாறும் முருகன் பெருமையும்	80/-	30. அம்பிகையை அறிவோம்	40/-
4. தீருமண யோகமும் செவ்வாய் தோழிழும்	80/-	31. விரத பூஜையின் பலன்கள்	40/-
5. 12 ராசிகளும் 27 நட்சத்திரங்களும்	150/-	32. இந்துமத அர்த்தங்கள்	45/-
6. ராகு தரும் யோக பலன்	200/-	33. தீயானமும் யோகமும்	40/-
7. கேது தரும் யோக பலன்	90/-	34. வியாபாரம் தொழில் பெருக யந்திரங்களும் மந்திரங்களும்	35/-
8. குரு தரும் யோக பலன்	170/-	35. வளமான வாழ்வளிக்கும் யந்திரங்கள்	55/-
9. சூரியன் தரும் யோக பலன்	160/-	36. பெண்கள் களஞ்சியம்	50/-
10. சீரோவின் நியூமராலஜி	140/-	37. சுலபமாக கைரேகை கற்றுக் கொள்ளுங்கள்	50/-
11. கோச்சார கிரகங்கள் தரும் பலன்கள்	55/-	38. அகஸ்தியர் அருளிய அதிர்ஷ்ட ஆரூடம்	45/-
12. ஜாதகத்தில் ஆயுள் அறிதல்	70/-	39. கருவிலிருந்து மகப்பேறு வரை	30/-
13. ஜாதகத்தில் நோய் அறிதல்	100/-	40. நோய்கள் தீர்க்கும் எளிய சூரணங்கள்	45/-
14. 12 பாவ அதிபதி பலன்கள்	260/-	41. சின்னச் சின்ன நோய்களுக்கு சிறப்பான நாட்டு மருந்துகள்	40/-
15. புதன் தரும் யோக பலன்		42. நவக் கிரக வழி பாடும் நன்மை தரும் பலன்களும்	40/-
16. சந்திரன் தரும் யோக பலன்		43. மதுரை கோவில்கள்	115/-
17. செவ்வாய் தரும் யோக பலன்		44. மகத்தான வாழ்வுபைற மகான்கள் சொன்ன மந்திரங்கள்	30/-
18. சுக்கிரன் தரும் யோக பலன்		45. பிரபஞ்ச சக்தி தரும் பிரமிடுகள் முனைவர் மீனாட்சி பட்டாபிராமன்	70/-
19. சனி தரும் யோக பலன்		1. சகல சௌபாக்கியங்கள் தரும் தீருப்புகழ்	30/-
20. ஜோதிட பொக்கிழெம்	110/-	2. தீருப்பாவை விளக்க உரையும் பலன்களும்	30/-
21. ஜோதிட சுரங்கம்	50/-	3. கந்தசல்லி கவசம்	30/-
22. மிகமிக எளிதில் ஜோதிடம் கற்கலாம்	60/-	4. அனைத்து நன்மைகளும் தரும் அபிராமி அந்தாதி	30/-
23. கந்த புராணம்	80/-	5. நலம் தரும் ஆழ்வார்கள் பாக்ரங்கள்	30/-
24. வாஸ்து சாஸ்திரம் பலனும் பரிகாரமும்	110/-	6. காரிய சித்தி தரும் தேவார தேனமுதம்	50/-
25. ஆரோக்கியம் தரும் நோய் நீக்கும் யோகாசனங்கள்	110/-	7. ஈருயிர் ஓர் குணம்	60/-
26. ராகு கேதுக்களால் ஏற்படும் தோழங்களும் பரிகாரங்களும்	35/-	8. கம்பனின் கவின்மிகு கதாபாத்திரங்கள்	25/-
27. ஏழை நாட்டுச்சனியும் சனீஸ்வர சாந்தி பரிகாரங்களும்	40/-		

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி பதிப்பகம்

10, சேர்மன் துளசிராம் 1 ஆவது தெரு,
புது மாகாளிப்பட்டி ரோடு, மதுரை - 625 001.
செல்: 98426 88407, 89251 88407

பதிப்பரசிரியர் ஒ. நல்ஸீர்

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

1887இல் சீவகசிந்தாமணியை ஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளியிட்ட பின்னர், 1888ஆம் ஆண்டில் மூன்று சிற்றிலக்கிய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார். அவை திருவாவடுதுறையாதீனத்து கச்சியப்பகவாமிகள் இயற்றிய கச்சி ஆனந்த ருத்தி ரேசர் வண்டுவிடுதாது, கெளரிமாழூரம் இராமையர் இயற்றிய கெளரிமாழூரமென்று வழங்கும் திருமயிலைத் திரிபந்தாதி, திரிசிரபுரம் சி. தியாகராச செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி, திருவாளூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி வெண்பா வந்தாதி, திருவாளூர் மருந்து வெண்பாமாலை என்பனவாகும்.

மூன்று சிற்றிலக்கியப் பதிப்புகளுக்குப் பின்னர் 1889இல் பத்துப்பாட்டு நூலை அச்சிட்டு

வெளியிட்டிருக்கிறார். பத்துப்பாட்டுப் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த காலப்பகுதி யில் சாமிநாதையர் அவர்களுக்கு இரு பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று 7-1-1888இல் மீனாட்சி சுந்தரம் பின்னைக்குப் பின்னர் திருவாவடுதுறை மடத்தில் இவருக்குப் பேராதரவு அளித்துவந்த ஆதீனகர்த்தர் மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் மறைவுற்றது, மற்றொன்று, 19-1-1888இல் இவருக்குக் கும்பகோணம் கல்லூரியில் தமிழாசிரியர் பணிவாய்ப்புக் கிடைக்கப்பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்த சி. தியாகராச செட்டியார் மறைவுற்றது. இருவரின் இழப்பு சாமிநாதையரைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கிறது. இந்த இருபெரும் இழப்புகளால் ஏற்பட்ட துயரங்களைப் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி

யினால் மறக்கச் செய்திருக்கிறார். ஓரிடத்தில் அந்த இருபெருந் துயரத்தைக் கடந்து சென்றது குறித்து இப்படி எழுதியிருக்கிறார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர், தியாகராச செட்டியார் என்னும் இருவர் பிரிவும் என்னை வருத்தினாலும் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சியை நிறுத்தவே இல்லை. அந்தத் துக்கத்தை ஆராய்ச்சியினால் மறக்க என்னி னேன். சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அன்புச் செயல்களை நினைந்து நினைந்து பொழுது போக்கும் அளவோடு நான் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டேன் (என் சரித்திரம், ப. 635).

சாமிநாதையர் பத்துப்பாட்டுச் சுவடியைத் தேடித் திரட்டும்பொருட்டு பல ஊர்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறார். அந்தப் பயணத்தில், கொங்குவேள் மாக்கதை, தக்கயாகப்பரணி, தொல் காப்பியம், ஐங்குறுநாறு, பதிற்றுப்பத்து, புறப் பொருள் வெண்பாமாலை முதலான நூற் சுவடிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. பத்துப்பாட்டின் முதல் பதிப்பிற்குக் கீழ்வரும் பல சுவடிகள் உதவியிருக்கின்றன. இந்தச் சுவடிகளைக் கொண்டு ஆறுமாத காலத்திலேயே பத்துப்பாட்டுப் பதிப்புப் பணியைச் செய்து முடித்திருக்கிறார்.

1. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்வான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
2. தருமபுர ஆதீனத்துப் புத்தகசாலை
3. வேலூர் குமாரசாமி ஜயர்
4. திருவாவடுதுறையாதீனத்து அம்பலவாண தேசிகர்
5. ஆறுமுகமங்கலம் குமாரசாமி பிள்ளை
6. திருநெல்வேலி கவிராஜ ஈசுவரமுரத்தி பிள்ளை
7. திருப்பாற்கடனாத கவிராயர்
8. திருப்பாற்கடனாத கவிராயர் பேரர் திருப்பாற்கடனாத கவிராயர்
9. ஆழ்வார் திருநகரி, தீராதவினைதீர்த்த திருமேனிகவிராயர், பரம்பரையோராகிய தேவர்பிரான் கவிராயர்
10. பொள்ளாச்சி, வித்வான் சிவன்பிள்ளை
11. திருநெல்வேலி வித்துவசிரோமனி, திருவம்பலத்தின்னமுதம் பிள்ளை
12. திருமயிலை, அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர்
13. தபால் ஸ-பரின்டெண்டன்ட், ம. வி. கனகசபைப்பிள்ளை
14. சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலை

பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பிற்குப் பின்னர் 1891இல் யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை இலந்தைநகர் ஸ்தீண்டபாணி விருத்தம் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரர் ஊசல் முதலியன என்ற நூலை இயற்றிப் பதிப்பித்து வெளி யிட்டிருக்கிறார். கொழும்பில் வசித்துவந்த சாமி நாதையரின் அன்பரான தி. குமாரசாமி செட்டியார் என்பவர் கொழும்புத்துறை இலந்தைநகரில் புதிய ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டிமுடித்து, அவ்வாலயத்தில் தண்டபாணி சுவாமி, முத்துக்குமாரர் சாமி சிலை களை அமைப்பித்திருந்தார். இவ்விரு மூர்த்திகள் சம்பந்தமாகச் சில செய்யுட்களை இயற்றித் தரவேண்டுமென்று சாமிநாதையரிடம் குமாரசாமி செட்டியார் கேட்டிருக்கிறார். அன்பரின் வேண்டு கோருக்கு இனங்க தண்டபாணி சுவாமி சம்பந்தமாகப் பத்து விருத்தங்களையும், முத்துக்குமாரர் சம்பந்தமாக ஒர் ஊசலையும், எச்சரிக்கையும், ஐந்து கீர்த்தனங்களையும் இவர் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். இது தொடர்பாகக் குமாரசாமி செட்டியார், சாமிநாதையருக்கு 29-7-1889, 29-9-1889, 27-10-1889, 2-12-1889ஆம் நாட்களில் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். கோயில் சம்பந்தமாக எழுதிய பாடல்களைக் குமாரசாமி செட்டியாரின் பொருஞ்சுவியுடன் கும்ப கோணத்திலுள்ள லார்ட் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில் சாமிநாதையர் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்.

சாமிநாதையர் பத்துப்பாட்டை ஆராய்ந்து அச்சிடும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்திலேயே சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு தொடர்பான பணிகளையும் மேற்கொண்டிருந்தமையால் பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பு வெளிவந்த இரண்டாண்டுக்குள்ளேயே 1892இல் சிலப்பதிகாரத்தை அச்சில் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். சிலப்பதிகாரப் பதிப்புப் பணி நடைபெற்றிருந்த காலப்பகுதிக்கு இடையில் சாமிநாதையர் இரு முக்கிய குடும்ப காரியங்களைச் செய்து முடித்திருக்கிறார். ஒன்று, 1891 மே மாதம், மகன் கல்யாண சுந்தரத்திற்கு உபநயன நிகழ்வை நடத்தி முடித்திருந்தது. மற்றொன்று கும்பகோணம் கல்லூரியில் வேலை பெற்ற தொடக்கத்தில், கும்பகோணம் பக்தபுரி அக்கிரகாரத்தில் மாதம் மூன்றரை ரூபாய்க்கு வாடகைக்கு இருந்த வீட்டைக் காலி செய்துவிட்டு அதே அக்கிரகாரத்தில் ஒரு மெத்தை வீட்டில் ஆறு ரூபாய்க்கு வாடகைக்குக் குடியேறியது. முன்பிருந்த வீட்டைக் காலிசெய்துவிட்டு வேறொரு வீட்டிற்கு இடம் பெயர்ந்தது குறித்து இப்படி எழுதியிருக்கிறார்:

என் பிரயாணங்களும் ஆராய்ச்சியும் விரிய விரிய என் தமிழ்க் குடும்பமும் தமிழ்நூற் செல்வமும் அதிகமாயின. அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குப் போதிய வசதி அவசியமாயிற்று. நான் இருந்த

வீட்டில், மேலும் மேலும் நான் கொணர்ந்து சேர்க்கும் ஏட்டுச் சுவடிகளை வைப்பதற்கும், அன்பர்களுடன் இருந்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் இடம் போதவில்லை. ஆதலால் 1891-ஆம் வருஷம் ஜனன் மாதம் முதல் முன்பிருந்த பக்தபுரி அக்கிரகாரத்திலேயே வடவண்டைக் கோடியிலுள்ள ஒரு மெத்தை வீட்டை மாதம் ரூ.6 வாடகைக்குப் பேசி அதிலே இருந்து வரலானேன். புதிய வீட்டுக்கு வந்தவுடன் நல்ல சுவடிகளை மேலும் தேடித் தொகுக்கலா மென்றும் பல மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம் சொல்லலாமென்றும் பலரை வைத்துக் கொண்டு தமிழாராய்ச்சி செய்யலாமென்றும் என் யோசனை விரிந்தது (என் சரித்திரம், ப. 694).

சாமிநாதையர் தம் பதிப்பு, ஆராய்ச்சிப் பணி களுக்கு ஏற்றவகையில் இருப்பிடச் சூழலை மாற்றி யமைத்துக்கொண்டு முழு முயற்சியோடு தம் பதிப்புப் பயணத்தை இடைவிடாது மேற்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இதன்வழி அறியமுடிகிறது. முன்பு பதிப்பித்த நூல்களைக் காட்டிலும் பெருமளவு உழைப்பைச் சிலப்பதிகாரப் பதிப்பிற்குச் செலுத்தி யிருக்கிறார். அந்த உழைப்பைக் குறித்து அறிந்து கொள்ள என் சரித்திரத்தில் உள்ள அவரின் இந்தக் கூற்று சான்றாக உள்ளது.

அடியார்க்கு நல்லாருரையிலுள்ள குறையைப் போக்கிக் கொள்ளுவதற்கு நான் அலைந்த அலைச்சலும் பட்ட சிரமமும் கொஞ்சமல்ல, ஜம்பது ஊர்களுக்கு மேல் பிரயாணம் செய்தேன். எதிர்பார்த்த பயன் கிடைக்கவில்லை. இனி மேல் பிரயாணத்தை நிறுத்திக் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்தை அச்சிடற்குறிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தேன். உடனே சிறுவயல் ஜமீன்தாருக்கெழுதித் திருமானுர்க் கிருஷ்ணயரைக் கும்ப கோணத்திற்கு வருவித்தேன். அவரையும் வேறு அன்பர்களையும் வைத்துக்கொண்டு முடிந்தது முடித்தலாகப் பதிப்புக்கு வேண்டிய அங்கங்களைச் செப்பஞ் செய்யலானேன் (என் சரித்திரம், ப. 705).

சாமிநாதையர் சிலப்பதிகாரத்தை முதன் முதலாக (1892)ப் பதிப்பித்து வெளியிட்டபோது, அடியார்க்கு நல்லார் உரையைத் தனியாகவும், அரும்பத உரையைத் தனியாகவும் பதிப்பித்திருக்கிறார். முதல் பகுதியில் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், இரண்டாம் பகுதியில் அரும்பத

உரையும் அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. இரண்டிற்கும் தனித்தனியான முகப்புப் பக்கம், முகவரை ஆகியன அமைக்கப்பெற்றிருந்தன. 1920ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இரண்டாம் பதிப்பில்தான் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், அரும்பத உரையும் ஒரே பகுதியில் அமைத்து வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சாமிநாதையர் சிலப்பதிகாரத்தைப் பதிப்பிப்பதற்கு முன்னர் இரண்டு நூல்களில் இணைப் பதிப்பாசிரியராகவும், நான்கு நூல்களில் தனி பதிப்பாசிரியராகவும் இருந்து விளங்கியிருக்கிறார். முற்பதிப்புகளின் வழியாகப் பெற்றிருந்த அனுபவங்களையெல்லாம் சிலப்பதிகாரப் பதிப்பில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காண முடிகின்றன. முற்பதிப்புகளில் அமையப்பெறாத பல பதிப்பு நுனுக்கங்களைச் சிலப்பதிகாரப் பதிப்பில் அமைத்திருப்பதையும் காண முடிகிறது. சிலப்பதிகாரப் பதிப்புக் காலத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த பதிப்பு அனுபவங்களை அவரே பிற்காலத்தில் இப்படிக் கூறி நினைவுகொண்டிருக்கிறார்.

தமிழ் நூற்பதிப்பில் நாளாக ஆக உண்டான ஆராய்ச்சிப் பழக்கமும் பண்டைத் தமிழ் நூலறிவும் புதிய புதிய முறைகளைத் தோற்றுவித்தன. சிந்தாமணிப் பதிப்பைக் காட்டிலும் பத்துப்பாட்டிற் சில புதிய பகுதிகளைச் சேர்த்தேன். அதைக் காட்டிலும் சிலப்பதிகாரத்தில் இன்னும் சில பகுதிகளை ஆராய்ச்சி செய்வார்களுக்கு உதவியாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்று தோற்றியது. அவற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிலப்பதிகார மூலத்திலும் உரையிலும் பல இருந்தன. அடியார்க்கு நல்லார் உரையினால் தெரியவரும் நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களை அவசியம் எழுத வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு மிகுதியாக எழுந்தது. நூலாலும் உரையாலும் அறியப்படும் அரசர் முதலியோர் பெயர்களை வகைப்படுத்தி அகராதி வரிசையில் அமைக்க வேண்டுமென்பது மற்றொரு விருப்பம். இப்படி என்னுடைய ஆராய்ச்சி வகை விரிந்து கொண்டே சென்றது (என் சரித்திரம், பக். 705 - 706).

1891ஆம் ஆண்டு ஜனன் மாதம் கோடைமுறை நாட்களில், திருமானுர்க் கிருஷ்ணயருடன் சென்னை வந்து சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வேலையைச் செய்யத்தொடங்கிய சாமிநாதையர் 1892ஆம் ஆண்டு கோடைவிடுமுறை நாட்களிலும் சென்னைக்கு வந்து சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வேலையைச் செய்திருக்கிறார். சாமிநாதையருடன் வந்திருந்த திருமானுர்க் கிருஷ்ணயர் சென்னையிலேயே

தங்கியிருந்து, புருப்களைப் பெற்றுத் திருத்தம் செய்து தரும்பொருட்டு இவருக்கு அவ்வப்போது அனுப்புவதும், கல்லூரிப் பணிக்கிடையில் கிருஷ்ணயர் அனுப்பிய புருப்பைத் திருத்தி அச்சுக்கீர்த்தி அனுப்புவதுமாகச் சிலப்பதிகாரப் பதிப்புப் பணி நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இடையிடையே விடுமுறை நாட்களில் இவரும் சென்னை வந்து சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வேலையை இருந்து கவனித்து செய்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். சாமிநாதையரின் பலநாள் பேருழைப்பின் வழியாக 1892ஆம் ஆண்டு சிலப்பதிகாரம் அச்சுருவாகி வெளிவந்தது.

சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வெளி வந்து தமிழ்நாட்டினரின் பாராட்டைப் பெற்றது. இப்பதிப்பு வெளிவந்தபோது தமிழ் அறிஞர்களிடமும், ஆர்வலர்களிடமும் ஒரு புதுவித புத்துணர்ச்சி தோன்றியிருந்தது. தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த புதுவித கிளர்ச்சி குறித்து உ.வே.சா. இப்படிஎழுதுகிறார்:

சீவகசிந்தாமணியும் பத்துப்பாட்டும் தமிழ்நாட்டில் உலாவத் தொடங்கிய பிறகு மழந்தமிழ்நூல்களின் பெருமையை உணர்ந்து இன்புறும் வழக்கம் தமிழர்களிடையே உண்டாயிற்று. அவற்றின் பின்பு சிலப்பதிகாரம் வெளிவரவே, பண்டைத் தமிழ் நாட்டின் இயல்பும், தமிழில் இருந்த கலைப் பரப்பின் சிறப்பும் யாவர்க்கும் புலப்படலாயின. ‘கண்டறியாதன கண்டோம்’ என்று புலவர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் உவகைக்கடலில் மூழ்கினர் (என் சரித்திரம், ப. 713).

சிலப்பதிகாரப் பதிப்புப் பணி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, மணிமேகலை ஆராய்ச்சிப் பணிகளையும் சாமிநாதையர் செய்துவந்திருக்கிறார். சிந்தாமணிப் பதிப்பைப் போன்று சிலப்பதிகாரமும் அச்சில் பதிப்பித்து வெளியிட வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பிய சேலம் இராமசாமி முதலியார் 1892ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் இரண்டாம் தேதி இயற்கை எய்தியிருக்கிறார். தமிழ் நலத்தையும் இவரின் நலத்தையும் பெரிதும் விரும்பியிருந்த இராமசாமி முதலியாரின் இறப்பு சாமிநாதையரைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கிறது.

சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வெளிவந்த கொஞ்சகாலத்திற்குப் பின்னர் ஒரு நவராத்திரி விழாவிற்கு வரவேண்டுமென்று இராமநாதபுரம் பாஸ்கர

சேதுபதி மன்னரிடமிருந்து இவருக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. அந்த அழைப்பை ஏற்று இவர் இராமநாதபுரம் சென்று நவராத்திரி விழாவில் பங்கேற்றிருக்கிறார். சிறுவயல் ஜீமீன்தாராகிய முத்துராமலிங்கத் தேவருடனும், பாலவநத்தம் ஜீமீன்தாரும் பொன்னுசாமித் தேவருடைய மகனுமாகிய பாண்டித்துரைத் தேவருடனும் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் அப்போது இவருக்கு வாய்த்திருக்கிறது. அப்போது முத்துராமலிங்கத் தேவர் சாமிநாதையரிடம், இனி மேல் வெளியிடப்போகும் நூல்களுக்குத் தொடர்ந்து பொருளுதவி செய்வதாக வாக்களித்திருக்கிறார்.

சேதுபதி மன்னர் அழைப்பின் பேரில் விழாவிற்கு வந்திருந்த பல வித்துவான்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு சாமிநாதையருக்கு அப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்துநாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்து விழாவைக் கண்டுகளித்துப் புறப்படுகையில் பாஸ்கர சேதுபதி மன்னர் இவருக்கு உயர்ந்த இரு சால்வைகளை (சாதராக்கள்) அணிவித்துச் சிறப்பித்திருக்கிறார். அந்த இரு சால்வைகளைக் கும்பகோணம் வந்து பெற்றோர்களிடம் காண்பித்துவிட்டு, திருவாவடுதுறை சென்று அப்போது ஆதீன கர்த்தராக இருந்து விளங்கிய அம்பலவாண தேசிகரிடம் காண்பித்து மகிழ்ந்திருக்கிறார். பின்னர் இரு சால்வைகளையும் திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு ரூபாய் 300/- க்கு விலையாகக் கொடுத்துவிட்டு அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுவந்து சிலப்பதிகாரப் பதிப்பால் தமக்கு ஏற்பட்டிருந்த கடனைத் தீர்த்திருக்கிறார். கடன் தீர்ந்த மகிழ்ச்சியில் வேறு நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

சிலப்பதிகாரப் பதிப்பிற்குப் பிறகு திருப்பெருந்துறைக் கட்டளை விசாரணை சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் அவர்கள், மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய திருப்பெருந்துறை தல புராணத்தை வெளியிடவேண்டுமென்று விரும்பினமையால் 1892ஆம் ஆண்டு இறுதியில் அந்நாலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். குறிப்புரை முதலியவற்றை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று இவருக்கு விருப்பம் இருந்தும், விரைவில் வெளியிட வேண்டுமென்று தம்பிரான் வற்புறுத்தியதால் மூலத்தை மட்டும் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்.

சாமிநாதையர் சிந்தாமணிப் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்திலேயே சங்க இலக்கிய நூற்பெயர்களை அறியும் சூழல் ஏற்பட்டிருந்ததால்,

அதுமுதல் அந்நால் பற்றிய குறிப்புகள், சவுடிகள் எங்குக் கிடைத்தாலும் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளத் தொடங்கியதால் சங்க இலக்கிய நூல்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வந்திருக்கிறார். சிலப்பதிகாரப் பதிப்பிற்குப் பிறகு தமது ஆசான் இயற்றிய திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தின் மூலத்தை மட்டும் 1892இல் பதிப்பித்து வெளியிட்ட சாமிநாதையர் 1894இல் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்.

1893, ஜெனவரி மாதத்தில் வெ. நா. ஜீம்பிலி அச்சுக்கூடத்தில் புறநானூறு அச்சாகத் தொடங்கியிருக்கிறது. வழக்கம் போல கோடைவிடுமுறையில் சென்னை வந்திருந்து அச்சு வேலையைக் கவனித்திருக்கிறார். எப்போதும் இவரது அச்சுப் பணிக்கு உடனிருந்து உதவிவந்த திருமானார்க் கிருஷ்ணயரால் புறநானூற்றுப் பதிப்புப் பணிக்கு உடனிருந்து உதவமுடியாத சூழல் ஏற்பட்டுவிடவே வை.மு. சடகோபராமானுஜாசாரியார் இவருடன் இருந்து உதவி செய்திருக்கிறார். 1893ஆம் ஆண்டு கல்லூரிக் கோடைவிடுமுறையில் புறநானூற்றின் முதல் 18 பாரங்கள் நிறைவேறியுள்ளன. கோடைவிடுமுறை முடிய சில நாட்களே இருந்தமையால் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சேலம் வழியாகப் பயணித்துப் புறநானூற்றில் சொல்லப்பட்டுள்ள சில ஊர்களை நேரில் சென்று பார்த்துவிட்டுக் கும்பகோணம் சென்று சேர்ந்திருக்கிறார். மேலும் அச்சாக வேண்டிய பகுதிகளின் ப்ரூபைக் கும்பகோணத்திற்கு அனுப்பும்படி ஏற்பாடாகியிருந்தமையால் பதிப்புப் பணி இயல்பாக நடந்துகொண்டிருந்தது. புறநானூற்றுப் பதிப்பு நடந்து வந்த காலத்தில் கும்பகோணம் கல்லூரியில் முதல்வராக இருந்துவிளங்கிய ஜே. ஹெச். ஸ்டோன் என்ற ஆங்கிலேயர் இவருக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறார்.

புறநானூற்றுப் பதிப்புப் பணி நடைபெற்று வந்த காலத்தில் உ.வே. சாமிநாதையருக்கு மூன்று துக்க நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய சூழல் வாய்த்துப்போனது. சில வகைகளில் இவருக்குக் குருவாகச் சொல்லத் தக்கவரும் சில வகைகளில் இவர்பால் மிக்க அன்புவைத்து விளங்கியவருமாகிய மகா வைத்தியநாதையர் 27-1-1893இல் மறைவற்றது முதல் இழப்பாகும். வைத்தியநாதையரின் மறைவால் சாமிநாதையர் பெரும் வருத்தத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்.

மகாவைத்தியநாதையர் வரலாற்றைக் கலைமகள் இதழில் எழுதி வெளியிட்டுவந்து 1936ஆம் ஆண்டு மகாவைத்தியநாதையர் என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது இங்கு நினைவுகொள்ளத்தக்கது.

7-10-1893இல் இவரது தந்தை வேங்கடசுப்பையர் மறைவற்றிருக்கிறார். தந்தையின் இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாக இவருக்கு அமைந்துபோனது. இந்தக் காலத்தில் இவரது தாய் சரஸ்வதி அம்மையாரும் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டு நினைவற்று இருந்திருக்கிறார். தந்தை இறப்பு, தாயார் உடல்நிலிவற்றிருந்த துக்கங்களைல்லாம் தனிவதற்குள் இவரின் மிக நெருங்கிய அன்பர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் 10-12-1893இல் காலமானது இவரைப் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கியது. தந்தை இறந்துபோன துக்கம் தனிவதற்குள் மற்றொரு அன்பரின் இழப்பு இவருக்குப் பெரும் பேரிழப்பாக அமைந்துபோனது.

தந்தையாரை இழந்த துக்கமும், குடும்பப் பொறுப்பை வகிக்க வேண்டுமே என்ற கவலையும், அரங்கநாத முதலியார் காலமான வருத்தமும் சேர்ந்து அவரது மனவுறுதியைக் குலைத்திருக்கின்றன. அதனால் இவருக்கு உடல் பலவீனம் அடைந்து; பித்த சரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில நாட்கள் அந்த நோயினால் துன்புற்றுத் தக்க மருந்துகளை உட்கொண்டு ஒருவாறு அதிலிருந்து மீண்டுவந்திருக்கிறார். நோயின் பிடியில் ஓராண்டு காலம் ஓடிப்போயிருக்கிறது. இந்த ஓராண்டு காலத்தில் பதிப்புப் பணி ஏதும் நடைபெறவில்லை. புறநானூற்றுப் பதிப்புப் பணியும் இடையில் நடைபெறாமல் நின்றுபோயிருந்தது. ஓராண்டிற்குப் பின்னர்தான் 1894ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் புறநானூறு பதிப்பித்து நிறைவேறியிருக்கிறது. சாமிநாதையர் பதிப்பித்த எட்டுத் தொகை நூல்களுள் இதுவே முதலாவதாகும். அதனால் முகவுரையில் எட்டுத் தொகை நூல்களைப் பற்றிய வரலாற்றை விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். அகம், புறம் என்னும் இருவகைப் பொருளின் இயல்பையும் அதில் விளக்கியிருக்கிறார்.

விரிவான முகவுரை, நூலிற்கண்ட நாடு முதலியன பாடனோர் வரலாறு, பாடனோருடைய பெயர் வேறுபாடுகள், பாடப்பட்டோர் வரலாறு, பாடப்பட்டோருடைய பெயர் வேறுபாடுகள், நூற்பொருட் குறிப்பு, புறநானூறு மூலமும் உரையும், பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி, தினை விளக்கம், துறை விளக்கம், துறைக்குறிப்பு, நியூசெஞ்சரியின் 2 நூல்நூல்நூல்

அரும்பதவகராதி, இலக்கணக்குறிப்பகராதி, பிரயோக விளக்கம் என்று புறநானுற்றுப் பதிப்பு முன் வெளிவந்த பதிப்பைக் காட்டிலும் பலவகையில் மேம்பட்டிருந்தது. இந்தப் புதிய பதிப்பு முறைகளை அவர் கைக்கொண்ட வரலாற்றுப் பின்புலத்தைக் கீழ்வரும் என் சரித்திரத்திலுள்ள இந்தக் குறிப்பு வெளிப்படுத்துகிறது.

புறநானுற்றை அச்சிடுவதாக நிச்சயம் செய்தவுடனே, பதிப்பு முறையைப் பற்றி யோசிக்கலானேன். வரவரப் புதிய துறைகளிலும் புதிய முறைகளிலும் விஷயங்களைச் சேர்த்து நூல்களைப் பதிப்பிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் எனக்கிருந்தது. ஆங்கிலம் தெரியாத எனக்கு அப்பாலையிலுள்ள சிறந்த பதிப்புக்களைப் பார்த்து மகிழுவோ, அவற்றைப் போலச் செய்து பார்க்கவோ சக்தியில்லை. சங்கநூலைப் படிக்கவோ, படித்தபின் ஆராய்ச்சி செய்யவோ, அதன் பின் பதிப்பிக்கவோ இறைவன் திருவருள்தான் துணையாக இருந்தது. அவற்றில் முன் பழக்கம் இல்லாத நான் எந்த எந்த விதத்தில் ஆராய்ந்தால் அழகாக இருக்குமென்று தோற்று மோ அவ்வவ்விதத்தில் முயன்று வரலானேன்.

கும்பகோணம் காலேஜில் சரித்திர ஆசிரியராக இருந்த கே. ஆர். துரைசாமி ஐயரென்பவர் தம் கையில் பெரிய இங்கிலீஸ் புஸ்தகமொன்றை ஒரு நாள் வைத்திருந்தார்.

“என்ன புத்தகம்?” என்று கேட்டேன்.

“பைபிள்” என்றார்.

“பைபிள் சிறியதாக அல்லவா இருக்கும்? இது மிகப் பெரியதாக இருக்கிறதே!” என்றேன்.

“இது பைபிள் ஒரு விசேஷப் பதிப்பு. பைபிளிலுள்ள விஷயங்களைத் தொகுத்து வகைப்படுத்தி ஒரே மாதிரியான சொல்லும் கருத்தும் உள்ள பகுதிகளை அங்கங்கே காட்டிப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நடுவிலே தனியே இந்த ஒப்புமைப் பகுதி இருக்கிறது. இதை, ‘கன்கார்டன்ஸ்’ (Concordance) என்று இங்கிலீஸில் சொல்வார்கள்” என்று சொல்லி அதைப் பிரித்துக்காட்டினார்.

அந்த ஒப்புமைப் பகுதிகளில் பலவகை எண்கள் காணப்பட்டன. அப்புத்தகத்தில் அதைத் தொகுத்தவர் படமும் அவருக்கு உதவியாக இருந்தவர் படமும் இருந்தன.

“இந்த ஒப்புமைப் பகுதியால் என்ன

பிரயோசனம்?” என்று கேட்டேன்.

“பைபிளில் ஒரே செய்தி பல இடங்களில் வருகிறது. ஒரே விதமான சொற்றொடர்களும் வருகின்றன. அவற்றைத் தொகுத்து வைத்து ஆராய்ந்தமையால் சில விஷயங்களின் உண்மையான பொருளும் சில சொற்களின் திருத்தமான உருவமும் புலப்பட்டனவாம். பைபிளில் ஏற்கிற நிதி பிழையான பாடங்கள் இந்தச் சோதனையினால் திருத்தமடைந்தனவாம்” என்று அவர் எனக்கு விளக்கினார்.

அப்போது எனக்குப் புறநானுற்று ஆராய்ச்சியில் புதுமுறை ஒன்று தோற்றியது. புறநானுற்றிலுள்ள விஷயங்களையும் சொற்களையும் முதலிலே அகராதியாகச் செய்துகொண்டு ஆராய்ச்சி செய்தால் உண்மையுருவத்தைக் கண்டுபிடிப்பது சலபமாக இருக்குமென்று அறிந்தேன். அங்ஙனமே செய்து வைத்துக் கொண்டேன் (என் சரித்திரம், பக்.723-724)

புறநானுற்றுப் பதிப்பைத் தொடர்ந்து, 1894இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காகச் சிலப்பதிகாரம் புகார்க் காண்டத்திலுள்ள நாடுகாண்காதை மூலத்தை அடியார்க்கு நல்லார் உரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் நோக்கில் இவர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட முதல் நூல் இதுவாகவே இருக்கக்கூடும். இதன்பின்னர் பல நூல்களை இவ்வாறு மாணவர்களுக்காகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். இவ்வகை நூல்களின் பதிப்பு முறைகள் இவர் பதிப்பித்த ஏனைய நூல்களிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டிருந்தன.

1895இல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையை அதன் பழைய உரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். பாண்டித்தரைத் தேவர் இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட மிகவும் விரும்பியிருக்கிறார். இதன் பின்னர் 1898இல் மணிமேகலையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். இதற்கு முன்னர் 1897ஆம் ஆண்டு ஐமன் மாதத்தில் மகன் கல்யாணசுந்தரம் ஐயருக்கு நாகப்பட்டினத்தில் இருந்த சக்கரபாணி ஐயரென்பவருடைய மகன் கமலாம்பாளைப் பெண்பார்த்துத் திருமணத்தை நடத்தி முடித்திருந்தார்.

1896ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ஒருநாள் பாண்டித்தரைத் தேவர் கும்பகோணத்திலிருந்த மௌன சுவாமிகளைத் தரிசிப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். அப்போது ஒரு நாள் சாமிநாதையர் வீட்டிற்குப் பாண்டித்தரைத்

தேவர் வருகைபுரிந்திருக்கிறார். பாண்டித்துரைத் தேவரின் வருகையையொட்டி தம் வீட்டில் சங்கீத கச்சேரி ஒன்றை நடத்தியிருக்கிறார். வந்திருந்த பாண்டித்துரைத் தேவர் சாமிநாதையர் சேகரித்து வைத்திருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையெல்லாம் பார்வையிட்டு பெருவியப்பற்றிருக்கிறார். மணிமேகலை அச்சுப் பணி அப்போது நடைபெற்று வருவது அறிந்து, அப் பணிக்குத் தாம் பொருஞ்சுவி செய்வதாக வாக்களித்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அதுமுதல் இவரின் நூலாராய்ச்சி பணிகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்து வந்திருக்கிறார்.

மணிமேகலைப் பதிப்பிற்குப் பழைய உரையில்லாத காரணத்தால் சாமிநாதையரே உரை எழுதியமைத்துப் பதிப்பித்திருக்கிறார். இவர் முதன் முதல் உரையெழுதிப் பதிப்பித்த நூல் இதுவேயாகும். இந்நூல் ஆராய்ச்சிக்கு, மனுர், ஸ்ரீமத் உ. வே. அரங்காசாரியர், கொழும்பு, பொ. குமாரசாமி முதலியார், இலங்கை பெளத்தவித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவர் ஸாமங்களர், பெருவாழ்ந்தான், உ.வே. அரங்காசாரியர், கும்பகோணம் கல்லூரிச் சமஸ்கிருதபண்டிதர் திருமலை ஈச்சம்பாடி, உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், திருமானுர் கிருஷ்ணனையர், கும்பகோணம், பேட்டைத்தெரு, தியாகராஜபண்டாரம், திருப்பெருந்துறை, பொன்னுசாமிப்பிள்ளை, கும்பகோணம் நேட்டிவ் ஹெஸ்கல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மணலூர், இராமானுஜாசாரியார், பின்னத்தார், நாராயணஸாமி ஜயர், மணலூர், சந்தானமையங்கார், மனுர், உ.வே. அரங்காசாரியார், சுப்பிரமணிய முதலியார், கிருஷ்ணசாமி ஜயர், சோமசுந்தர ஜயர், சுப்பிரமணிய ஜயர், நடேச ஜயர், கோபாலசாமி ஜயர், தமிழ்ப்பண்டிதர், திருவல்லிக்கேணி, உ.வே. வை. மு. சட்கோபராமானுஜாசாரியார் என்ற பல அன்பர்கள் உதவியிருக்கின்றனர்.

பாண்டித்துரைத் தேவரின் பொருஞ்சுவியுடன், உயர்ந்திமன்ற வழக்கறிஞராக இருந்த, எழும்பூர், ஸ்ரீமத். உ.வே.ஓ. இராஜகோபாலாசாரியர், சிவகங்கை, சிறுவயல் ஜமீந்தார் முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஆகிய இருவரும் இந்நூலிற்குப் பொருஞ்சுவி செய்திருக்கின்றனர்.

சாமிநாதையர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி தொடங்கி அந்த நூற்றாண்டின் இறுதிவரையில் பதிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்த வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மட்டுமே இது வரையில் சொல்லப்பட்டது. இது

சாமிநாதையரின் பதிப்பு வரலாற்றுப் பகுதியில் முதல்நிலையாகக் கொள்ளத்தக்கது. பதினான்கு நூல்களை அந்தக் காலப் பகுதியில் அவர் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்நூல்கள் சங்க இலக்கியம், காப்பியம், இலக்கணம், சிற்றிலக்கியம் எனும் தமிழின் முக்கியமான இலக்கிய வகைப்பாடுகளில் இருந்தன. பதிப்புத்துறையின் பல நுணுக்கங்களையும், தமிழின் ஆகச்சிறந்த நூல்களின் சுவடிகளைத் தேடித்திரட்டித் தம்வசம் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் நிலையையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே சாமிநாதையர் பெற்றிருந்தார்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஐங்குறுநாறு, பதிற்றுப்பத்து எனும் சங்க இலக்கிய நூல்களையும், பல சிற்றிலக்கிய நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்ட சாமிநாதையர் தம் இறுதிக்காலம் வரையில் பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட வரலாற்றைத் தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாற்றில் பார்க்கமுடிகிறது. ஆகமொத்தமாகச் சாமிநாதையர் பதிப்பித்து நூல்களின் எண்ணிக்கைக் கீழ்வருமாறு காணக்கிடைக்கின்றன. சாமிநாதையர் இறுதிக்காலம் வரையில் (1942) வெளிவந்த முதல் பதிப்புகள், மறு பதிப்புகளின் விவரங்கள் மட்டுமே இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன. இப்பதிப்புகள் அவரின் நேரடிப் பார்வைக்கு உட்பட்டவையாகக் கருத்தக்கன. அவர் இறப்பிற்குப் பின் வெளிவந்த மறு பதிப்புகளும், அவர் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு பிறர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்களின் வரலாறுகளும் தனியே நோக்கத்தக்கன.

சங்க லெக்கியம் பதிப்புகள்

வ. எண் நூல் பெயர் முதல் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பு மூன்றாம் பதிப்பு

1. பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் - 1889, 1918, 1931
2. பத்துப்பாட்டு மூலம் - 1931
3. புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும் - 1894, 1923, 1935
4. புறநானூறு மூலம், 1936
5. ஐங்குறுநாறு மூலமும் பழைய உரையும் - 1903, 1920
6. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும் - 1904, 1920, 1941
7. பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலமுகர் உரையும் - 1918, 1935

8. குறுந்தொகை மூலமும் உ.வே.சா. உரையும் 1937

காப்பியப் பதிப்புகள்

வ. எண் நூல் பெயர் முதல் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பு மூன்றாம் பதிப்பு

9. 1. சீவகசிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் - 1887, 1907, 1922

10. சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை - 1892

11. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் (1892) சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அரும்பத உரையும், அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் - 1892, 1920, 1927

12. மணிமேகலை மூலமும் உ.வே.சா. அரும்பத உரையும் - 1898, 1921, 1931

13. பெருங்கதை மூலமும் உ.வே.சா. குறிப்புரையும் - 1924, 1935

14. பெருங்கதை மூலம் - 1935

15. உதயணகுமாரகாவியம் மூலமும் உ. வே. சா. குறிப்புரையும் - 1935

இலக்கணப் பதிப்புகள்

வ. எண் நூல் பெயர் முதல் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பு மூன்றாம் பதிப்பு நான்காம் பதிப்பு

16. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் சாமுண்டி தேவநாயகரியற்றிய உரையும் - 1895, 1915, 1924, 1934

17. நன்னால் மூலமும் மயிலைநாதருரையும் - 1918

18. நன்னால் மூலமும் சங்கர நமச்சிவாயருரையும் - 1925, 1935

19. தமிழ்நெறி விளக்கம் மூலமும் பழைய உரையும் (பொருளியல்) - 1937

சிற்றிலக்கியப் பதிப்புகள்

வ. எண் நூல் பெயர் முதல் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பு மூன்றாம் பதிப்பு

20. சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசச்சிறப்பு, வேணு வனி ங்க விலாசச்சிறப்பு (திருவாவடுதுறை யாதீனத்தைச் சேர்ந்த ஆறு முகச்சவாமிகங்கள் இனைந்து பதிப்பித்தது) 1878.

21. திருக்குடந்தைப் புராணம் (தியாகராச செட்டியாருடன் இணைந்து பதிப்பித்த நூல்) - 1883

22. திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி, திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி வெண்பாவந்தாதி, திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை - 1888

23. கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடுதாது - 1888, 1931

24. திருமயிலைத் திரிபந்தாதி - 1888, 1930

25. திருப்பெருந்துறைப்புராணம் - 1892, 1913

26. திருவாவடுதுறைக்கோவை - 1903, 1926

27. வீரவனப்புராணம் - 1903

28. சீகாழிக்கோவை - 1903

29. சூரைமாநகர்ப் புராணம் - 1904

30. திருக்காளத்தி நாதருலா - 1904, 1925

31. திருப்பூவண நாதருலா - 1904, 1923

32. திருவாரூருலா - 1905, 1910, 1925

33. திருவாரூர்த் தியாகராசலீலை - 1905 1928

34. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் - 1906, 1927

35. தனியூர்ப்புராணம் - 1907

36. தேவையுலா - 1907, 1911, 1925

37. மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம் - 1907

38. திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம் - 1908, 1919, 1940

39. ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு - 1910, 1926

40. திருக்காளத்திப்புராணம் - 1912

41. திருத்தனிகைத்திருவிருத்தம் - 1914

42. மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடுதாது - 1930, 1932, 1941

43. தக்கயாகப்பரணி - 1930

44. மதுரைச் சொக்கநாதருலா - 1931

45. கடம்பர்கோயில் உலா - 1932

46. கொட்டையூர் ஸ்ரீசிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் - 1932

47. பழனிப்பிள்ளைத்தமிழ் - 1932

48. ஸ்ரீபத்மகிரி நாதர் தென்றல்விடுதாது - 1932

49. மதுரைச் சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை - 1932

50. திருமயிலை கபாலீஸவரர் பஞ்சரத்தினம் - 1932

51. பழனி இரட்டைமணிமாலை - 1932, 1935
52. களக்காட்டுச் சத்தியவாகீசர் இரட்டைமணிமாலை - 1932, 1935
53. திருக்கழக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா - 1933, 1939
54. சங்கரநயினார் கோயிற் சங்கரவிங்க உலா - 1933
55. பாசவதைப் பரணி - 1933
56. சங்கரநயினார் கோயில் அந்தாதி - 1934
57. வலிவலமும்மணிக்கோவை - 1934
58. விளத்தொட்டிப் புராணம் - 1934
59. கலைசைக்கோவை - 1935
60. பழமலைக்கோவை - 1935
61. திரு இலஞ்சி முருகன் உலா - 1935
62. ஆற்றூர்ப்புராணம் - 1935
63. திருமயிலை யமக அந்தாதி மூலமும் பழைய உரையும் - 1936
64. மான் விடு தூது - 1936
65. திருவரங்கச் சிலேடை மாலை - 1936
66. திருவாரூர்க் கோவை - 1937, 1941
67. சிராமலைக்கோவை - 1937
68. திருக்கழக்குன்றத்து உலா - 1938
69. திருக்காளத்தி நாதர் இட்டகாமிய மாலை - 1938
70. திருமலையாண்டவர் குறவஞ்சி - 1938
71. திருமாலிருஞ்சோலை மலை அழகர் கிள்ளைவிடுதூது - 1938, 1941
72. சிவ சிவ வெண்பா மூலமும் உரையும் - 1938
73. புகையிலை விடு தூது - 1939
74. தணிகாசல புராணம் - 1939
75. தென்திருப்பேரை மகரநெடுங் குழைக்காதர் பாமாலை - 1939
76. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தங்கள் - 1939
77. திருக்குற்றாலச் சிலேடை வெண்பா - 1940
78. வில்லைப்புராணம் - 1940
- மாணவர்களுக்காகப் பதிப்பித்த நூல்கள்**
- வ. எண் நூல் பெயர் முதல் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பு மூன்றாம் பதிப்பு
79. சிலப்பதிகாரம் - புகார்க் காண்டம் - நாடுகாண்காதை மூலமும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் 1894
80. சிலப்பதிகாரம் - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை மூலமும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும் - 1897
81. பத்துப்பாட்டு - மூல்லைப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் - 1903, 1910, 1927,
82. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை (முதல் நான்கு படலங்கள்) மூலமும் பழைய உரையும் - 1904
83. பத்துப்பாட்டு - பட்டினப்பாலை மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் - 1906
84. சிலப்பதிகாரம் - கொலைக்களக் காதை மூலமும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும் - 1907
85. புறநானூறு (200 - 266) மூலமும் பழைய உரையும் - 1907
86. பத்துப்பாட்டினுள் இரண்டாவதாகிய பொருநராற்றுப்படை மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் - 1907
87. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - வாகை, பாடாண் படலம், மூலமும் பழைய உரையும் - 1908
88. பத்துப்பாட்டு - குறிஞ்சிப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் 1908
89. புறநானூறு (51 - 100), மூலமும் பழைய உரையும் 1909
90. பத்துப்பாட்டு - சிறுபாணாற்றுப்படை மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் 1909
91. புறநானூறு (101 - 125) மூலமும் பழைய உரையும் 1911
92. பத்துப்பாட்டினுள் பத்தாவதாகிய மலைபடுகடாம் மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் 1912
93. சிலப்பதிகாரம் - மதுரைக்காண்டம் - ஊர்காண்காதை, அடைக்கலக்காதை மூலமும் அரும்பதவுரையும், அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் - 1930
94. பெருங்கதையின் இரண்டாம் பகுதியாகிய இலாவாண காண்டம் 1935
1930இல் வெளிவந்த சிலப்பதிகாரம் - மதுரைக்காண்டம் - ஊர்காண்காதை, அடைக்கலக்காதை மூலமும் உரையும் கொண்ட பதிப்பின் பின் அட்டையில் உள்ள நூல்களின் அச்சு விவரங்கள் - இவை அச்சுருவான முழு விவரங்கள் இதுவரையில் இந்த ஆய்வாளருக்குக் கிடைக்கப்பெறவில்லை

95. சீவகசிந்தாமணி - கோவிந்தையாரிலம்பகம் மூலமும் உரையும்
96. சிலப்பதிகாரம் - இந்திரவிழிலூரெடுத்தகாதை மூலமும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் அரும்பதவுரையும்
97. சிலப்பதிகாரம் - நாடுகாண்காதை மூலமும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் அரும்பதவுரையும்
98. மணிமேகலை - முதல் மூன்று காதைகள், மூலமும் குறிப்புரையும்

மற்றோருவருடன் கிணங்குத் தொகுத்துப் பதிப்பின்தால்

வ. எண் நூல் பெயர் முதல் பதிப்பு இரண்டாம் பதிப்பு

99. செய்யுள் வாசகத் திரட்டு - 1937

(குறிப்பு:- இவற்றுள் சிற்றிலக்கியப் பதிப்புகளுள் மேலே குறிப்பிட்டவைகளைக் கடந்து இரண்டாம், மூன்றாம் பதிப்புகளும்; மாணவர்களுக்காகப் பதிப்பித்தவைகளில் குறிப்பிட்டவைகளைக் காட்டிலும் கூடுதலான பதிப்புகளும் வெளிவந்திருக்கலாம். கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் இந்த விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன; தேடுதல் தொடரும் நிலையில் இவ்விவரங்களுள் மாற்றம் ஏற்படலாம். மேலதிகமாக மாற்றம் நிகழ்வதற்கு வாய்ப்பில்லை என்றே தோன்றுகிறது.)

23ஆம் வயது தொடங்கி 87ஆம் வயது வரையிலும் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியில் தமிழகம் முழுவதும் தேழியலைந்து சுவடிகளைக் கண்டெடுத்து ஆராய்ந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்ட சாமிநாதையருக்கு இறுதிவரையில் தமிழ் நூல்களைத் தேடிக் கண்டு வெளியிடும் ஆர்வம் மட்டும் குறைந்திருக்கவே இல்லையென்பதைக் கீழ்வரும் அவரின் குறிப்பொன்று நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

தமிழ் ஆராய்ச்சியில் நான் ஈடுபட்ட பிறகு தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தேடுவது என் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான வேலையாகிவிட்டது. அச்சிட்ட புத்தகமோ, அச்சிடாததோ எதுவானாலும் சுவடியின் உருவத்திலே காணும்பொழுது ஏதோ ஒரு தெய்வத்தின் உருவத்தைக் காண்பதுபோலவே நான் எண்ணுவது வழக்கம். சுவடிகளைத் தேடி அவை இருக்குமிடம் சென்று மூலை முடுக்குகளிற் கிடக்கும் அவற்றைத் தொகுத்து ஆராய்வதில் என் உள்ளம் ஒரு தனி இன்பத்தை அடையும். என் உடலில் முதுமைப் பருவத்தின் தளர்ச்சி ஏறிக்கொண்டே வந்தாலும் என் உள்ளத்தில் மட்டும் ஏட்டுச் சுவடிகளிலுள்ள பற்று இறங்கவே இல்லை

(மாணாக்கர் விளையாட்டுகள், கலைமகள், தொகுதி 10, பகுதி 55 - 60, 1936).

தமிழின்பால் தனியாத பற்றும், உள்ளார்ந்த ஈடுபாடும், அயராத பேருமைப்பும் சாமிநாதையரின் நிலைத்த புகழுக்குக் காரணங்களாக அமைந்தன. அவர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்களைக் காட்டிலும் பதிப்பிக்கக் கருதிச் சுவடிகளைத் தேடித்திரட்டி ஆராய்ந்து வைத்திருந்த நூல்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருப்பதாக அறியக்கிடக்கின்றன. சாமிநாதையருக்குக் காலம் இன்னும் கொஞ்சம் இடம் தந்திருப்பின் மேலும் பல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருப்பார்.

துகணங்கள் நூல்கள்

1. சாமிநாதையர், உ.வே. 2008 (எழாம் பதிப்பு). என் சரித்திரம். சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
2. ஐகந்தாதன், கி.வா. 1983. என் ஆசிரியப்பிரான். சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
3. சாமிநாதையர், உ. வே. 1938. நல்லுரைக் கோவை (மூன்றாம் பாகம்). சென்னை: கார்த்தியன் அச்சுக்கூடம்
4. வேங்கடாசலபதி, ஆ. இரா. 2018. உ.வே.சாமிநாதையர் கடிதக் கருவுலம், சென்னை: டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்.
5. உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பித்த நூல்களின் விவரங்களைத் திரட்டுவதற்குப் பேருதவி புரிந்த மறைமலையடிகள், ரோஜா முத்தையா, உ. வே. சாமிநாதையர், ஆவணக் காப்பகம், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் ஆகிய நூலகங்களின் நூலகர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

(1909, ஆகஸ்டு, 5, உ.வே.சா. அவர்களின் புத்தக ஆராய்ச்சிச் செலவுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குவதாகத் தீர்மானித்து அரசாங்கம் வழங்கிய உத்தரவு இவருக்குக் கிடைக்கப்பெறுதல், 1932, ஆகஸ்ட் 3, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் உ.வே.சா. அவர்களின் தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டி ‘டாக்டர்’ (Doctor of Literature) பட்டம் அளித்துப் பெருமைப்படுத்தியது; 1933, ஆகஸ்டு 1, சென்ட் மண்டபத்தில் கவர்னருக்கு அளிக்கப்பட்ட தேநீர் விருந்தில் உ.வே.சா. கலந்துகொள்ளுதல்)